

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2022. gada 12. decembrī
(OR. en)

15896/22

**Starpiestāžu lieta:
2022/0408(COD)**

JUSTCIV 168
ECOFIN 1316
COMPET 1020
JAI 1666
CODEC 1981
IA 220

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs: Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore *Martine DEPREZ*

Saņemšanas datums: 2022. gada 8. decembris

Saņēmējs: Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāre *Thérèse BLANCHET*

K-jas dok. Nr.: COM(2022) 702 final

Temats: Priekšlikums EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, ar ko saskaņo konkrētus maksātnespējas tiesību aspektus

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2022) 702 *final*.

Pielikumā: COM(2022) 702 *final*

Briselē, 7.12.2022.
COM(2022) 702 final

2022/0408 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko saskaņo konkrētus maksātspējas tiesību aspektus

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2022) 434 final} - {SWD(2022) 395 final} - {SWD(2022) 396 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Šī iniciatīva, par kuru tika paziņots 2020. gada septembrī, ir daļa no Komisijas prioritātes turpināt veidot kapitāla tirgu savienību (KTS), kas ir svarīgs projekts turpmākai finanšu un ekonomikas integrācijai Eiropas Savienībā¹.

Saskaņotu maksātnespējas režīmu trūkums jau sen ir atzīts par vienu no galvenajiem šķēršļiem brīvai kapitāla aprītei ES un lielākai ES kapitāla tirgu integrācijai. Eiropas Parlaments, Padome, Komisija un Eiropas Centrālā banka (ECB) 2015. gadā kopīgi identificēja maksātnespējas tiesības kā svarīgu jomu, lai panāktu “patiesu” KTS². Tāds konsekvents viedoklis bija arī starptautiskajām institūcijām, piemēram, Starptautiskajam Valūtas fondam (SVF) un daudzām domnīcām. SVF 2019. gadā līdās pārredzamībai un regulējuma kvalitātei atzina maksātnespējas praksi par vienu no trim galvenajiem šķēršļiem lielākai kapitāla tirgus integrācijai Eiropā. ECB ir vairākkārt uzsvērusi nepieciešamību “novērst būtiskos trūkumus un atšķirības starp maksātnespējas regulējumiem (..) ārpus Maksātnespējas, pārstrukturēšanas un otrās iespējas direktīvas projekta”, jo “efektīvāki un saskaņotāki maksātnespējas tiesību akti [līdztekus citiem pasākumiem] var uzlabot noteiktību ieguldītājiem, samazināt izmaksas un atvieglot pārrobežu investīcijas, vienlaikus padarot riska kapitālu pievilcīgāku un pieejamāku uzņēmumiem”³.

Maksātnespējas noteikumi ir sadrumstaloti pa valstīm. Tāpēc tie sniedz atšķirīgus rezultātus dažādās dalībvalstīs, un jo īpaši atšķiras tas, cik tie ir efektīvi, ņemot vērā laiku, kas nepieciešams uzņēmuma likvidācijai, un vērtību, ko galu galā ir iespējams atgūt. Dažās dalībvalstīs tas izraisa ilgstošas maksātnespējas procedūras un zemu vidējo atgūšanas vērtību likvidācijas gadījumos. Atšķirības valstu režīmos rada arī juridisku nenoteiktību attiecībā uz maksātnespējas procedūru rezultātiem un lielākas informācijas iegūšanas un apgūšanas izmaksas pārrobežu kreditoriem, salīdzinot ar izmaksām, kas rodas kreditoriem, kuri darbojas tikai iekšzemē.

Dažādās dalībvalstīs maksātnespējas procedūru rezultāti būtiski atšķiras — vidējais atgūšanas laiks svārstās no 0,6 līdz 7 gadiem, bet tiesas izmaksas — no 0 līdz 10 %. Korporatīvo aizdevumu vidējā atgūšanas vērtība ES 2018. gadā bija 40 % no neatmaksātās summas saistību neizpildes brīdī, bet mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) tā bija 34 %⁴.

¹ COM(2020) 590 final.

² Piecu priekšsēdētāju ziņojums (https://ec.europa.eu/info/publications/five-presidents-report-completing-europes-economic-and-monetary-union_en), Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. jūlija rezolūcija par kapitāla tirgu savienības izveidi (2015/2634(RSP)) un 2020. gada 8. oktobra rezolūcija par kapitāla tirgu savienības (KTS) turpmāko veidošanu (2020/2036(INI)).

³ Eiropas Centrālā banka, “Finanšu integrācija Eiropā”, 2018. gada maijs, <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/fie/ecb.financialintegrationineurope201805.en.pdf>, un “Finanšu integrācija un struktūra eurozonā”, 2022. gada aprīlis, <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/fie/ecb.fie202204~4c4f5f572f.en.pdf>.

⁴ Dati iegūti no Eiropas Banku iestādes veiktās salīdzinošās novērtēšanas. Sk. Eiropas Banku iestāde, “Ziņojums par valstu aizdevumu izpildes regulējumu salīdzinošo novērtēšanu”, 2020, EBA/REP/2020/29, https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/About%20Us/Missions%20and%20tasks/Call%20for%20Advice/2020/Report%20on%20the%20benchmarking%20of%20national%20loan%20enforcement%20frameworks/962022/Report%20on%20the%20benchmarking%20of%20national%20loan%20enforcement%20frameworks.pdf. Valstu maksātnespējas eksperti, kuri nodrošināja aplēses etalona scenārijam, kas tika izmantots maksātnespējas rādītājiem Pasaules Bankas pētījumā “*Doing Business*”, norādīja uz atgūšanas periodu no 1,5 līdz 3,5 gadiem un tiesu izmaksām no 9 līdz

Zemas atgūšanas vērtības, ilgas maksātnespējas procedūras un augstas procedūru izmaksas ietekmē ne tikai uzņēmuma likvidācijas efektivitāti. Tās ir primārs ieguldītāju vai kreditoru apsvēruma, nosakot riska prēmijas līmeni, ko viņi paredz atgūt no investīcijām. Jo mazāk efektīvs ir maksātnespējas režīms, jo lielākas prēmijas prasītu ieguldītāji, ja viss pārējais nemainās. Augsta riska prēmija palielina uzņēmuma kapitāla izmaksas un, ja risks ir sevišķi augsts, attur ieguldītājus no kredīta piešķiršanas. Tas savukārt ierobežo uzņēmumam pieejamā finansējuma izvēli un plašākā nozīmē ierobežo tā iespējas iegūt izmaksu ziņā pieejamu finansējumu, lai paplašinātu savu darbību.

ES 10–20 % no 120 000 līdz 150 000 maksātnespējas lietu gadā bija saistīti ar pārrobežu kredīta izsniegšanu. Atšķirīgie maksātnespējas režīmi visā ES ir īpaša problēma pārrobežu ieguldītājiem, kuriem, novērtējot iespēju veikt investīcijas ārpus savas mītnes dalībvalsts, iespējams, būtu jāņem vērā 27 dažādi maksātnespējas režīmi. Konkurences apstākļi nav vienlīdzīgi, jo līdzīgas investīcijas dalībvalstīs ar efektīvākiem maksātnespējas režīmiem tiek uzskatītas par pievilcīgākām nekā dalībvalstīs ar mazāk efektīviem maksātnespējas režīmiem, kas rada būtisku šķērslī pārrobežu kapitāla plūsmai un vienotā kapitāla tirgus darbībai ES. Uzņēmumiem dalībvalstīs, kurās ir efektīvāki maksātnespējas regulējumi, visticamāk, ir arī piekļuve lētākam finansējumam, kas rada tiem konkurences priekšrocību salīdzinājumā ar citu dalībvalstu uzņēmumiem. Turklāt atšķirīgie maksātnespējas režīmi dalībvalstīs attur ieguldītājus no investīciju apsvēršanas dalībvalstīs, kuru tiesiskās sistēmas šiem ieguldītājiem nav tik labi zināmas. Jo īpaši tas attiecas uz tiem ieguldītājiem, kuriem trūkst resursu, lai novērtētu 27 dažādus maksātnespējas režīmus. Tas samazina kopējo pārrobežu investīciju potenciālu ES, ierobežojot ES kapitāla tirgu dziļumu un plašumu un mazinot KTS projekta vispārējos panākumus.

Pašreizējā enerģētikas krīze un ierobežotā fiskālā telpa valsts subsīdijām nākotnē var palielināt to uzņēmumu skaitu, kas aiziet no tirgus. Vairāk uzņēmumu var nonākt situācijā, kad to parādsaistību apmērs izrādīsies neatmaksājams. Turklāt jaunākās norises ekonomikā liecina, ka ES ekonomika joprojām ir neaizsargāta pret ievērojamiem satricinājumiem un apdraudējumiem. To gadījumā efektīvāki un labāk saskaņoti maksātnespējas noteikumi ES palielinātu spēju absorbēt šādus ekonomikas satricinājumus. Šādi noteikumi arī palīdzētu ierobežot negatīvo ietekmi (un ieguldītāju izmaksas), ko rada nesakārtotas likvidācijas darbības. Pamatscenārijā maksātnespējas lietas aizvien apdraudēs tiesu sistēmu veiktspēju, taču netiks īstenoti risinājumi, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar ilgstošām un neefektīvām tiesvedībām, zemākām atgūšanas vērtībām un galu galā mazāku kreditēšanu un ekonomikas strukturālo pielāgošanos.

Ja maksātnespējas režīmos nebūs lielākas konverģences, pārrobežu investīciju un pārrobežu uzņēmējdarbības attiecību potenciāls netiks izmantots.

Ir vajadzīga rīcība ES līmenī, lai būtiski samazinātu maksātnespējas režīmu sadrumstalotību. Tas atbalstītu dalībvalstu maksātnespējas noteikumu mērķelementu konverģenci un radītu vienotus standartus visās dalībvalstīs, tādējādi veicinot pārrobežu investīcijas.

ES līmeņa pasākumi nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un novērstu lēmumu par pārrobežu investīcijām izkropļojumus, ko izraisa nepietiekama informācija par maksātnespējas režīmu struktūru un atšķirības tajos. Tas palīdzētu veicināt pārrobežu investīcijas un konkurenci, vienlaikus aizsargājot vienotā tirgus pareizu darbību. Tā kā atšķirības maksātnespējas režīmos ir viens no galvenajiem šķēršļiem pārrobežu investīcijām, šā šķēršļa novēršana ir ļoti svarīga, lai Eiropas Savienībā izveidotu vienotu kapitāla tirgu.

15 % ES dalībvalstīs. Atgūšanas likmes likvidācijas gadījumā ES dalībvalstī bija robežās no 32 līdz 44 %, vidēji 38 % attiecīgajās dalībvalstīs.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šis priekšlikums ir pilnībā saskanīgs ar citiem ES tiesību aktiem šajā politikas jomā, it īpaši ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/1023⁵ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/848⁶, jo ar to tiek risinātas problēmas, kas netiek risinātas ar citiem spēkā esošajiem tiesību aktiem. Tādējādi šī ES rīcība novērš īstu nepilnību tiesiskajā regulējumā.

Direktīva (ES) 2019/1023 ir mērķorientētas saskaņošanas instruments, kurā galvenā uzmanība ir pievērsta diviem konkrētiem procedūru veidiem: pirmmaksātnespējas procedūrām un bankrotējušu uzņēmēju parādsaistību dzēšanas procedūrām. Abas procedūras bija jaunas, un tās nebija iekļautas maksātnespējas regulējumos lielākajā daļā dalībvalstu. Preventīvās pārstrukturēšanas procedūras (Direktīvas (ES) 2019/1023 II sadaļa) ir shēmas, kas pieejamas finansiālās grūtībās nonākušiem parādniekiem, pirms tie kļūst maksātnespējīgi, proti, kamēr pastāv vienīgi maksātnespējas iespējamība. Tās pamatojas uz to, ka ir daudz lielāka iespēja izglābt grūtībās nonākušus uzņēmumus, ja parādsaistību pārstrukturēšanas instrumenti tiem ir pieejami agrīnā posmā, pirms tie kļūst pavisam maksātnespējīgi. Direktīvas (ES) 2019/1023 par preventīvās pārstrukturēšanas regulējumu minimālie saskaņošanas standarti attiecas tikai uz uzņēmumiem, kas vēl nav maksātnespējīgi, un to mērķis ir novērst tādu uzņēmumu maksātnespējas procedūras, kuru pastāvētspēju joprojām var atjaunot. Tie nerisina situāciju, kad uzņēmums kļūst maksātnespējīgs un ir jāierosina tā maksātnespējas procedūra. Minimālie standarti attiecībā uz otro iespēju uzņēmējiem, kas cietuši neveiksmi (Direktīvas (ES) 2019/1023 III sadaļa), neattiecas uz maksātnespējas procedūru norisi. Tā vietā tie attiecas uz maksātnespējīgo uzņēmēju parādsaistību dzēšanu maksātnespējas rezultātā, un tos varētu raksturot kā maksātnespējas izraisīto seku regulējumu, kas tomēr nesaskaņo pašas maksātnespējas tiesības.

Regula (ES) 2015/848 tika pieņemta uz tiesu iestāžu sadarbības pamata civillietās un komercietās (LESD 81. pants)⁷. Ar Regulu (ES) 2015/848 tika ieviesti vienoti noteikumi par starptautisko jurisdikciju un piemērojamām tiesībām, kas pārrobežu maksātnespējas gadījumos noteica, kurā dalībvalstī ir jāskatās maksātnespējas procedūra un kuri tiesību akti ir jāpiemēro. Paralēli pastāvēja vienoti noteikumi, kas nodrošināja, ka to tiesu spriedumi, kuru jurisdikcijā ir šādas lietas, tiek atzīti un vajadzības gadījumā izpildīti visu dalībvalstu teritorijā. Regula (ES) 2015/848 neietekmē valstu maksātnespējas tiesību aktu saturu. Ar tiem nosaka piemērojamās tiesības, bet neparedz minēto tiesību pazīmes vai minimālos standartus. Tāpēc tā nenovērš atšķirības dalībvalstu maksātnespējas tiesībās (un no tām izrietošās problēmas un izmaksas).

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Šis priekšlikums ir pilnībā saskanīgs ar Komisijas prioritāti turpināt veidot KTS un jo īpaši ar KTS rīcības plāna 11. darbību un turpmāko Komisijas paziņojumu par KTS. 2020. gada KTS rīcības plānā⁸ tika paziņots, ka Komisija ierosinās leģislatīvu vai neleģislatīvu iniciatīvu par minimālu saskaņošanu vai konverģences palielināšanu nebanku uzņēmumu maksātnespējas

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1023 (2019. gada 20. jūnijs) par preventīvās pārstrukturēšanas regulējumu, parādsaistību dzēšanu un diskvalifikāciju, un ar pārstrukturēšanu, maksātnespēju un parādsaistību dzēšanu saistīto procedūru efektivitātes palielināšanas pasākumiem un ar ko groza Direktīvu (ES) 2017/1132 (Direktīva par pārstrukturēšanu un maksātnespēju) (OV L 172, 26.6.2019., 18. lpp.).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV L 141, 5.6.2015., 19. lpp.).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātnespējas procedūrām.

⁸ COM(2020) 590 final.

tiesību aktu mērķjomās, lai padarītu maksātnespējas procedūru rezultātus paredzamākus. Priekšsēdētāja U. fon der Leiena 2021. gada 15. septembrī savā nodomu vēstulē⁹, kas adresēta Parlamentam un Padomes prezidentūrai, paziņoja par iniciatīvu par dažu maksātnespējas procedūru materiālo tiesību aspektu saskaņošanu, kas ir iekļauta Komisijas darba programmā 2022. gadam¹⁰. Komisijas paziņojumā par KTS, kas publicēts 2021. gada novembrī, tika paziņots par gaidāmo direktīvu uzņēmumu maksātnespējas jomā, ko, iespējams, papildinās Komisijas ieteikums¹¹.

Priekšlikums ir pilnībā saskanīgs arī ar konkrētām valstīm adresētajiem ieteikumiem, kas tika sniegti Eiropas pusgada kontekstā nolūkā uzlabot valstu maksātnespējas režīmu efektivitāti un ātrumu un kā rezultātā dažās dalībvalstīs tika veiktas reformas maksātnespējas jomā.

Priekšlikums ir saskanīgs arī ar Padomes Direktīvu 2001/23/EK¹², jo netiek pārkāpts princips, ka darbinieki nepatur savas tiesības, ja uzņēmuma īpašumtiesību nodošana tiek veikta maksātnespējas procedūru ietvaros. Direktīvas 2001/23/EK 5. panta 1. punktā jo īpaši ir noteikts, ka, ja vien dalībvalstis neparedz citādi, tad 3. un 4. pantu par darbinieku tiesību aizsardzību nepiemēro attiecībā uz uzņēmuma īpašumtiesību nodošanu, kur pret personu, kas nodod īpašumtiesības, uzsākta bankrota procedūra vai citas maksātnespējas procedūras, kas sāktas nolūkā veikt minētās personas aktīvu realizāciju un atrodas kompetentas valsts iestādes uzraudzībā. Priekšlikums ir pilnībā saskanīgs ar šo noteikumu, regulējot “iepriekšsagatavotas procedūras”¹³. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas spriedumu *Heiploeg* lietā¹⁴ šajā priekšlikumā jo īpaši ir precizēts, ka iepriekšsagatavotu procedūru likvidācijas posms ir uzskatāms par bankrota vai maksātnespējas procedūru, kas uzsākta nolūkā veikt personas, kura nodod īpašumtiesības, aktīvu realizāciju kompetentas valsts iestādes uzraudzībā Direktīvas 2001/23/EK 5. panta 1. punkta nozīmē.

Priekšlikums ir saskanīgs arī ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/35/EK¹⁵, kuras mērķis ir ierobežot vides aizsardzības saistību uzkrāšanos un nodrošināt principa “piesārņotājs maksā” ievērošanu. Direktīvā 2004/35/EK dalībvalstīm ir uzdots veikt pasākumus, lai atbalstītu to, ka attiecīgie ekonomikas un finanšu tirgus dalībnieki pilnveido finansiālā nodrošinājuma instrumentus un tirgus, ietverot finanšu mehānismus maksātnespējas gadījumā, nolūkā ļaut uzņēmējiem izmantot finanšu garantijas, lai segtu viņu saistības saskaņā ar Direktīvu 2004/35/EK. Šo mehānismu mērķis ir nodrošināt prasījumu izpildi pat gadījumos, kad parādnieks kļūst maksātnespējīgs. Priekšlikums neierobežo pasākumus, kas veicami saskaņā ar Direktīvu 2004/35/EK. Gluži pretēji, efektīvāks maksātnespējas regulējums palīdzētu kopumā ātrāk un rezultatīvāk atgūt aktīvu vērtību un tādējādi atvieglotu

⁹ Sk. 4. lpp.: [state_of_the_union_2021_letter_of_intent_en.pdf](#) (europa.eu).

¹⁰ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Komisijas darba programma 2022. gadam — Eiropas stiprināšana, strādājot kopā” (COM(2021) 645 final; [cwp2022_en.pdf](#) (europa.eu)).

¹¹ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Kapitāla tirgu savienība — rezultāti vienu gadu pēc rīcības plāna” (COM(2021) 720 final, pieejams vietnē EUR-Lex - 52021DC0720 - LV - EUR-Lex (europa.eu)).

¹² Padomes Direktīva 2001/23/EK (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējsabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV L 82, 22.3.2001., 16. lpp.).

¹³ Iepriekšsagatavotā procedūrā parādnieka uzņēmums vai tā daļa tiek pārdota kā uzņēmums, kas turpina darbību, saskaņā ar līgumu, kas ir apspriests konfidenciali pirms maksātnespējas procedūras sākšanas tiesas norīkota uzrauga pārraudzībā, un tam seko īsa maksātnespējas procedūra, kurā oficiāli tiek atļauta un izpildīta iepriekš apspriestā pārdošana.

¹⁴ Tiesas 2022. gada 28. aprīļa spriedums *Federatie Nederlandse Vakbeweging / Heiploeg Seafood International BV*, C-237/20, EU:C:2022:321.

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļidzināšanu (OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.).

pret maksātnespējīgu uzņēmumu vērsto prasījumu vides jomā apmierināšanu, pat neizmantojot finansiālā nodrošinājuma instrumentus, pilnībā ievērojot Direktīvas 2004/35/EK mērķus.

Visbeidzot, šis priekšlikums palīdzēs lielākam skaitam uzņēmēju gūt labumu no parādsaistību dzēšanas, jo varēs vieglāk ierosināt un efektīvāk īstenot pret mikrouzņēmumiem vērstas maksātnespējas procedūras. Tas atbilst MVU palīdzības paketes mērķim, par ko priekšsēdētāja U. fon der Leiena paziņoja 2022. gada septembrī savā runā par stāvokli Savienībā.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Šā priekšlikuma pamats ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants, kas ļauj pieņemt pasākumus, lai tuvinātu valstu noteikumus, kuri attiecas uz iekšējā tirgus izveidi un darbību.

Maksātnespējas tiesību akti nodrošina finanšu un ekonomiskās grūtībās nonākušu uzņēmumu sakārtotu likvidāciju. Tie tiek uzskatīti par vienu no galvenajiem faktoriem, kas nosaka finanšu investīciju izmaksas, jo ļauj noteikt maksātnespējīgos uzņēmumos veikto investīciju galīgo atgūšanas vērtību.

Lielas atšķirības valstu maksātnespējas procedūru efektivitātē rada šķēršļus kapitāla brīvai aprītei un iekšējā tirgus sekmīgai darbībai, mazinot pārrobežu investīciju pievilcību, jo dažādās dalībvalstīs uzņēmumu maksātnespējas procedūru iznākuma paredzamība ir ierobežota, un no tā izriet lielākas informācijas atklāšanas izmaksas pārrobežu ieguldītājiem. Turklāt šīs atšķirības rada ļoti atšķirīgas maksātnespējīgos uzņēmumos veikto investīciju galīgās atgūšanas vērtības visā ES. Tāpēc konkurences apstākļi Savienībā nav vienlīdzīgi, jo līdzīgas investīcijas dalībvalstīs, kurās ir efektīvāki maksātnespējas tiesību akti, tiek uzskatītas par pievilcīgākām nekā investīcijas dalībvalstīs, kurās ir mazāk efektīvi maksātnespējas tiesību akti. To dalībvalstu uzņēmumi, kurās ir efektīvāki maksātnespējas tiesību akti, var gūt labumu no zemākām kapitāla izmaksām nekā citu dalībvalstu uzņēmumi, un tādējādi kopumā var gūt labumu no vieglākas piekļuves kapitālam.

Priekšlikuma mērķis ir samazināt atšķirības valstu maksātnespējas tiesību aktos un tādējādi risināt neefektīvu maksātnespējas tiesību aktu problēmu dažās dalībvalstīs, palielinot maksātnespējas procedūru paredzamību kopumā un samazinot šķēršļus kapitāla brīvai aprītei. Priekšlikuma mērķis ir, saskaņojot maksātnespējas tiesību aktu konkrētus aspektus, jo īpaši samazināt pārrobežu ieguldītājiem informācijas iegūšanas un apgūšanas izmaksas. Tādējādi, ja maksātnespējas tiesību akti būtu vienotāki, paplašinātos uzņēmumiem pieejamā finansējuma izvēle visā Savienībā.

Šis priekšlikums nav balstīts uz LESD 81. pantu, jo neattiecas tikai uz situācijām ar pārrobežu ietekmi. Lai gan priekšlikuma galvenais mērķis ir jo īpaši novērst šķēršļus pārrobežu investīcijām, tā mērķis ir arī tuvināt valstu noteikumus, kas vienādi attiektos uz uzņēmumiem un uzņēmējiem, kuri darbojas gan vienā, gan vairākās dalībvalstīs. Tādējādi priekšlikums attiektos arī uz situācijām bez pārrobežu dimensijas un 81. panta izmantošana par juridisku pamatu nebūtu attaisnojama.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Šķēršļi, ko rada ļoti atšķirīgi valstu maksātnespējas režīmi, kavē vienotā tirgus izveidi ES kopumā un, konkrētāk, KTS izveidi un tāpēc kalpo kā pamatojums nepieciešamībai izveidot vienotāku ES maksātnespējas regulējumu. Tomēr tas, ka pašreizējā situācija dalībvalstīs ir

atšķirīga, kā arī dalībvalstu juridiskās tradīcijas un politiskās preferences, nozīmē arī, ka ir maz ticams, ka reformas valsts līmenī šajā jomā izraisīs maksātspējas sistēmu pilnīgu konvergenci un tādējādi uzlabos to vispārējo efektivitāti.

Valstu maksātspējas tiesību aktu saskaņošana var nodrošināt viendabīgāku ES kapitāla tirgu darbību, samazinot tirgus sadrumstalotību un nodrošinot uzņēmumiem labāku piekļuvi finansējumam. Rīcība ES līmenī ir labāk piemērota, lai būtiski samazinātu valstu maksātspējas režīmu sadrumstalotību un nodrošinātu dalībvalstu maksātspējas noteikumu mērķa elementu konvergenci tādā mērā, kas atvieglotu pārrobežu investīcijas visās dalībvalstīs. Rīcība ES līmenī arī nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un samazinātu risku, ka lēmumi par pārrobežu investīcijām tiek izkropļoti, tāpēc ka pastāv faktiskas atšķirības maksātspējas režīmos un trūkst informācijas par šīm atšķirībām.

- **Proporcionalitāte**

Šā priekšlikuma mērķis ir sekmēt iekšējā tirgus pienācīgu darbību un novērst šķēršļus, kuri liedz īstenot pamatbrīvības, piemēram, kapitāla brīvu apriti un brīvību veikt uzņēmējdarbību, un kuru rašanās cēlonis ir atšķirības, kas pastāv valstu tiesību aktos un procedūrās uzņēmumu maksātspējas jomā. Lai sasniegtu šo mērķi, šajā priekšlikumā ir noteiktas tikai minimālās saskaņošanas prasības un tikai konkrētās materiālo maksātspējas tiesību jomās, kurām varētu būt būtiskākā ietekme uz šādu procedūru efektivitāti un ilgumu.

Šis priekšlikums nodrošina dalībvalstīm pietiekamu elastību, lai tās varētu pieņemt pasākumus jomās, kas neietilpst šā priekšlikuma darbības jomā, kā arī noteikt papildu pasākumus jomās, kas ir saskaņotas, ar nosacījumu, ka šie pasākumi atbilst šā priekšlikuma mērķim. Tādējādi saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā, šajā priekšlikumā ir paredzēti vienīgi tie pasākumi, kas vajadzīgi tā mērķu sasniegšanai.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

LESD 114. pants ļauj pieņemt tiesību aktus regulas vai direktīvas veidā. ES iekšējā tirgus integrāciju maksātspējas tiesību aktu jomā vislabāk var panākt, tuvinot tiesību aktus, saskaņojot tos ar direktīvu, jo direktīvā ir ņemtas vērā dalībvalstu atšķirīgās juridiskās kultūras un tiesību sistēmas maksātspējas tiesību jomā un ir paredzēta pietiekama elastība transponēšanas procesā, lai īstenotu kopējos minimālos standartus tādā veidā, kas ir savietojams ar šīm dažādajām sistēmām.

Ar ieteikumu nebūtu iespējams veikt vēlamo tuvināšanu šajā politikas jomā, kurā tika identificētas lielas atšķirības dalībvalstu saistošajos tiesību aktos. Vienlaikus tuvināšana, izmantojot regulu, nenodrošinātu dalībvalstīm pietiekamu elastību, lai tās pielāgotos vietējiem apstākļiem un saglabātu procesuālo maksātspējas noteikumu saskaņotību ar plašāku valsts tiesību sistēmu.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Ex post izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

Neattiecas.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Komisija visā šā priekšlikuma sagatavošanas gaitā ir apspriedusies ar ieinteresētajām personām. Citu iniciatīvu starpā Komisija jo īpaši:

- i) veica īpašu publisku sabiedrisko apspriešanu (no 2020. gada 18. decembra līdz 2021. gada 16. aprīlim);
- ii) apspriedās ar sabiedrību par sākotnējo ietekmes novērtējumu (2020. gadā no 11. novembra līdz 9. decembrim);
- iii) rīkoja īpašas sanāksmes ar dalībvalstu ekspertiem 2022. gada 22. martā un [25]. oktobrī;
- iv) rīkoja īpašu tikšanos ar ieinteresētajām personām 2022. gada 8. martā.

Tiešsaistes sabiedriskajā apspriešanā tika saņemtas 129 atbildes no 17 dalībvalstīm un Apvienotās Karalistes. Trešdaļa atbilžu tika sniegta to administratoru un speciālistu vārdā, kuri ir ieinteresēti maksātnespējas jomā (šajā kategorijā ir gan maksātnespējas procesa administratori, gan juristi). Aptuveni 20 % atbilžu iesniedza ieinteresētās personas no finanšu nozares, aptuveni 12 % — no uzņēmējdarbības un tirdzniecības nozares, 7 % — no sociālo un ekonomisko interešu organizācijām, un 5,5 % atbilžu iesniedza tiesu iestāžu pārstāvji (tiesneši). Turklāt tika saņemtas 10 atbildes (7,75 %) no 8 dalībvalstu valsts iestādēm, un 7 no šīm atbildēm tika sniegtas centrālās valdības līmenī.

Ieinteresētās personas norādīja, ka problēmas, ko iekšējā tirgū rada atšķirības dalībvalstu maksātnespējas regulējumos, ir nopietnas un ka atšķirības valstu maksātnespējas regulējumos kavē pārrobežu investīcijas un aizdevumus. Ieinteresētās personas uzskata, ka šīs atšķirības ietekmē iekšējā tirgus darbību, jo īpaši attiecībā uz: 1) apstrīdēšanas prasībām; 2) maksātnespējīgā parādnieka mantā ietilpstošo aktīvu izsekošanu un atgūšanu; 3) direktoru pienākumiem un atbildību maksātnespējas gadījumā; un 4) to, kas izraisa maksātnespējas procedūras. Tāpēc lielākā daļa ieinteresēto personu atbalstīja ES rīcību, lai uzlabotu konverģenci šajā politikas jomā ar mērķorientētu tiesību aktu (37,21 %), ieteikumu (23,26 %) vai abiem (27,13 %).

Komisija arī organizēja īpašu tikšanos ar atlasītu ieinteresēto personu grupu. Uzaicinātās personas bija finanšu nozares un uzņēmējdarbības un tirdzniecības nozares pārstāvji, darbinieku pārstāvji, patērētāji, administratori un speciālisti, kas strādā maksātnespējas procedūrās, kā arī akademiķi un domnīcu dalībnieki. Sanāksmē ieinteresētās personas sniedza proaktīvu ieguldījumu, ziņojot par praktiskām grūtībām, kas radušās valstu maksātnespējas regulējumu sadrumstalotības un atšķirīgā izpildes līmeņa dēļ. Tās arī puda atbalstu lielākai maksātnespējas procedūru juridiskās vides konverģencei ES.

Iniciatīvas sagatavošanu atbalstīja restrukturizācijas un maksātnespējas tiesību ekspertu grupa. Šo ekspertu grupu izveidoja Komisija, lai sagatavotu priekšlikumu Direktīvai (ES) 2019/1023. Pēc tam grupa tika paplašināta, ieceļot 10 atsevišķus ekspertus kā kopīgu interešu pārstāvjus noteiktā politikas jomā (pārstāvētās interešu grupas bija finanšu kreditori, tirdzniecības kreditori, patēriņa kreditori, darbinieku kreditori, maksātnespējīgi parādnieki vai parādnieki ar pārmērīgām parādsaistībām).

Priekšlikuma sagatavošanas procesā Komisija pieprasīja divus ārējus pētījumus par konkrētām maksātnespējas jomām. Abi pētījumi tika pasūtīti konsorcijam, ko veidoja *Tipik* un *Spark Legal Network*. Pirmajā pētījumā, kurā ir novērtēta labvēlīgākās tiesas izvēle ļaunprātīgos nolūkos maksātnespējas procedūrās pēc 2015. gada grozījumiem Regulā (ES) 2015/848, ir arī pētīts jautājums par to, cik lielā mērā valstu maksātnespējas regulējumu atšķirības darbojas kā stimuls labvēlīgākās tiesas izvēlei ļaunprātīgos nolūkos. Otrajā pētījumā ir analizēta aktīvu izsekošana un atgūšana maksātnespējas procedūrās. Abi pētījumi ietver empīrisku analīzi, kurā darbuzņēmējs vāca datus, izmantojot gan publiskas tiešsaistes aptaujas, gan strukturētas intervijas ar dažādām ieinteresētajām personām no visām dalībvalstīm. Turklāt Komisija veica īpašu pētījumu, ko pasūtīja *Deloitte/Grimaldi*, par

mērķorientētu uzņēmumu maksātspējas pasākumu ietekmi uz vērtības atgūšanu un maksātspējas procedūru efektivitāti. Šie trīs pētījumi ir pieejami Komisijas tīmekļa vietnē.

Sagatavojot priekšlikumu, Komisija arī vairākas reizes apspriedās ar dalībvalstīm. Šo iniciatīvu ir vairākkārt apsprieduši dalībvalstu finanšu ministri, kas pauda atbalstu iniciatīvai. Padomes 2020. gada 3. decembra secinājumi (*ECOFIN*) par KTS rīcības plānu¹⁶ mudināja Komisiju īstenot šo iniciatīvu. Šie secinājumi tika apstiprināti Eurosamita 2020. gada 11. decembra paziņojumā¹⁷. Eurogrupas ministri 2021. gada aprīlī secināja, ka valstu maksātspējas režīmu reformām vajadzētu virzīties uz priekšu saskaņoti ar paralēlām ES iestāžu vadītām darba plūsmām, kas bija noteiktas KTS rīcības plānā¹⁸. Eurosamita sanāksmes 2021. gada 25. jūnija paziņojumā tika apstiprināts, ka “ir jāapzina un jānovērš strukturāli izaicinājumi kapitāla tirgu integrācijai un attīstībai, jo īpaši konkrētās uzņēmumu maksātspējas tiesību aktu jomās”¹⁹. Arī Eiropas Parlaments pauda atbalstu efektīvākiem un saskaņotākiem maksātspējas režīmiem, aicinot Komisiju stingrāk apņemties panākt reālu progresu šajā jomā, kurā, kā uzskata Parlaments, joprojām pastāv būtiski šķēršļi ES kapitāla tirgu patiesai integrācijai²⁰.

Vienlaikus, ņemot vērā ciešo saikni starp maksātspējas tiesību aktiem un citām valsts tiesību jomām (piem., īpašuma tiesībām un darba tiesībām), kā arī maksātspējas tiesību galveno politikas mērķu atšķirības, dažas dalībvalstis ir izteikušas iebildumus pret saistošiem tiesību aktiem, ar ko saskaņo maksātspējas tiesības, citstarp izklāstot šos iebildumus vēstulē, kas Komisijai tika nosūtīta 2021. gada 1. aprīlī.

Komisija 2022. gada 22. martā organizēja īpašu darbsemināru, kurā piedalījās dalībvalstu valdību eksperti. Dalībvalstis uzsvēra dziļas un sīkas problēmu analīzes nepieciešamību, kā arī to, cik svarīgi ir skaidri noteikt problēmu apmēru, skartās ieinteresētās personas un faktisko ietekmi uz iekšējo tirgu. Līdzīgi attiecībā uz jebkādu turpmāku rīcību ES līmenī dažas dalībvalstis pauda viedokli, ka pieejai ir jābūt piesardzīgai, un ierosināja, ka pasākumos galvenā uzmanība būtu jāpievērš maksātspējas procedūru efektivitātes uzlabošanai.

Komisija 2022. gada 25. oktobrī organizēja otro darbsemināru, kurā piedalījās dalībvalstu valdību eksperti, lai informētu tos par ietekmes novērtējumā iekļautajām politikas iespējām un pašreizējo stāvokli priekšlikuma sagatavošanas kontekstā.

- **Ekspertu atzinumu apkopošana un izmantošana**

Šim priekšlikumam pievienotajā ietekmes novērtējumā ir izmantoti dati, kas pieejami no teorētiskiem pētījumiem un jo īpaši no šādiem pētījumiem un speciālajām zināšanām²¹:

¹⁶ Padomes secinājumi par Komisijas rīcības plānu, dok. Nr. 12898/1/20 REV 1.

¹⁷ Dok. Nr. EURO 502/20.

¹⁸ Sk. Komisijas apspriežu dokumentu vietnē <https://www.consilium.europa.eu/media/49192/20210416-eg-com-note-on-insolvency-frameworks.pdf>. Apspriežu kopsavilkuma vēstule ir pieejama vietnē <https://www.consilium.europa.eu/media/49366/20210416-summing-up-letter-eurogroup.pdf>.

¹⁹ Dok. Nr. EURO 502/21.

²⁰ Eiropas Parlamenta 2020. gada 8. oktobra rezolūcija par kapitāla tirgu savienības (KTS) turpmāko veidošanu: kapitāla tirgus finansējuma pieejamības uzlabošana, jo īpaši MVU, un mazo ieguldītāju dalības iespēju palielināšana (2020/2036(INI)).

²¹ Sagatavojot šo pētījumu, Komisijas vārdā tika veikti citi pētījumi: 1) Eiropas Komisija, “Improving the evidence base on transfer of business in Europe: annex C: case study on the cross-border dimension of business transfers”, Mazo un vidējo uzņēmumu izpildāģentūra, Publikāciju birojs, 2021. gada februāris, pieejams vietnē [...]; 2) *Steffek, F.*, “Analysis of individual and collective loan enforcement laws in the EU Member States”, *FISMA* ĢD, 2019. gada novembris, pieejams vietnē [...]; 3) *McCormack, G. et al.*, “Study on a new approach to business failure and insolvency, comparative legal analysis of the Member States’ relevant provisions and practices”, *JUST* ĢD, 2016. gada janvāris, pieejams vietnē [...]; 4) EBI Ziņojums par valstu aizdevumu izpildes regulējumu salīdzinošo novērtēšanu, Atbilde uz Eiropas

- *Deloitte/Grimaldi* (2022), “Study to support the preparation of an impact assessment on a potential EU initiative increasing convergence of national insolvency laws”, galīgā ziņojuma projekts, *JUST GD*, 2022. gada marts;
- *Spark, Tipik*, “Study on the issue of abusive forum shopping in insolvency proceedings”, *JUST GD*, 2022. gada februāris (īpašais līgums Nr. JUST/2020/JCOO/FW/CIVI/0160);
- *Spark, Tipik*, “Study on tracing and recovery of debtor’s assets by insolvency practitioners”, *JUST GD*, 2022. gada marts (īpašais līgums Nr. JUST/2020/JCOO/FW/CIVI/0172).

Materiāls, kas savākts un izmantots ietekmes novērtējumā, parasti bija faktu materiāls vai citādi iegūts materiāls no labas reputācijas un atzītiem avotiem, kas darbojas kā etaloni un atsaucē punkti šajā jautājumā. Apspriešanās darbību laikā no ieinteresētajām personām saņemtās atbildes, ja vien tā nebija faktiskā informācija, parasti tika uzskatītas par atzinumiem.

- **Ietekmes novērtējums**

Ietekmes novērtējumā tika analizētas trīs galvenās maksātnespējas tiesību dimensijas: i) aktīvu atgūšana no maksātnespējīgā parādnieka mantas; ii) procedūru efektivitāte; un iii) paredzams un taisnīgs atgūtās vērtības sadalījums starp kreditoriem. Šīs trīs dimensijas jo īpaši attiecas uz jautājumiem, kas saistīti ar apstrīdēšanas prasībām, aktīvu izsekošanu, direktoru pienākumiem un atbildību, uzņēmuma kā darbību turpinoša uzņēmuma pārdošanu “iepriekšsagatavotā procedūrā”, maksātnespējas izraisītājfaktoru, īpašu mikrouzņēmumiem un mazajiem uzņēmumiem paredzētu maksātnespējas režīmu, prasījumu sarindošānu un kreditoru komitejām. Iespējas tika identificētas, pamatojoties uz pārstrukturēšanas un maksātnespējas tiesību ekspertu grupas sniegto informāciju, īpašu pētījumu un apmaiņu ar ieinteresētajām personām. Tās tika analizētas, ņemot vērā trīs mērķus, proti, vai tās: i) ļauj atgūt lielāku vērtību; ii) samazina maksātnespējas procedūru ilguma; un iii) samazina juridisko nenoteiktību un informācijas iegūšanas izmaksas, jo īpaši pārrobežu ieguldītājiem.

Priekšlikumā un pārskatītajā ietekmes novērtējumā ir ņemtas vērā piezīmes, kas saņemtas no Regulējuma kontroles padomes, kura savā pirmajā atzinumā 2022. gada 24. jūnijā secināja, ka pirms šīs iniciatīvas turpmākas virzības ir nepieciešamas ietekmes novērtējuma korekcijas. Tika apkopoti papildu pierādījumi par to, kā pašreizējās maksātnespējas procedūras negatīvi ietekmē pārrobežu investīcijas vienotajā tirgū un kā tas ir salīdzināms ar citiem faktoriem. Plašāka informācija par valstu maksātnespējas noteikumu atšķirībām tika pievienota pamattekstam un 5. pielikumā. Plašāk tika izskaidrotas atšķirības starp Direktīvu (ES) 2019/1023, Regulu (ES) 2015/848 un šo priekšlikumu. Tika veikta papildu analīze par dažādu pasākumu ietekmi uz tiesu spēju un to, kā ieinteresētās personas uztver dažādus pasākumus. Tika skaidrāk formulēti kompromisi starp politikas iespējām un sīkāk aplūkoti ieinteresēto personu viedokļi.

Regulējuma kontroles padome izskatīja pārskatīto ietekmes novērtējumu un 2022. gada 10. oktobrī sniedza pozitīvu otro atzinumu bez iebildumiem. Padome atzīmēja, ka ietekmes novērtējums ir būtiski uzlabots, un sniedza dažus ieteikumus turpmākiem uzlabojumiem.

Šim priekšlikumam ir neliela pozitīva ietekme uz digitalizāciju, tas jo īpaši ir saistīts ar augstāku procesu automatizācijas pakāpi vienkāršotajās mikrouzņēmumu likvidācijas procedūrās un digitālā portāla (e-tiesiskuma portāls) izmantošanu, lai sniegtu lietotājiem ērti

Komisijas uzaicinājumu sniegt ieteikumu par valstu aizdevumu izpildes regulējumu (citstarp maksātnespējas regulējumu) salīdzinošo novērtēšanu no banku kreditoru viedokļa, Eiropas Banku iestāde, 2020. gada novembris, EBA/Rep/2020/29.

izmantojamu informāciju par maksātspējas režīmu galvenajām iezīmēm un prasījumu sarindošanu.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Maksātspējas procedūru efektivitātes paaugstināšana palīdzēs samazināt šo procedūru ilgumu un palielināt atgūto vērtību maksātspējas lietās, kas nozīmētu zemākas uzņēmumu likvidācijas izmaksas un augstākas atgūšanas likmes kreditoriem un ieguldītājiem.

Šā priekšlikuma mērķis ir arī uzlabot uzņēmējdarbības vidi MVU. Palielinot sagaidāmās atgūšanas likmes kreditoriem un ieguldītājiem, kuri ir saistīti ar MVU un citiem uzņēmumiem, priekšlikuma mērķis ir samazināt iespējamo risku saistībā ar investīcijām MVU, kas, domājams, atspoguļosies zemākās MVU finansēšanas izmaksās, ja visi pārējie faktori ir vienādi. Vienlaikus ar šo priekšlikumu netiek uzlikti pienākumi vai atbilstības nodrošināšanas izmaksas ekonomiski aktīviem MVU, savukārt tiem, kam draud maksātspēja, procedūras tiek vienkāršotas.

Ar šo priekšlikumu tiek arī ieviesta īpaša procedūra, lai atvieglotu un paātrinātu mikrouzņēmumu likvidāciju, ļaujot attiecīgajiem mikrouzņēmumiem nodrošināt rentablāku maksātspējas procesu. Ar šiem pasākumiem tiek atbalstīta arī mikrouzņēmumu “bez aktīviem” sakārtota likvidācija, risinot problēmu, ka dažas dalībvalstis liedz piekļuvi maksātspējas procedūrai, ja prognozētā atgūšanas vērtība ir mazāka par tiesas izmaksām. Sniedzot visiem mikrouzņēmumiem iespēju sākt procedūru, lai atrisinātu savas finanšu grūtības, šis priekšlikums nodrošina, ka dibinātāji var gūt labumu no parādsaistību dzēšanas un sākt visu no jauna saskaņā ar Direktīvā (ES) 2019/1023 izklāstītajiem noteikumiem.

- **Pamattiesības**

Priekšlikumā ir ievērotas pamattiesības un brīvības, kas noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, un tās ir attiecīgi jāīsteno. Jo īpaši šajā priekšlikumā ir ievērotas tiesības un brīvības, kas noteiktas 7. pantā (privātās un ģimenes dzīves neaizskaramība), 8. pantā (personas datu aizsardzība), 15. pantā (brīvība izvēlēties profesiju un tiesības strādāt), 16. pantā (darījumdarbības brīvība), 17. pantā (tiesības uz īpašumu), 27. pantā (darba ņēmēju tiesības uz informāciju un konsultācijām uzņēmumā) un 47. panta 2. punktā (tiesības uz taisnīgu tiesu).

Priekšlikums nodrošinās norīkotajām tiesām piekļuvi valstu bankas kontu reģistriem un elektroniskām datu izguves sistēmām, kā arī savstarpēji savienotajai centralizēto bankas kontu reģistru sistēmai — *BAR* vienotajam piekļuves punktam. Priekšlikums arī nodrošinās maksātspējas procesa administratoriem piekļuvi faktisko īpašnieku reģistram, kas izveidots dalībvalstī, kurā sāka procedūra, kā arī Faktisko īpašnieku reģistru savstarpējās savienojamības sistēmai — *BORIS*.

Valstu bankas kontu reģistri un elektroniskās datu izguves sistēmas, kā arī faktisko īpašnieku reģistri persondatus pārvalda centralizēti. Tāpēc paplašināta piekļuve šiem reģistriem un sistēmām, kā arī vienotajiem piekļuves punktiem ietekmēs datu subjektu pamattiesības, jo īpaši tiesības uz privātumu un tiesības uz persondatu aizsardzību. Visi izrietošie Hartā atzīto tiesību un brīvību izmantošanas ierobežojumi atbilst Hartā, jo īpaši tās 52. panta 1. punktā, noteiktajām prasībām.

Ierobežojums ir paredzēts tiesību aktā un ir pamatots ar nepieciešamību efektīvi stiprināt aktīvu izsekojamību notiekošu maksātspējas procedūru kontekstā, citstarp pārrobežu apstākļos, lai maksimāli palielinātu kreditoru iespēju atgūt vērtību no maksātspējīgā uzņēmuma. Turklāt attiecīgo tiesību un brīvību būtība tiek ievērota un ierobežojumi ir samērīgi ar izvirzīto mērķi. Ietekme būs salīdzinoši ierobežota, jo pieejamie un meklējamie

dati aptver tikai datu kopumu, kas noteikts šajā priekšlikumā, kā arī ES instrumentos, ar kuriem izveido šīs sistēmas, un kas noteikti ir nepieciešams, lai izsekotu maksātnespējīgā parādnieka mantā ietilpstošos aktīvus. Šis priekšlikums nodrošina, ka minēto datu apstrādē tiks ievēroti piemērojami ES datu aizsardzības noteikumi. Regula (ES) 2018/1725²² attiecas uz persondatu apstrādi, ko veic Savienības iestādes un struktūras šā priekšlikuma vajadzībām.

Priekšlikumā jo īpaši precizēti persondatu apstrādes mērķi un noteikts, ka dalībvalstīm ir jānorīko maksātnespējas tiesas, kurām ir tiesības pieprasīt informāciju tieši no valstu bankas kontu reģistriem un elektroniskajām datu izguves sistēmām. Priekšlikumā arī noteikts, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, ka norīkoto tiesu personāls ievēro augstus profesionālos datu aizsardzības standartus, ka ir ieviesti tehniski un organizatoriski pasākumi, lai aizsargātu datu drošību atbilstoši augstiem tehnoloģiskiem standartiem, kad norīkotās tiesas izmanto tiesības piekļūt informācijai par bankas kontiem un veic meklēšanu tajā, un ka iestādes, kas pārvalda centralizētos bankas kontu reģistrus, veic ierakstus par katru reizi, kad norīkotā tiesa piekļūst informācijai par bankas kontiem un veic tajā meklēšanu.

Turklāt priekšlikumā ir skaidri norādīts faktisko īpašnieku reģistros glabātās informācijas apjoms, kas pieejams maksātnespējas procesa administratoriem.

Visbeidzot, priekšlikumā ir precizēts, ka Komisija neuzglabās persondatus saistībā ar valstu elektronisko izsoļu sistēmu savstarpējo savienojamību, kā arī ir ietverti noteikumi par datu pārvaldību, ko veic Komisija.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šim priekšlikumam ir ietekme uz Komisijas izmaksām un administratīvo slogu. Minētās izmaksas un slogs izriet no šā priekšlikuma 51. pantā noteiktā pienākuma izveidot sistēmu, kas savienotu valstu elektronisko izsoļu sistēmas, izmantojot Eiropas e-tiesiskuma portālu. Pamatojoties uz pieredzi, kas gūta, īstenojot citus e-tiesiskuma portāla savstarpējās savienojamības projektus, tiek lēsts, ka Komisijas īstenošanas izmaksas pašreizējā ilgtermiņa budžetā (daudzgadu finanšu shēmā) būs 1,75 miljoni EUR²³. Papildu izmaksas tiks segtas, veicot pārdali programmā “Tiesiskums”.

Priekšlikuma finansiālā ietekme un ietekme uz budžetu ir sīkāk izskaidrota šim priekšlikumam pievienotajā tiesību akta finanšu pārskatā.

5. CITI ELEMENTI

• Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība

Izvērtēšana ir paredzēta piecus gadus pēc pasākumu īstenošanas un saskaņā ar Komisijas labāka regulējuma pamatnostādņēm. Izvērtēšanas mērķis būs novērtēt, cik iedarbīga un lietderīga ir bijusi direktīva politikas mērķu sasniegšanā, un izlemt, vai ir nepieciešami jauni pasākumi vai grozījumi. Dalībvalstīm ir Komisijai jādara zināma visa informācija, kas vajadzīga minētā izvērtējuma sagatavošanai.

²² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

²³ Šīs izmaksas būtu jāpapildina ar īstenošanas izmaksām 1,6 miljonu EUR apmērā 2028. budžeta gadā. Paredzamās savstarpējās savienojamības sistēmas ikgadējās uzturēšanas izmaksas Eiropas e-tiesiskuma portālā 2029. gadā būs 600 000 EUR.

- **Detalizēts skaidrojums par konkrētiem priekšlikuma noteikumiem**

Šis priekšlikums ir vērsts uz trim galvenajām maksātnespējas tiesību jomām: i) aktīvu atgūšana no maksātnespējīgā parādnieka mantas; ii) procedūru efektivitāte; un iii) paredzams un taisnīgs atgūtās vērtības sadalījums starp kreditoriem. Tā pamatelementi ir rūpīgi atlasīti, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta sarunās par Direktīvu par pārstrukturizēšanu un maksātnespēju, ekspertu grupas apsvērumiem un galīgajiem ieteikumiem, sabiedriskās apspriešanas rezultātiem, ārēja konsultanta pētījumu un vērienīgu mijiedarbību ar ieinteresētajām personām.

Šā priekšlikuma mērķis ir maksimāli palielināt vērtību, ko kreditori atgūst no maksātnespējīgā uzņēmuma. Šajā nolūkā noteikumi par apstrīdēšanas prasībām un aktīvu izsekošanu savstarpēji pastiprina viens otru. Tas tiek panākts, ieviešot minimālu saskaņotu nosacījumu kopumu attiecībā uz apstrīdēšanas prasību izpildi un pastiprinot aktīvu izsekojamību, uzlabojot maksātnespējas procesa administratoru piekļuvi gan informācijai par bankas kontiem un faktiskajiem īpašniekiem, gan noteiktiem valsts reģistriem, kas attiecas uz līdzekļiem (aktīvu reģistri), arī citās dalībvalstīs izveidotajiem aktīvu reģistriem. Šie noteikumi ir apvienoti ar iespēju maksimāli palielināt uzņēmuma atgūšanas vērtību agrīnā posmā, izmantojot iepriekšsagatavotas procedūras, un direktoru pienākumu nekavējoties iesniegt pieteikumu sākt maksātnespējas procedūru, lai izvairītos no iespējamiem kreditoru aktīvu vērtības zudumiem.

Šā priekšlikuma mērķis ir arī uzlabot procedūru efektivitāti, jo īpaši saistībā ar maksātnespējīgu mikrouzņēmumu likvidāciju. Ir svarīgi nodrošināt, ka jaunie noteikumi ir piemēroti arī mikrouzņēmumiem ES. Parasto maksātnespējas procedūru izmaksas šiem uzņēmumiem ir pārmērīgi augstas, un iespēja izmantot parādsaistību dzēšanu ļautu tiem atbrīvot uzņēmējdarbības kapitālu jauniem projektiem. To papildina iespēja kreditoriem labāk pārredzēt valsts tiesību aktu galvenās iezīmes maksātnespējas procedūras jomā, citstarp attiecībā uz maksātnespējas izraisītājfaktoru.

Visbeidzot, lai nodrošinātu taisnīgu un paredzamu atgūtās vērtības sadali starp kreditoriem, ar priekšlikumu tiek ieviestas prasības, lai uzlabotu kreditoru interešu pārstāvību procedūrās ar kreditoru komiteju starpniecību. To papildina iespēja kreditoriem labāk pārredzēt noteikumus, ar ko reglamentē prasījumu sarindošanu.

Ierosinātā direktīva ir sadalīta deviņās sadaļās.

Direktīvas I sadaļā ir ietverti vispārīgi noteikumi par piemērošanas jomu un definīcijas.

Direktīvas II sadaļā par apstrīdēšanas prasībām ir izklāstīti minimālie saskaņošanas noteikumi, kuru mērķis ir aizsargāt maksātnespējīgā parādnieka mantu pret nelikumīgu aktīvu izņemšanu pirms maksātnespējas procedūras sākšanas. Mērķis ir nodrošināt, ka dalībvalstu tiesību aktos par maksātnespējas procedūrām ir paredzēts minimālais aizsardzības standarts attiecībā uz tādu tiesisko darbību spēkā neesību, atzīšanu par spēkā neesošām vai neizpildāmību, kas kaitē kreditoru kopumam. Vienlaikus dalībvalstis var ieviest vai saglabāt noteikumus, kas nodrošina augstāku kreditoru aizsardzības līmeni, piemēram, paredzot vairāk apstrīdēšanas pamatu. Šajā sadaļā ietvertajos noteikumos ir paredzēti vispārīgi priekšnoteikumi tiesiskās darbības atzīšanai par spēkā neesošu, apstrīdēšanas iemesli un apstrīdēšanas prasību tiesiskās sekas.

Direktīvas 4. pantā ir izklāstīti apstrīdēšanas prasību vispārīgie priekšnoteikumi, norādot, ka apstrīdēšanas prasības var vērst pret visām tiesiskajām darbībām, citstarp bezdarbību, ja tās ir kaitējušas kreditoru kopumam un ja ir izpildīts kāds no nākamajos pantos norādītajiem apstrīdēšanas pamatiem.

Direktīvas 5. pantā ir precizēts, ka noteikumi par apstrīdēšanas prasībām ir minimālie saskaņošanas noteikumi un ka tāpēc dalībvalstis var paturēt spēkā vai pieņemt noteikumus, kas nodrošina augstāku kreditoru aizsardzības pakāpi.

Direktīvas 6. pantā ir noteikts pirmais konkrētais apstrīdēšanas pamats (“priekšrocības”). Tās ir tiesiskās darbības, kas sniedza labumu kreditoram (vai kreditoru grupai) un tika veiktas trīs mēnešus pirms vai pēc maksātnespējas procedūras pieteikuma iesniegšanas (“termiņš, kurā darbību var atzīt par spēkā neesošu”). Tā kā šis apstrīdēšanas pamats ir vienīgi tiesiskās darbības pilnveidošana, termiņš, kurā darbību var atzīt par spēkā neesošu, ir īsākais, salīdzinot ar termiņu, kurā darbību var atzīt par spēkā neesošu, ja ir cits apstrīdēšanas pamats. Turklāt “atbilstošu segumu” gadījumā (proti, ja izpilde pilnībā atbilst kreditora prasījumam, piem., ja prasījums tiek apmierināts ar parastiem maksāšanas līdzekļiem), tiesiskās darbības var atzīt par spēkā neesošām uz šāda pamata tikai tad, ja kreditors zināja vai viņam būtu vajadzējis zināt, ka parādnieks nespēj samaksāt savas parādsaistības vai ka ir iesniegts pieteikums sākt maksātnespējas procedūru. Visbeidzot, noteikumā ir uzskaitīti daži tiesisko darbību veidi, kurus nevar atzīt par spēkā neesošiem uz šāda pamata.

Direktīvas 7. pantā ir noteikts otrais konkrētais apstrīdēšanas pamats: pārāk zemu novērtētas tiesiskās darbības. Šis pamats attiecas ne tikai uz dāvanām vai citiem ziedojumiem, bet arī uz tiesiskajām darbībām par neparasti zemu atlīdzību. Tam ir būtiska nozīme apstrīdēšanas prasību tiesībās, jo tas ir (cita starpā) efektīvs līdzeklis pret parādnieka iespējamām centieniem izvietot aktīvus kreditoriem nepieejamā vietā, nododot tos trešām personām, piemēram, ģimenes locekļiem vai struktūrām, kas tur aktīvus, vienlaikus saglabājot iespēju izmantot šos aktīvus.

Direktīvas 8. pantā ir noteikts trešais un pēdējais apstrīdēšanas pamats — tīšas krāpnieciskas darbības, proti, tiesiskās darbības, lai apkrāptu kreditorus.

Direktīvas 9. pantā ir noteiktas apstrīdēšanas prasību vispārējās sekas. Tās ietver prasījumu neizpildāmību tādas tiesiskās darbības dēļ, kas ir atzīta par spēkā neesošu, kā arī personas, kas gūst labumu no šīs tiesiskās darbības, pienākumu pilnībā atlīdzināt maksātnespējīgā parādnieka mantai nodarīto kaitējumu. Šajā pantā ir precizēts, ka pienākumu atlīdzināt maksātnespējīgā parādnieka mantai nodarīto kaitējumu nevar kompensēt ar tiesiskās darbības, kas atzīta par spēkā neesošu, otras puses prasījumiem.

Direktīvas 10. pantā ir paredzēti noteikumi par tiesiskās darbības, kas atzīta par spēkā neesošu, otras puses tiesībām. Jo īpaši prasījumi, kuri ir apmierināti ar tiesisko darbību, kas atzīta par spēkā neesošu, tiek atjaunoti tādā apmērā, kādā puse kompensē maksātnespējīgā parādnieka mantai nodarīto kaitējumu.

Direktīvas 11. pantā ir aplūkota trešo personu atbildība: jebkuras tiesiskās darbības, kas atzīta par spēkā neesošu, otras puses mantinieks vai vispārējais tiesību pārņēmējs stājas šīs puses vietā, arī attiecībā uz apstrīdēšanas prasību tiesiskajām sekām. Individuālie tiesību pārņēmēji ir atbildīgi tikai tad, ja viņi ir ieguvuši aktīvus par pārāk zemu vērtību vai ja viņi zināja vai viņiem būtu vajadzējis zināt par apstākļiem, kas ir apstrīdēšanas prasību pamatā.

Direktīvas 12. pantā ir apstiprināta pārstrukturēšanas privilēģija, kas ieviesta ar Direktīvas (ES) 2019/1023 17. un 18. pantu. Tajā norādīts, ka šajā sadaļā izklāstītie noteikumi par apstrīdēšanas prasībām neietekmē Direktīvas (ES) 2019/1023 17. un 18. panta piemērošanu.

Direktīvas III sadaļā par maksātnespējīgā parādnieka mantā ietilpstošo aktīvu izsekošanu ir aplūkota mērķorientēta darbība, kas būtu jāskata saistībā ar Regulu (ES) 2015/848, kurā noteikts, ka principā maksātnespējas procesa administratori var arī citās dalībvalstīs īstenot pilnvaras, kas tiem piešķirtas ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā ir sāta galvenā maksātnespējas procedūra un kurā viņi ir iecelti. Minētajā sadaļā izklāstītie mērķorientētie

noteikumi ir vērsti uz maksātnespējas procesa administratoru piekļuvi dažādiem reģistriem, kuros ir attiecīga informācija par aktīviem, kas ietilpst vai kuriem būtu vajadzējis ietilpt maksātnespējīgā parādnieka mantā. Daži valstu elektroniskie reģistri ir publiski vai pat pieejami, izmantojot savstarpējās savienojamības platformas, ko izveidojusi ES, piemēram, Maksātnespējas reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu (*IRI*)²⁴. Ierosinātās direktīvas noteikumi paplašina maksātnespējas procesa administratoriem pieejamo reģistru tvērumu, iekļaujot dažus reģistrus, kas nav publiski pieejami, piemēram, reģistrus, kas izveidoti saskaņā ar ES noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas regulējumu (valstu centralizētie bankas kontu reģistri vai informācija par trastiem dalībvalstu faktisko īpašnieku reģistros). Direktīvas III sadaļa arī nosaka dalībvalstīm pienākumu nodrošināt ārvalstu maksātnespējas procesa administratoriem tiešu un ātru piekļuvi pielikumā uzskaitītajiem reģistriem (ja vien tie jau ir pieejami attiecīgajā dalībvalstī).

Saskaņā ar 13. pantu dalībvalstīm savā teritorijā ir jāizraugās maksātnespējas tiesas, kurām būs tieša piekļuve valsts centralizētajiem automatizētajiem mehānismiem, piemēram, centralizētiem bankas kontu reģistriem vai elektroniskām datu izguves sistēmām, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 32.a pantu²⁵. Ar Direktīvu (ES) 2015/849 dalībvalstīm tika noteikts pienākums izveidot centralizētus automatizētus mehānismus, ar kuriem var identificēt jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas tur vai kontrolē gan ar *IBAN* identificētus maksājumu kontus un bankas kontus, gan kredītiestāžu uzturētus individuālos seifus. Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas direktīva arī nodrošina dalībvalstu finanšu ziņu vākšanas vienībām tūlītēju un nefiltrētu piekļuvi šiem reģistriem. Ar Direktīvu (ES) 2019/1153²⁶ tiesībsargāšanas iestādēm, ko šim nolūkam norīkojušas dalībvalstis, tiek piešķirta tieša un tūlītēja piekļuve valstu bankas kontu reģistriem, ja šāda piekļuve ir nepieciešama to uzdevumu veikšanai cīņā pret smagiem noziegumiem. Saskaņā ar Direktīvu (ES) 2019/1153 arī aktīvu atguves speciālistiem ir jāpiešķir tieša piekļuve. Ar 12. pantu tiks nodrošināts, ka tieša piekļuve bankas kontu reģistriem vai elektroniskām datu izguves sistēmām būs tikai tām maksātnespējas tiesām, kuras ir pienācīgi norīkotas un par kurām ir paziņots Komisijai.

Direktīvas 14. un 15. pantā ir precizēti īpaši nosacījumi attiecībā uz norīkoto tiesu piekļuvi bankas kontu reģistriem. Norīkotajām tiesām būs piekļuve savas dalībvalsts un citu dalībvalstu centrālajiem bankas kontu reģistriem, izmantojot vienoto bankas kontu reģistru (*BAR*) piekļuves punktu, kad būs izveidota un darbosies dalībvalstu centrālo reģistru savstarpējās savienojamības sistēma²⁷.

Direktīvas 16. pantā ir aplūkota bankas kontu reģistros veiktās meklēšanas reģistrācija.

Direktīvas 17. pantā ir paredzēti noteikumi par maksātnespējas procesa administratoru piekļuvi faktisko īpašnieku informācijas reģistriem. Tas ietver piekļuvi gan valsts faktisko īpašnieku reģistram(-iem), kas izveidots(-i) dalībvalstī, kurā ir sākta procedūra, gan faktisko

²⁴ https://e-justice.europa.eu/content_interconnected_insolvency_registers_search-246-en.do.

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 849, 9.7.2018., 1. lpp.).

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1153 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko paredz noteikumus, lai atvieglotu finanšu un citas informācijas izmantošanu noteiktu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai par tiem, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 2000/642/TI (OV L 186, 11.7.2019., 122. lpp.).

²⁷ ES mēroga valstu centrālo bankas kontu reģistru (*CBAR*) savstarpējo savienojamību ierosināja Eiropas Komisija savā priekšlikumā sestajai Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas direktīvai. Sk. priekšlikuma 14. un 15. pantu (COM/2021/423 final, 20.7.2021.). Pašlaik priekšlikums tiek apspriests Eiropas Parlamentā un Padomē.

īpašnieku reģistru savstarpējās savienojamības sistēmai. Šo reģistru juridiskais pamats ir noteikts Direktīvas (ES) 2015/849 30. panta 3. punktā un 31. panta 3.a punktā. Šo reģistru savstarpējās savienojamības juridiskais pamats ir noteikts Direktīvas (ES) 2015/849 30. panta 10. punktā un 31. panta 9. punktā. Uzņēmumiem un citām juridiskām personām ir publiski pieejams minimālais informācijas kopums faktisko īpašnieku reģistros. Trastiem un līdzīgiem juridiskiem veidojumiem piekļuve šim minimālajam informācijas kopumam nav publiska, taču ir iespējama ar nosacījumu, ka tiek pierādīta likumīga interese. Direktīvas 17. pantā ir paskaidrots, ka likumīga interese ir tad, ja maksātnespējas procesa administrators pieprasa informāciju par trastiem un līdzīgiem juridiskiem veidojumiem, lai identificētu un izsektu aktīvus maksātnespējas procedūrā, kurā viņš ir iecelts, un piekļuve ir ierobežota līdz iepriekš noteiktam informācijas apjomam.

Direktīvas 18. pantā ir izklāstīti noteikumi par maksātnespējas procesa administratoru tiešu un ātru piekļuvi valstu reģistriem, kuros ir informācija par aktīviem. Šajā kontekstā minēto aktīvu reģistru sarakstā būtu jāiekļauj ierosinātās direktīvas pielikumā uzskaitītie reģistri, ja šādi reģistri ir pieejami attiecīgajā dalībvalstī. Noteikumā arī paredzēts, ka attiecībā uz citās dalībvalstīs ieceltiem maksātnespējas procesa administratoriem ir jānosaka tādi paši piekļuves nosacījumi kā maksātnespējas procesa administratoriem, kas iecelti dalībvalstīs, kurās atrodas attiecīgais aktīvu reģistrs.

Direktīvas IV sadaļas par iepriekšsagatavotām procedūrām mērķis ir nodrošināt, ka šīs procedūras, kuras parasti tiek atzītas par lietderīgām kreditoru vērtības atgūšanas nolūkā, strukturētā veidā ir pieejamas visu dalībvalstu maksātnespējas režīmos. Iepriekšsagatavotā procedūrā parādnieka uzņēmuma (vai tā daļas) pārdošana tiek sagatavota un apspriesta pirms oficiālas maksātnespējas procedūras sākšanas. Tas ļauj veikt pārdošanu un gūt ieņēmumus neilgi pēc tam, kad ir sākta oficiālā maksātnespējas procedūra, kuras mērķis ir uzņēmuma likvidācija. Šajā priekšlikumā ir iekļauti vairāki aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu, ka tiek uzrunāti potenciālie pircēji un tiek sasniegta labākā iespējamā tirgus vērtība uz konkurenci balstītā pārdošanas procesā. Šie aizsardzības pasākumi ir izstrādāti tā, lai dalībvalstis varētu izvēlēties starp konkurences, pārredzamības un taisnīguma nodrošināšanu pārdošanas procesā, kas tiek īstenots (parasti konfidencialā) sagatavošanās posmā, un lai varētu ātri sarīkot publisku izsoli pēc oficiālās procedūras sākšanas likvidācijas posmā.

Ar 19. pantu dalībvalstij tiek noteikts pienākums iekļaut savā maksātnespējas režīmā iepriekšsagatavotu procedūru, kas sastāv no diviem secīgiem posmiem ("sagatavošanās posms" un "likvidācijas posms").

Direktīvas 20. pantā ir aplūkota saikne starp ierosināto direktīvu un citiem Savienības instrumentiem. Tajā ir noteikts, ka likvidācijas posms ir uzskatāms par maksātnespējas procedūru, kā definēts Regulas (ES) 2015/848 2. panta 4. punktā. Tas arī atstāj dalībvalstīm iespēju uzskatīt uzraugus par maksātnespējas procesa administratoriem atbilstoši definīcijai Regulas (ES) 2015/848 2. panta 5. punktā. Noteikuma pēdējā daļā ir precizēta saistība starp ierosināto direktīvu un Padomes Direktīvu 2001/23/EK atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas spriedumam *Heiploeg* lietā. Noteikumā paredzēts, ka, piemērojot Direktīvas 2001/23/EK 5. panta 1. punktu, iepriekšsagatavotas procedūras likvidācijas posms ir uzskatāms par maksātnespējas procedūru, kas ierosināta, lai realizētu personas, kura nodod īpašumtiesības, aktīvus kompetentas valsts iestādes uzraudzībā.

Direktīvas 21. pantā ir paredzēti noteikumi par jurisdikciju iepriekšsagatavotas procedūras gadījumā. Šajā pantā ir precizēts, ka tiesai, kuras starptautiskajā jurisdikcijā ir parādnieka galvenā maksātnespējas procedūra, ir arī jurisdikcija attiecībā uz iepriekšsagatavotu procedūru.

Direktīvas 22. pantā ir izklāstīti noteikumi par uzraugu, kurš ir galvenais dalībnieks iepriekšsagatavotas procedūras sagatavošanās posmā. Šajā pantā ir uzskaitīti uzdevumi, kas uzraugam ir jāveic, lai vadītu pārdošanas procesu un atrastu potenciālos pircējus. Kā potenciālajam maksātnespējas procesa administratoram uzraugam ir jāizpilda visi atbilstības kritēriji, kas noteikti maksātnespējas tiesību aktos dalībvalstī, kurā tiek sākota iepriekšsagatavotā procedūra, lai ieceltu maksātnespējas procesa administratoru, tādējādi nodrošinot, ka viena un tā pati persona veic abas funkcijas divos secīgos iepriekšsagatavotas procedūras posmos.

Ar 23. pantu tiek paplašināti (ar nepieciešamajiem grozījumiem) Direktīvas (ES) 2019/1023 6. un 7. pantā izklāstītie noteikumi par atsevišķu pret parādnieku vērstu izpildes panākšanas darbību apturēšanu, attiecinot tos uz iepriekšsagatavotas procedūras sagatavošanās posmu, ja ir izpildīts nosacījums par parādnieka maksātnespējas iespējamību vai maksātnespējas pasludināšanu.

Direktīvas 24. pants attiecas uz principiem, kas piemērojami parādnieka uzņēmuma pārdošanas procesam. Uzraugam ir jānodrošina, ka pārdošanas process sagatavošanās posmā, kas parasti notiek konfidenciali, ir balstīts uz konkurenci, pārredzams, taisnīgs un atbilstošs tirgus standartiem. Šos principus var neievērot tikai tad, ja dalībvalsts izvēlas noteikt tiesai pienākumu rīkot ātru publisku izsoli pēc likvidācijas posma sākšanas.

Direktīvas 25. pants nodrošina, ka uzraugu ieceļ par maksātnespējas procesa administratoru, kad tiek sākts iepriekšsagatavotas procedūras likvidācijas posms.

Direktīvas 26. pants attiecas uz atļaujas piešķiršanas procesu, lai likvidācijas posmā maksātnespējas tiesa varētu pārdot parādnieka uzņēmumu. Saskaņā ar panta 1. punktu tiesai ir jānovērtē, vai pārdošanas process sagatavošanās posmā atbilda piemērojamajiem principiem un nosacījumiem. Ja tiesa neapstiprina uzņēmuma pārdošanu uzrauga piedāvātajam pircējam, likvidācijas posma sākumā sāktā maksātnespējas procedūra turpinās, nepabeidzot iepriekšsagatavoto pārdošanu. Panta 2. punktā dalībvalstīm, kuras izvēlas atļaut rīkot publisku izsoli likvidācijas posma sākumā, ir uzdots izmantot labāko piedāvājumu, kas saņemts sagatavošanās posmā kā tā sauktais “izlūkošanas” piedāvājums, proti, kā sākotnējais piedāvājums, kas ir pirkuma cenas zemākā robežvērtība, lai citi pretendenti nevarētu samazināt pirkuma cenu. Tajā arī paredzēts, ka aizsardzībai, kas tiek nodrošināta izlūkošanas piedāvājuma iesniedzējam, ir jābūt samērīgai un piemērotai, lai neapslāpētu reālo konkurenci.

Direktīvas 27. pantā ir paredzēti noteikumi par izpildāmu līgumu cesiju, proti, par līgumiem starp parādnieku un darījuma partneri, saskaņā ar kuriem pusēm ir jāturpina pildīt pienākumus, kad tiek sākota maksātnespējas procedūra. Šādi līgumi parasti būtu jācēdē uzņēmuma ieguvējam pat bez darījuma partnera piekrišanas.

Direktīvas 28. pantā ir noteikts, ka, veicot iepriekšsagatavotu pārdošanu, uzņēmums vai tā daļa tiek iegūta bez parādiem un saistībām.

Direktīvas 29. pants nodrošina, ka apelācijas sūdzības pret atļautu iepriekšsagatavotu pārdošanu nekavē pārdošanas procesa izpildi un attiecīgi arī aktīvu realizāciju. Saskaņā ar šo noteikumu šādas apelācijas sūdzības var apturēt pārdošanu tikai tad, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs sniedz atbilstošu nodrošinājumu, kas sedz iespējamus zaudējumus, kuri radušies šādas apturēšanas dēļ. Vienlaikus ar 29. pantu tiesai, kas izskata apelācijas sūdzību, tiek dota rīcības brīvība pilnībā vai daļēji atbrīvojot apelācijas iesniedzēju, kas ir fiziska persona, no nodrošinājuma sniegšanas, ja tā uzskata šādu atbrīvojumu par piemērotu, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus.

Direktīvas 30. pantā ir precizēts, ka labākā piedāvājuma izvēles kritērijiem ir jāatbilst kritērijiem, ko izmanto, lai standarta maksātnespējas procedūrās atlasītu konkurējošus piedāvājumus.

Direktīvas 31. pantā ir noteikts, ka iepriekšsagatavotas procedūras uzraugs un maksātnespējas procesa administrators ir personīgi atbildīgi par jebkādiem zaudējumiem, kas radušies, ja viņi nepilda savus pienākumus.

Direktīvas 32. pantā ir noteikti papildu aizsardzības pasākumi gadījumiem, kad potenciālais pircējs ir ar parādnieku cieši saistīta puse. Papildu aizsardzības pasākumi ietver pienākumu maksātnespējas procesa administratoram situācijās, kad vienīgo piedāvājumu ir iesniegusi cieši saistīta puse, izvērtēt, vai piedāvājums atbilst kreditoru interešu ievērošanas kritērijiem. Ja, pamatojoties uz novērtējumu, tiek izdarīts negatīvs secinājums, maksātnespējas procesa administratoram šāds piedāvājums būtu jānoraida.

Direktīvas 33. pantā ir ietverti dažādi noteikumi, kuru mērķis ir maksimāli palielināt pārdodamā uzņēmuma vērtību. Tas nodrošina, ka starpposma finansējums tiek meklēts ar zemākajām iespējamajām izmaksām un ka pagaidu finansējuma sniedzēji gūst labumu no noteiktiem aizsardzības pasākumiem. Ar šo pantu arī tiek aizliegts piešķirt pirmpirkuma tiesības pretendentiem, jo iespēja izmantot šādas tiesības kaitētu konkurencei pārdošanas procesa kontekstā. Cits noteikums ierobežo kredīta solīšanas iespēju līdž daļai no nodrošinātā prasījuma summas pret parādnieku.

Ar direktīvas 34. pantu tiek aizsargātas kreditoru intereses iepriekšsagatavotajā procedūrā. Tas ietver tiesības tikt uzklausītam procedūras laikā un parasti prasību par atbrīvošanu no tiesībām, kas izriet no nodrošinājuma, saskaņošanu ar tām, kas būtu piemērojamas maksātnespējas procedūrās atbilstīgi valsts tiesību aktiem.

Direktīvas 35. pants attiecas uz situācijām, kad uzņēmuma iegāde iepriekšsagatavotā procedūrā ir atkarīga no konkurences iestādes lēmuma.

Direktīvas V sadaļā par direktoru pienākumiem tiek noteikta daļa no pasākumiem, kuru mērķis ir maksimāli palielināt maksātnespējīgā parādnieka mantas vērtību. Lai gan ierosinātajā direktīvā nav sniegta saskaņota jēdziena “direktors” definīcija, transponējot šajā sadaļā ietvertos noteikumus, dalībvalstīm būtu jāņem vērā, ka termins “direktors” būtu jāsaprot plaši. Tas atbilst ierosinājumam Apvienoto Nāciju Organizācijas Starptautisko tirdzniecības tiesību komisijas (*UNCITRAL*) Tiesību aktu izstrādes rokasgrāmatā par maksātnespējas tiesībām²⁸, saskaņā ar kuru “vispārīgi (..) personu var uzskatīt par direktoru, ja tā ir atbildīga par galveno lēmumu pieņemšanu vai arī tā faktiski pieņem vai tai vajadzētu pieņemt galvenos lēmumus attiecībā uz uzņēmuma vadību”. Direktori parasti ir vieni no pirmajiem, kas saprot, ka vai nu uzņēmums tuvojas maksātnespējai, vai atrodas maksātnespējas situācijā. Tāpēc vajadzētu noteikt, ka viņiem ir pienākums savlaicīgi iesniegt pieteikumu, lai sāktu maksātnespējas procedūru. Ierosinātajā direktīvā ir noteikts šā pienākuma izpildes termiņš, kā arī civiltiesiskā atbildība. Šīs sadaļas noteikumi ir minimālie saskaņošanas noteikumi, tāpēc dalībvalstis var saglabāt vai ieviest stingrākus pienākumus to uzņēmumu direktoriem, kas ir tuvu maksātnespējai.

Direktīvas VI sadaļā ir ietverti noteikumi par vienkāršotu likvidācijas procedūru mikrouzņēmumiem. Valsts maksātnespējas regulējumi ne vienmēr ir piemēroti tam, lai nodrošinātu pienācīgu un samērīgu rīcību attiecībā uz maksātnespējīgiem mikrouzņēmumiem. Mikrouzņēmumi reti iesniedz pieteikumu, lai sāktu standarta maksātnespējas procedūru, bet, kad tas tiek darīts, bieži vien ir par vēlu, lai saglabātu to vērtību. Daudzās dalībvalstīs šādu

²⁸ *UNCITRAL* Tiesību aktu izstrādes rokasgrāmatā par maksātnespējas tiesībām, ceturrtā daļa — direktoru pienākumi, tuvojoties maksātnespējai (citstarp uzņēmumu grupās), 19. lpp. (15. punkts).

uzņēmumu pienācīga likvidācija nenotiek, jo standarta maksātnespējas procedūras nav pieejamas vai arī šādu procedūru sākšana tiek noraidīta. Tas notiek, ja maksātnespējīgā parādnieka mantā nav aktīvu vai ja aktīvu vērtība nesedz procedūras administratīvās izmaksas. Tāpēc ierosinātās direktīvas mērķis ir nodrošināt, ka mikrouzņēmumi — pat tie, kuriem nav aktīvu, — tiek likvidēti pienācīgi, izmantojot ātru un izmaksu ziņā lietderīgu procedūru. Direktīvas VI sadaļas noteikumu galvenais mērķis ir vienkāršot procedūru un samazināt ar to saistītās administratīvās izmaksas. Piemēram, parasti šādā procedūrā nevajadzētu iecelt maksātnespējas procesa administratoru, jo administratora darbība ir galvenais izmaksu avots maksātnespējas procedūrā, bet šo uzņēmumu darbība parasti nav tik sarežģīta, lai būtu vajadzīgs maksātnespējas procesa administrators. Ierosinātajā direktīvā ir arī noteikts, ka parasti visas procedūras laikā uzņēmuma aktīviem un darījumiem būtu jāpaliek parādnieka rīcībā. Vēl viens izmaksas mazinošs faktors ir iespēja tiesai turpināt aktīvu realizāciju, izmantojot elektronisko izsoļu sistēmu, kas katrai dalībvalstij būtu jāizveido kā daļa no savas mikrouzņēmumiem paredzētās vienkāršotās procedūras.

Ar 38. pantu dalībvalstīm tiek noteikts pienākums savos valsts tiesību aktos par maksātnespējas procedūrām iekļaut noteikumus, kas ļauj likvidēt mikrouzņēmumus, izmantojot vienkāršotu procedūru, kura atbilst VI sadaļā noteiktajiem standartiem. Šis noteikums attiecas arī uz maksātnespējas nosacījumu, lai sāktu vienkāršotu likvidācijas procedūru un izskatītu gadījumus bez aktīviem.

Direktīvas 39. pantā ir precizēts, ka vienkāršotā likvidācijas procedūrā maksātnespējas procesa administrators būtu jāieieļ uzņēmuma kārtā.

Direktīvas 40. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāļauj izmantot elektroniskos saziņas līdzekļus visai saziņai starp kompetento iestādi un attiecīgi maksātnespējas procesa administratoru un procesā iesaistītajām personām.

Direktīvas 41. pantā ir noteikts, ka vienkāršotu likvidācijas procedūru var sākt pēc mikrouzņēmuma vai kreditora pieteikuma. Lai vienkāršotu pieteikuma iesniegšanas procedūru, saskaņā ar Komisijas īstenošanas aktu tiks izveidota standarta veidlapa.

Direktīvas 42. pantā ir aplūkots lēmums par vienkāršotas likvidācijas procedūras sākšanu, arī iemesli, kuru dēļ kompetentā iestāde var atteikt tās sākšanu.

Direktīvas 43. pantā ir noteikts, ka parasti parādniekam būtu jā saglabā kontrole pār saviem aktīviem un darījumiem visas procedūras laikā.

Direktīvas 44. pantā ir noteikts, ka parādniekam vajadzētu būt pieejamai iespējai apturēt atsevišķas izpildes panākšanas darbības. Tomēr kompetentā iestāde var atbrīvot noteiktus prasījumus katrā gadījumā atsevišķi, pamatojoties uz iepriekš definētiem apstākļiem.

Ar 45. pantu tiek nodrošināts vienkāršotas likvidācijas procedūras sākšanas publiskums.

Direktīvas 46. pants attiecas uz kreditoru prasījumu iesniegšanu un atzīšanu vienkāršotā likvidācijas procedūrā. Noteikumā tiek pieņemts, ka lielākā daļa prasījumu tiek iesniegti, pamatojoties uz parādnieka rakstisku paziņojumu. Papildus šajā paziņojumā iekļautajiem prasījumiem kreditori var iesniegt papildu prasījumus. Lai vienkāršotu pieņemšanas procedūru, parādnieka paziņojumā uzskaitītie prasījumi tiek uzskatīti par atzītiem, ja vien kreditors īpaši pret tiem neiebilst.

Direktīvas 47. pantā ir ietverti īpaši noteikumi par apstrīdēšanas prasību sākšanu un izpildi mikrouzņēmumiem paredzētā vienkāršotā likvidācijas procedūrā.

Direktīvas 48. pants attiecas uz maksātnespējīgā parādnieka mantas novērtēšanu, nosakot, kuri aktīvi ir iekļauti, un nodrošinot, ka kompetentās iestādes skaidri identificē, kuri aktīvi nav

iekļauti maksātnespējīgā parādnieka mantā un kurus tāpēc parādnieks var paturēt, ja parādnieks ir uzņēmējs.

Direktīvas 49. pantā ir teikts, ka pēc maksātnespējīgā parādnieka mantas novērtēšanas kompetentā iestāde izlemj a) turpināt aktīvu realizāciju vai b) nekavējoties izbeigt vienkāršoto likvidācijas procedūru, jo aktīvu vērtības dēļ realizācija ir nesaprātīga. Pantā ir arī noteikts, ka parādnieka aktīvi būtu jārealizē, izmantojot elektronisku atklātu izsoli, ja vien kompetentā iestāde neuzskata, ka piemērotāk ir izmantot citus aktīvu pārdošanas līdzekļus, ņemot vērā aktīvu veidu vai procedūras apstākļus.

Ar 50. pantu dalībvalstīm tiek noteikts pienākums izveidot un pārvaldīt vienu vai vairākas elektronisko izsoļu platformas, lai maksātnespējas procedūrā realizētu maksātnespējīgā parādnieka mantā ietilpstošos aktīvus. Šis noteikums arī ļauj dalībvalstīm paredzēt, ka šādu platformu lietotāji var arī iesniegt piedāvājumus, lai iegādātos parādnieka uzņēmumu kā uzņēmumu, kas turpina darbību. Platformai(-ām) vajadzētu būt pieejamai(-ām) vienkāršotās likvidācijas procedūrās, tomēr dalībvalstis var nolemt paplašināt to izmantošanu arī citās maksātnespējas procedūrās. Noteikums uzliek dalībvalstīm pienākumu nodrošināt platformas(-u) pieejamību visiem rezidenti vai tiem, kuru juridiskā adrese ir ES teritorijā.

Direktīvas 51. pantā, sekojot citu tādu ES projektu piemēram, kuros tiek savstarpēji savienoti decentralizēti elektroniskie reģistri (piem., Uzņēmējdarbības reģistru savstarpējās savienojamības sistēma (*BRIS*), Maksātnespējas reģistru savstarpējās savienojamības sistēma (*IRI*)), ir noteikts, ka Komisijai ir jāizveido sistēma, kas savstarpēji savieno valstu elektronisko izsoļu sistēmas, izmantojot Eiropas e-tiesiskuma portālu, kuru vajadzētu izmantot kā centrālo elektronisko piekļuves punktu. Šādas savstarpējās savienojamības sistēmas pievienotā vērtība ir visu izsoļu pieejamība vienotā platformā, kas ir pieejama visās ES oficiālajās valodās. Minētās savstarpējās savienojamības sistēmas tehniskās specifikācijas tiks noteiktas ar īstenošanas aktu(-iem). IT izstrādes un iepirkuma izvēles iepriekš apstiprinās Eiropas Komisijas Informācijas tehnoloģiju un kibersdrošības padome.

Direktīvas 52. pants attiecas uz izmaksām, kas saistītas ar elektronisko izsoļu sistēmu izveidi un savstarpējo savienošanu, savukārt 53. pantā ir noteikti Komisijas pienākumi saistībā ar persondatu apstrādi elektronisko izsoļu platformu savstarpējās savienojamības sistēmā.

Direktīvas 54. pantā ir paredzēti noteikumi par maksātnespējīgā parādnieka mantā ietilpstošo aktīvu pārdošanu elektroniskā izsolē vienkāršotās likvidācijas procedūrās.

Ar 55. pantu tiek reglamentēts lēmums par vienkāršotas likvidācijas procedūras slēgšanu un tiek noteikts, ka šādā lēmumā būtu jānorāda laika periods, pēc kura parādsaistības ir jādzēš.

Direktīvas 56. pantā ir noteikts princips, ka ne tikai parādniekiem uzņēmējiem, bet arī mikrouzņēmuma ar neierobežotu atbildību dibinātājiem, īpašniekiem vai dalībniekiem, kuri ir personīgi atbildīgi par parādnieka parādsaistībām, vajadzētu būt faktiskai piekļuvei pilnīgai parādsaistību dzēšanai pēc vienkāršotās likvidācijas procedūras slēgšanas. Procedūras, kas noslēdzas ar parādsaistību dzēšanu, nosacījumi, iemesli, termiņš un citi apstākļi ir jānosaka saskaņā ar Direktīvas (ES) 2019/1023 III sadaļā izklāstītajiem noteikumiem.

Direktīvas 57. pantā ir precizēts, ka procedūras saistībā ar personīgajām garantijām, kas piešķirtas mikrouzņēmumu uzņēmējdarbības vajadzībām, ir jānosaka vai jāapvieno ar tā paša mikrouzņēmuma attiecīgo vienkāršoto likvidācijas procedūru.

Direktīvas VII sadaļā ir izklāstīti noteikumi par kreditoru komiteju. Kreditoru komiteja ir svarīgs instruments, ar ko nodrošina, ka maksātnespējas procedūras tiek veiktas tā, lai tiktu aizsargātas kreditoru intereses un iesaistīti atsevišķi kreditori, kuri citādi nevarētu piedalīties procesā ierobežotu resursu vai ģeogrāfiskā attāluma dēļ. Tāpēc minētās sadaļas noteikumu mērķis ir nostiprināt kreditoru stāvokli procedūrā. Tas tiek darīts, nodrošinot kreditoru

komitejas izveidi, ja kreditoru kopsapulce tam piekrīt, un paredzot minimālos saskaņošanas noteikumus attiecībā uz galvenajiem aspektiem, piemēram, komitejas locekļu iecelšanu un sastāvu, darba metodēm, komitejas funkciju, kā arī tās locekļu personīgo atbildību.

Direktīvas 58. pantā tiek definētas prasības attiecībā uz kreditoru komitejas izveidi, nosakot principu, ka lēmums par kreditoru komitejas izveidi būtu jāpieņem kreditoru kopsapulcē. Ar šo pantu dalībvalstīm ir arī atļauts dot iespēju kreditoriem izveidot kreditoru komiteju no maksātnespējas pieteikuma iesniegšanas brīža (un pirms procedūras sākšanas), vienlaikus nodrošinot, ka tiek sasaukta pirmā kreditoru kopsapulce, lai lemtu par tās darbības turpināšanu un sastāvu. Turklāt dalībvalstīm valsts tiesību aktos ir dota rīcības brīvība izslēgt iespēju izveidot kreditoru komiteju maksātnespējas procedūrās, ja šādas komitejas izveides un darbības izmaksas nav samērīgas ar tās radīto vērtību.

Direktīvas 59. pantā ir noteikta kreditoru komitejas locekļu iecelšanas kārtība un prasības attiecībā uz kreditoru taisnīgu pārstāvību šajā komitejā.

Direktīvas 60. pantā ir noteikts princips, ka kreditoru komiteja pārstāv vienīgi visa kreditoru kopuma intereses un darbojas neatkarīgi no maksātnespējas procesa administratora. Ar šo pantu dalībvalstīm arī tiek atļauts saglabāt valsts noteikumus, kas ļauj izveidot vairākas kreditoru komitejas, kuras pārstāv dažādas kreditoru grupas. Direktīvas 61. un 62. pantā ir noteikts kreditoru komitejas locekļu skaits un prasības attiecībā uz kreditoru komitejas locekļu atsaukšanu un aizstāšanu.

Direktīvas 63. pantā ir noteikti kreditoru komitejas minimālie darba noteikumi, citstarp balsošanas procedūras.

Direktīvas 64. pantā ir noteiktas kreditoru komitejas funkcijas, kā arī minimālās tiesības, pienākumi un pilnvaras, piemēram, tiesības tikt uzklautai maksātnespējas procedūrās, pienākums uzraudzīt maksātnespējas procesa administratoru un pilnvaras pieprasīt ārēju ieteikumu noteiktos jautājumos.

Direktīvas 65. pantā ir definētas prasības attiecībā uz izdevumiem, kas kreditoru komitejai rodas, īstenojot savas tiesības un pildot savas funkcijas, un attiecībā uz atlīdzību tās locekļiem.

Uz kreditoru komitejas locekļiem attiecas arī īpaši noteikumi par atbildību saskaņā ar 66. pantu.

Visbeidzot, ar 67. pantu tiek piešķirtas tiesības apstrīdēt kreditoru komitejas lēmumus, ja kreditoru komitejai ir uzticētas pilnvaras apstiprināt lēmumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Direktīvas VIII sadaļa attiecas uz pasākumiem, kas stiprina valstu tiesību aktu pārredzamību maksātnespējas procedūru jomā. Ar to dalībvalstīm tiek noteikts pienākums izstrādāt un regulāri atjaunināt ieguldītājiem paredzētu skaidri definētu standarta faktu lapu ar praktisku informāciju par valsts tiesību aktu galvenajām iezīmēm maksātnespējas procedūru jomā. Šai faktu lapai ir jābūt pieejamai e-tiesiskuma portālā. Kā daļa no satura, ko nodrošina Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls civillietās un komerclietās²⁹, e-tiesiskuma portālā jau ir pieejama daļēja informācija par dalībvalstu maksātnespējas režīmiem. Tomēr šo esošo valstu lapu saturs nav saskaņots tā, lai ieguldītāji varētu viegli salīdzināt dažādus režīmus.

²⁹ Padomes Lēmums 2001/470/EK (2001. gada 28. maijs), ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās. Informācija par valstu maksātnespējas tiesību aktiem, kas sagatavota Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontekstā, ir pieejama Eiropas e-tiesiskuma portālā: <https://e-justice.europa.eu/447/LV/insolvencybankruptcy?init=true>.

Direktīvas 68. pantā ir izklāstītas prasības attiecībā uz pamatinformācijas faktu lapas saturu un publicēšanu, un tas, ka šajā faktu lapā būtu jāiekļauj būtiskie elementi, kas noteikti valsts tiesību aktos maksātnespējas procedūru jomā.

Direktīvas IX sadaļā ir izklāstīts ierosinātās direktīvas nobeiguma noteikums. Ar 69. pantu tiek ieviestas prasības attiecībā uz Pārstrukturēšanas un maksātnespējas komitejas uzdevumu, kā minēts Direktīvas (ES) 2019/1023 30. pantā. Ar 70. pantu tiek ieviesta pārskatīšanas klauzula, un 71. pantā ir noteikti ierosinātās direktīvas transponēšanas noteikumi. Direktīvas 72. pantā ir noteikts datums, kad ierosinātā direktīva stājas spēkā, un 73. pantā ir noteikts, kam ierosinātā direktīva ir adresēta.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,**ar ko saskaņo konkrētus maksātspējas tiesību aspektus**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,
ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu³⁰,
ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu³¹,
saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,
tā kā:

- (1) Šīs direktīvas mērķis ir sekmēt iekšējā tirgus pareizu darbību un novērst šķēršļus, kuri liedz īstenot pamatbrīvības, piemēram, kapitāla brīvu apriti un brīvību veikt uzņēmējdarbību, un kuru rašanās cēlonis ir atšķirības, kas pastāv valstu tiesību aktos un ar maksātspēju saistītajās procedūrās.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2015/848³² atzītās lielās atšķirības materiālajos maksātspējas tiesību aktos rada šķēršļus iekšējā tirgū, samazinot spēju piesaistīt pārrobežu investīcijas, kas ietekmē kapitāla pārrobežu apriti Savienībā, uz trešām valstīm un no tām.
- (3) Maksātspējas procedūras nodrošina finanšu un ekonomiskās grūtībās nonākušu uzņēmumu vai uzņēmējdarbības sakārtotu likvidāciju vai pārstrukturēšanu. Šīs procedūras ir būtiskas, veicot finanšu investīcijas, jo tās nosaka šādu investīciju galīgo atgūšanas vērtību. Atšķirīgi noteikumi dalībvalstīs ir palielinājuši juridisko nenoteiktību un neparedzamību attiecībā uz maksātspējas procedūru iznākumu, tādējādi radot šķēršļus, it īpaši pārrobežu investīcijām iekšējā tirgū. Lielas atšķirības atgūšanas vērtības ziņā un maksātspējas procedūru pabeigšanai vajadzīgā laika ziņā visā Savienībā negatīvi ietekmē kreditoru un ieguldītāju izmaksu prognozējamību pārrobežu situācijās iekšējā tirgū.
- (4) Iekšējā tirgus integrācija maksātspējas tiesību aktu jomā, kas tiek veikta ar šo direktīvu, ir svarīgs instruments efektīvākai kapitāla tirgu darbībai Eiropas Savienībā, citstarp labākai piekļuvei uzņēmumu finansējumam. Tādēļ ir jānosaka minimālās prasības konkrētās valsts maksātspējas procedūru jomās, kurām ir būtiska ietekme

³⁰ OV C [...], [...], [...]. lpp.

³¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

³² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātspējas procedūrām (OV L 141, 5.6.2015., 19. lpp.).

uz šādu procedūru efektivitāti un ilgumu, it īpaši pārrobežu maksātnespējas procedūru gadījumā.

- (5) Lai aizsargātu maksātnespējīgā parādnieka mantas vērtību, kas būs pieejama kreditoriem, valsts maksātnespējas tiesību aktos būtu jāiekļauj iedarbīgi noteikumi, kas ļauj anulēt tiesiskās darbības, kuras kaitē kreditoriem un kuras ir pilnveidotas pirms maksātnespējas procedūras (apstrīdēšanas prasību) sākšanas. Ņemot vērā to, ka apstrīdēšanas prasību mērķis ir novērst tiesisko darbību negatīvo ietekmi uz maksātnespējīgā parādnieka mantu, ir lietderīgi atsaukties uz šā kaitējuma rašanās iemesla izbeigšanos kā atbilstošo brīdi, proti, uz tiesiskās darbības pilnveidi, nevis izpildi. Piemēram, elektroniskās naudas pārveduma gadījumā atbilstošajam brīdim vajadzētu būt nevis brīdim, kad parādnieks uzdod finanšu iestādei pārskaitīt naudu kreditoram (tiesiskās darbības izpilde), bet gan brīdim, kad kreditora konts tiek kreditēts (tiesiskās darbības pilnveide). Noteikumos par apstrīdēšanas prasībām būtu arī jāparedz maksātnespējīgā parādnieka mantas kompensācija par kaitējumu, kas ar šādām tiesiskām darbībām tiek nodarīts kreditoriem.
- (6) Tiesisko darbību tvērumam, ko varētu apstrīdēt saskaņā ar noteikumiem par apstrīdēšanas prasībām, vajadzētu būt plašam, lai aptvertu jebkādu cilvēka rīcību ar tiesiskām sekām. Princips par vienlīdzīgu attieksmi pret kreditoriem paredz, ka tiesiskajās darbībās būtu jāiekļauj arī bezdarbība, jo nav būtiskas atšķirības, vai kreditoriem tiek nodarīts kaitējums attiecīgās personas darbības vai pasivitātes dēļ. Piemēram, nav nozīmes tam, vai parādnieks aktīvi atsakās no prasījuma pret savu parādnieku, vai arī paliek pasīvs un pieņem, ka attiecīgajam prasījumam iestājas noilgums. Citi bezdarbības piemēri, uz kuriem var attiecināt apstrīdēšanas prasības, ir neizdevīga sprieduma vai citu tiesu vai valsts iestāžu lēmumu neapstrīdēšana vai intelektuālā īpašuma tiesību neregistrēšana. Tā paša iemesla dēļ apstrīdēšanas noteikumus nevajadzētu ierobežot tikai ar parādnieka veiktām tiesiskām darbībām, bet tajos būtu jāietver arī darījuma partnera vai trešās personas veiktas tiesiskās darbības. No otras puses, apstrīdēšanas prasības būtu jāattiecinā tikai uz tiesiskām darbībām, kas kaitē kreditoru kopumam.
- (7) Lai aizsargātu parādnieka darījuma partnera tiesisko paļāvību, veicot jebkādu iejaukšanos tiesiskās darbības spēkā esamībā vai izpildāmībā, tai vajadzētu būt samērīgai ar apstākļiem, kādos šī darbība tiek pilnveidota. Šādos apstākļos būtu jāietver parādnieka nodoms, darījuma partnera zināšanas vai laika posms starp tiesiskās darbības pilnveidi un maksātnespējas procedūras sākšanu. Tādēļ ir jānošķir dažādi īpaši apstrīdēšanas pamati, kuri ir balstīti uz plaši izplatītiem un tipiskiem faktu modeļiem un ar kuriem būtu jāpapildina apstrīdēšanas prasību vispārīgie priekšnoteikumi. Veicot jebkādu iejaukšanos, būtu jāievēro arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartā noteiktās pamattiesības.
- (8) Apstrīdēšanas prasību kontekstā būtu jānošķir tiesiskās darbības, kad darījuma partnera prasījums bija stājies spēkā, izpildāms un tika izpildīts piemērotā veidā (atbilstoši segumi), un tiesiskās darbības, kuru izpilde pilnībā neatbilda kreditora prasījumam (neatbilstošs segums). Neatbilstoši segumi jo īpaši ietver priekšlaicīgus maksājumus, apmierināšanu ar neparastiem maksāšanas līdzekļiem, līdz šim nenodrošināta prasījuma sekojošu nodrošinājumu, par kuru nebija panākta vienošanās sākotnējā parāda līgumā, ārkārtas izbeigšanas tiesību piešķiršanu vai citus grozījumus, kas nav paredzēti pamatā esošajā līgumā, atteikšanos no tiesiskās aizsardzības vai iebildumiem vai strīdīgu parādsaistību atzīšanu. Atbilstošu segumu gadījumā uz apstrīdēšanu, pamatojoties uz priekšrocībām, var atsaukties tikai tad, ja tās tiesiskās

darbības kreditors, kuru var pasludināt par spēkā neesošu, darījuma laikā zināja vai tam būtu vajadzējis zināt, ka parādnieks ir maksātnespējīgs.

- (9) Daži atbilstoši segumi, proti, tiesiskās darbības, kas tiek veiktas tieši pret taisnīgu atlīdzību par labu maksātnespējīgā parādnieka mantai, būtu jāizslēdz no tām tiesiskajām darbībām, kuras var pasludināt par spēkā neesošām. Minēto tiesisko darbību mērķis ir atbalstīt parādnieka uzņēmuma ierasto ikdienas darbību. Tiesiskajām darbībām, uz kurām attiecas šis izņēmums, vajadzētu notikt uz līgumiska pamata, un ir vajadzīga tieša savstarpējas izpildes apmaiņa, taču savstarpējas izpildes apmaiņai ne vienmēr ir jānotiek vienlaikus, jo dažos gadījumos praktisku iemeslu dēļ var notikt neizbēgama kavēšanās. Tomēr šim atbrīvojumam nevajadzētu attiekties uz kredīta piešķiršanu. Turklāt minēto tiesisko darbību izpildes un pretizpildes vērtībai vajadzētu būt līdzvērtīgai. Kā arī pretizpildei būtu jāsniedz labums mantai, nevis trešai personai. Šim izņēmumam jo īpaši būtu jāattiecas uz tūlītēju samaksu par precēm, algām vai pakalpojumiem, citstarp juridiskiem vai ekonomikas padomdevējiem; parādnieka ikdienas darbībai nepieciešamo preču apmaksu skaidrā naudā vai ar karti; samaksu par preču, produktu vai pakalpojumu sniegšanu atgriešanas gadījumā; nodrošinājuma tiesību izveidi pret aizdevuma izmaksu; tūlītēju valsts nodevu samaksu pret atlīdzību (piem., piekļūšana sabiedriskām vietām vai iestādēm).
- (10) Jauns vai pagaidu finansējums, kas sniegts pārstrukturēšanas mēģinājuma laikā, citstarp preventīvās maksātnespējas procedūras laikā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/1023³³ II sadaļu, turpmākajās maksātnespējas procedūrās būtu jāaizsargā. Attiecīgi nebūtu pieļaujamas apstrīdēšanas prasības, pamatojoties uz priekšrocībām, par maksājumiem jauna vai pagaidu finansējuma sniedzējiem vai nodrošinājumu par labu šāda jauna vai pagaidu finansējuma sniedzējiem, ja minētie maksājumi vai nodrošinājumi tiek veikti saskaņā ar sniedzēju prasījumiem. Tāpēc šādi maksājumi vai nodrošinājumi būtu uzskatāmi par tiesiskām darbībām, kas veiktas tieši pret taisnīgu atlīdzību par labu maksātnespējīgā parādnieka mantai.
- (11) Apstrīdēšanas procedūrās galvenās sekas, ko rada tiesiskās darbības atzīšana par spēkā neesošu, ir personas, kura gūst labumu no tiesiskās darbības, kas atzīta par spēkā neesošu, pienākums kompensēt kaitējumu, kuru maksātnespējīgā parādnieka mantai ir nodarījusi šāda tiesiskā darbība. Attiecīgā gadījumā kompensācijā būtu jāiekļauj papildu maksājumi un procenti saskaņā ar piemērojamajām vispārējām civiltiesībām. Kompensācija ietver summu, kas līdzvērtīga saņemtās izpildes vērtībai, ja to nevar atdot atpakaļ *in natura* maksātnespējīgā parādnieka mantai.
- (12) Personām, kas ir cieši saistītas ar parādnieku (piem., radnieki, ja parādnieks ir fiziska persona, vai dalībnieki, kuri pilda izšķirošas funkcijas saistībā ar parādnieku, kas ir juridiska persona), parasti ir informācijas priekšrocība attiecībā uz parādnieka finanšu stāvokli. Lai novērstu ļaunprātīgu rīcību, būtu jānosaka papildu aizsardzības pasākumi. Tāpēc apstrīdēšanas prasību kontekstā būtu jāievieš juridiski pieņemumi par to apstākļu pārzināšanu, uz kuriem tika balstītas apstrīdēšanas prasības, ja otra puse tiesiskajā darbībā, kuru var pasludināt par spēkā neesošu, ir ar parādnieku cieši saistīta puse. Šiem pieņēmumiem vajadzētu būt atspēkojamiem, un to mērķim vajadzētu būt pagriezt pierādīšanas pienākumu par labu maksātnespējīgā parādnieka mantai.

³³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1023 (2019. gada 20. jūnijs) par preventīvās pārstrukturēšanas regulējumu, parādsaistību dzēšanu un diskvalifikāciju, un ar pārstrukturēšanu, maksātnespēju un parādsaistību dzēšanu saistīto procedūru efektivitātes palielināšanas pasākumiem un ar ko groza Direktīvu (ES) 2017/1132 (Direktīva par pārstrukturēšanu un maksātnespēju) (OV L 172, 26.6.2019., 18. lpp.).

- (13) Lai maksimāli palielinātu maksātnespējas procesa administratoru iespējas identificēt un izsekot maksātnespējīgā parādnieka mantā ietilpstošos aktīvus, ir būtiski uzlabot maksātnespējas procesa administratoru iespējas. Pildot savus pienākumus, maksātnespējas procesa administratori jau tagad var piekļūt informācijai publiskajos datu reģistros, kas izveidoti daļēji ar Savienības tiesību aktiem un ir savstarpēji saistīti Eiropas līmenī, piemēram, Uzņēmējdarbības reģistru savstarpējās savienojamības sistēmā (*BRIS*), Maksātnespējas reģistru savstarpējās savienojamības sistēmā (*IRI*) vai Faktisko īpašnieku reģistru savstarpējās savienojamības sistēmā (*BORIS*). Tomēr bieži vien piekļuve publiskajās datubāzēs glabātajai informācijai nav pietiekama, lai identificētu un izsekotu svarīgus aktīvus, kuri ietilpst vai kuriem vajadzētu ietilpt maksātnespējīgā parādnieka mantā. Jo īpaši maksātnespējas procesa administratori saskaras ar praktiskām grūtībām, mēģinot piekļūt aktīvu reģistriem, kas atrodas ārvalstīs.
- (14) Tādēļ ir jāparedz noteikumi, lai nodrošinātu, ka maksātnespējas procesa administratori, veicot savus pienākumus maksātnespējas procedūrās, var tieši vai netieši piekļūt informācijai datubāzēs, kuras nav publiski pieejamas.
- (15) Lai maksimāli palielinātu maksātnespējīgā parādnieka mantas vērtību, bieži vien ir nepieciešama tūlītēja tieša piekļuve centralizētiem bankas kontu reģistriem vai datu izguves sistēmām. Tāpēc būtu jāparedz noteikumi, ar kuriem piešķir tiešu piekļuvi informācijai, kas glabājas centralizētajos bankas kontu reģistros vai datu izguves sistēmās, norīkotām dalībvalstu tiesām, kuru jurisdikcijā ir maksātnespējas procedūras. Ja dalībvalsts sniedz piekļuvi informācijai par bankas kontiem, izmantojot centralizētu elektroniskas datu izguves sistēmu, minētajai dalībvalstij būtu jānodrošina, ka iestāde, kas uztur izguves sistēmu, tūlīt un nefiltrētā veidā paziņo meklēšanas rezultātus norīkotajām tiesām.
- (16) Lai ievērotu tiesības uz persondatu aizsardzību un tiesības uz privātumu, tieša un tūlītēja piekļuve bankas kontu reģistriem būtu jāpiešķir tikai tām tiesām, kuru jurisdikcijā ir maksātnespējas procedūras un kuras šim nolūkam tika norīkojusi attiecīgā dalībvalsts. Tāpēc maksātnespējas procesa administratoriem būtu jāļauj piekļūt bankas kontu reģistros glabātajai informācijai tikai netieši, pieprasot savas dalībvalsts norīkotajām tiesām atļauju piekļūt un veikt meklēšanu.
- (17) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) YYYY/XX³⁴ [*OP: Direktīva, ar kuru aizstāj Direktīvu 2015/849*] ir paredzēts, ka centralizētie automatizētie mehānismi ir savstarpēji savienoti, izmantojot bankas kontu reģistru (*BAR*) vienoto piekļuves punktu, ko izstrādā un pārvalda Komisija. Ņemot vērā to maksātnespējas lietu pieaugošo nozīmi, kurām ir pārrobežu ietekme, un attiecīgās finanšu informācijas nozīmi, lai maksātnespējas procedūrās maksimāli palielinātu maksātnespējīgā parādnieka mantas vērtību, norīkotajām valstu tiesām, kuru jurisdikcijā ir maksātnespējas lietas, vajadzētu būt iespējai tieši piekļūt citu dalībvalstu centralizētajiem bankas kontu reģistriem un veikt tajos meklēšanu, izmantojot *BAR* vienoto piekļuves punktu, kas izveidots saskaņā ar Direktīvu (ES) YYYY/XX [*OP: Direktīva, ar kuru aizstāj Direktīvu 2015/849*].
- (18) Jebkuri persondati, kas iegūti saskaņā ar šo direktīvu, norīkotām tiesām un maksātnespējas procesa administratoriem būtu jāapstrādā saskaņā ar piemērojamajiem datu aizsardzības noteikumiem tikai tad, ja tas ir nepieciešams un samērīgi, lai notiekošās maksātnespējas procedūrās identificētu un izsekotu aktīvus, kas ietilpst maksātnespējīgā parādnieka mantā.

³⁴

OV.

- (19) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849³⁵ nodrošina, ka personām, kuras spēj pierādīt likumīgas intereses, saskaņā ar datu aizsardzības noteikumiem tiek piešķirta piekļuve informācijai par trastu un cita veida juridisku veidojumu faktiskajiem īpašniekiem. Šīm personām tiek piešķirta piekļuve informācijai par faktiskā īpašnieka vārdu un uzvārdu, dzimšanas mēnesi un gadu, dzīvesvietas valsti un valstspiederību, kā arī faktiskā īpašnieka turēto kapitāla daļu veidu un apmēru. Ir svarīgi, lai maksātnespējas procesa administratori varētu ātri un viegli piekļūt šim informācijas kopumam, lai varētu veikt savu uzdevumu izsekot aktīvus notiekošu maksātnespējas procedūru kontekstā. Tādēļ ir jāprecizē, ka šādā gadījumā maksātnespējas procesa administratoru piekļuve ir likumīga interese. Vienlaikus maksātnespējas procesa administratoriem tieši pieejamo datu apjoms nedrīkstētu būt plašāks par to, kas pieejams citām personām, kurām ir likumīga interese.
- (20) Lai nodrošinātu, ka aktīvus var efektīvi izsekot pārrobežu maksātnespējas procedūru kontekstā, maksātnespējas procesa administratoriem, kas iecelti kādā dalībvalstī, būtu jāpiešķir ātra piekļuve aktīvu reģistriem arī tad, ja šie reģistri atrodas citā dalībvalstī. Tāpēc piekļuves nosacījumiem, ko piemēro ārvalstu maksātnespējas procesa administratoriem, nevajadzētu būt apgrūtinātākiem par tiem, ko piemēro vietējiem maksātnespējas procesa administratoriem.
- (21) Maksātnespējīga uzņēmuma (parādnieka) likvidācijas kontekstā ar valsts maksātnespējas tiesību aktiem būtu jāļauj realizēt šā uzņēmuma aktīvus, pārdodot šo uzņēmumu vai tā daļu kā uzņēmumu, kas turpina darbību. Šajā kontekstā, ja uzņēmumu pārdod kā uzņēmumu, kas turpina darbību, tas nozīmē, ka uzņēmums tiek pilnībā vai daļēji nodots pircējam tādā veidā, lai uzņēmums (vai tā daļa) varētu turpināt darboties kā ekonomiski produktīva vienība. Uzņēmuma kā darbību turpinoša uzņēmuma pārdošana būtu jāsaprot pretstatā uzņēmuma aktīvu pārdošanai pa daļām (likvidācija pa daļām).
- (22) Parasti tiek pieņemts, ka lielāku vērtību var atgūt, ja likvidācija tiek veikta, pārdodot uzņēmumu (vai tā daļu) kā uzņēmumu, kas turpina darbību, nevis veicot likvidāciju pa daļām. Lai atvieglotu uzņēmuma kā darbību turpinoša uzņēmuma pārdošanu, veicot likvidāciju, valstu maksātnespējas režīmos būtu jāiekļauj iepriekšsagatavota procedūra, kurā finansiālās grūtībās nonākušais parādnieks ar uzrauga palīdzību meklē iespējamus ieinteresētos ieguvējus un sagatavo uzņēmuma kā darbību turpinoša uzņēmuma pārdošanu pirms oficiālās maksātnespējas procedūras sākšanas, lai aktīvus varētu ātri realizēt neilgi pēc oficiālās maksātnespējas procedūras sākšanas. Iepriekšsagatavotajai procedūrai vajadzētu sastāvēt no diviem posmiem, proti, sagatavošanās posma un likvidācijas posma.
- (23) Lai rezultatīvi pārvaldītu iepriekšsagatavotu procedūru, tiesai, kurā tiek ierosināta šāda procedūra, vajadzētu būt pilnvarotai lemt par jautājumiem, kas ir cieši saistīti ar uzņēmuma vai tā daļas iepriekšsagatavotu pārdošanu.
- (24) Ar iepriekšsagatavotām procedūrām būtu jānodrošina, ka sagatavošanās posmā norīkotais uzraugs var ierosināt labāko piedāvājumu, kas iegūts pārdošanas procesā, lai saņemtu tiesas atļauju tikai tad, ja tas paziņo, ka uzskata, ka, veicot likvidāciju pa daļām, netiktu atgūta acīmredzami lielāka vērtība kreditoriem nekā tirgus cena, kas tiktu iegūta, pārdodot uzņēmumu (vai tā daļu) kā uzņēmumu, kas turpina darbību.

³⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

Parasti darbību turpinoša uzņēmuma vērtība ir lielāka nekā pa daļām veiktas likvidācijas vērtība, jo tās pamatā ir pieņēmums, ka uzņēmums turpina savu darbību ar minimāliem traucējumiem, uz to paļaujas finanšu kreditori, akcionāri (dalībnieki) un klienti un tas turpina gūt ieņēmumus. Tāpēc uzrauga paziņojumā nevajadzētu prasīt, lai vērtēšana tiktu veikta ikvienā gadījumā. Uzraugam būtu tikai pamatoti jāsecina, ka pārdošanas cena nav ievērojami zemāka par ieņēmumiem, ko varētu atgūt, veicot likvidāciju pa daļām. Tomēr uzraugam vai maksātnespējas procesa administratoram būtu jāpieprasa pastiprināta pārbaude gadījumos, kad vienīgo esošo piedāvājumu izsaka persona, kas ir cieši saistīta ar parādnieku. Šādās situācijās uzraugam vai maksātnespējas procesa administratoram būtu jānoraida piedāvājums, ja tas neatbilst kreditoru interešu ievērošanas kritērijiem.

- (25) Lai garantētu, ka uzņēmums tiek pārdots par vislabāko tirgus vērtību iepriekšsagatavotā procedūrā, dalībvalstīm būtu vai nu jānodrošina augsti konkurences, pārredzamības un taisnīguma standarti pārdošanas procesā, kas tiek veikts sagatavošanās posmā, vai arī jāparedz, ka tiesa veic īsu publisku izsolī pēc tam, kad ir sācies minētās procedūras likvidācijas posms.
- (26) Ja dalībvalsts izvēlas pieprasīt augstus standartus sagatavošanās posmā, uzraugam (kas pēc tam ieceļ par maksātnespējas procesa administratoru likvidācijas posmā) būtu jāatbild par to, lai nodrošinātu, ka pārdošanas process ir balstīts uz konkurenci, pārredzams, taisnīgs un atbilstu tirgus standartiem. Lai nodrošinātu atbilstību tirgus standartiem šajā kontekstā, procesam vajadzētu būt saderīgam ar standarta noteikumiem un praksi attiecībā uz apvienošanu un pārņemšanu attiecīgajā dalībvalstī, kas ietver uzaicinājumu potenciāli ieinteresētajām personām piedalīties pārdošanas procesā, vienas un tās pašas informācijas atklāšanu potenciālajiem pircējiem, iespēju ieinteresētajiem ieguvējiem veikt uzticamības pārbaudi un saņemt piedāvājumus no ieinteresētajām personām strukturētā procesā.
- (27) Ja dalībvalsts izvēlas, ka tiesa rīko publisku izsolī pēc tam, kad ir sācies likvidācijas posms, piedāvājums, ko uzraugs izvēlēties sagatavošanās posmā, izsolē būtu jāizmanto kā sākotnējais piedāvājums (izlūkošanas piedāvājums). Parādniekam vajadzētu būt iespējai piedāvāt stimulus izlūkošanas piedāvājuma iesniedzējam, it īpaši piekrītot atlīdzināt izdevumus vai maksu par vienpusēju atteikumu pildīt saistības, ja publiskā izsolē tiek izvēlēts labāks piedāvājums. Dalībvalstīm tomēr būtu jānodrošina, lai šādi stimuli, ko sagatavošanās posmā parādnieki sniedz izlūkošanas piedāvājuma iesniedzējam, ir samērīgi un neattur citus potenciāli ieinteresētos solītājus no dalības publiskajā izsolē likvidācijas posmā.
- (28) Maksātnespējas procedūras sākšana nedrīkstētu izraisīt tādu līgumu priekšlaicīgu izbeigšanu, saskaņā ar kuriem personām joprojām ir jāpilda saistības (izpildāmi līgumi), kas ir nepieciešami uzņēmējdarbības turpināšanai. Šāda izbeigšana nepamatoti apdraudētu uzņēmuma vai tā daļas vērtību, kas ir jāpārdod iepriekšsagatavotā procedūrā. Tādēļ būtu jānodrošina, ka šie līgumi tiek cedēti parādnieka uzņēmuma vai tā daļas ieguvējam, pat ja nav saņemta parādnieka darījuma partnera piekrišana minētajiem līgumiem. Tomēr ir situācijas, kad nevar pamatoti gaidīt, ka izpildāmie līgumi tiks cedēti, piemēram, ja ieguvējs ir līguma darījuma partnera konkurents. Tāpat tiesa, individuāli izvērtējot izpildāmo līgumu, var nonākt pie secinājuma, ka tā izbeigšana vairāk atbilstu parādnieka uzņēmējdarbības interesēm nekā tā cesija, piemēram, ja līguma cesija radītu nesamērīgu slogu uzņēmējdarbībai. Tomēr tiesai nevajadzētu ļaut izbeigt izpildāmus līgumus, kas attiecas uz intelektuālā un rūpnieciskā īpašuma tiesību licencēm, jo tie parasti ir pārdodamā uzņēmuma darbības galvenie elementi.

- (29) Iespēja izmantot pirmpirkuma tiesības pārdošanas procesā kropļotu konkurenci iepriekšsagatavotā procedūrā. Potenciālie pretendenti varētu atturēties no solīšanas, jo šādu tiesību dēļ to turētājs pēc saviem ieskatiem varētu atnest piedāvājumus neatkarīgi no ieguldītā laika un līdzekļiem un piedāvājuma ekonomiskās vērtības. Lai nodrošinātu, ka uzvarējušais piedāvājums atspoguļo tirgū labāko pieejamo cenu, pirmpirkuma tiesības nebūtu piešķiramas pretendentiem, kā arī šādas tiesības nedrīkstētu izmantot solīšanas procesā. Tā vietā pirmpirkuma tiesību turētāji, kuriem šādas tiesības tika piešķirtas pirms iepriekšsagatavotās procedūras sākšanas, būtu jāaicina piedalīties izsolē.
- (30) Dalībvalstīm būtu jāļauj nodrošinātajiem kreditoriem piedalīties solīšanas procesā iepriekšsagatavotā procedūrā, piedāvājot savu nodrošināto prasījumu summu kā atlīdzību par to aktīvu iegādi, par kuriem viņiem ir nodrošinājums (kredīta solīšana). Tomēr kredīta solīšanu nedrīkstētu izmantot tā, ka nodrošinātajiem kreditoriem tiktu piešķirta nepamatota priekšrocība solīšanas procesā, piemēram, ja viņu nodrošinātā prasījuma summa pret parādnieka aktīviem pārsniedz uzņēmuma tirgus vērtību.
- (31) Šai direktīvai nevajadzētu skart Savienības konkurences tiesību, jo īpaši Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004³⁶, piemērošanu, un ar to nedrīkstētu liegt dalībvalstīm ieviest valsts apvienošanās kontroles sistēmas. Izvēloties labāko piedāvājumu, uzraugam būtu jāļauj ņemt vērā regulatīvos riskus, ko rada piedāvājumi, kuriem nepieciešama konkurences iestāžu atļauja, un uzraugs var apspriesties ar šīm iestādēm, ja to atļauj piemērojami noteikumi. Pretendentu pienākumam vajadzētu būt arī turpmāk sniegt visu nepieciešamo informāciju, lai novērtētu minētos riskus, un savlaicīgi sazināties ar kompetentajām konkurences iestādēm, lai minētos riskus mazinātu. Lai palielinātu iespējamību, ka procedūras būs veiksmīgas, tāda piedāvājuma gadījumā, kas rada šādus riskus, uzraugam būtu jārīkojas tā, lai atvieglotu alternatīvu piedāvājumu iesniegšanu.
- (32) Direktori pārrauga juridiskas personas lietu pārvaldību un vislabāk pārzina tās finanšu stāvokli. Tāpēc direktori ir vieni no pirmajiem, kas saprot, ka juridiska persona vai nu tuvojas maksātnespējai, vai ir nonākusi maksātnespējas situācijā. Ja direktori novēloti iesniedz maksātnespējas pieteikumu, var samazināties kreditoru atgūstamā vērtība, tāpēc dalībvalstīm būtu jāievieš pienākums direktoriem noteiktā termiņā iesniegt pieteikumu sākt maksātnespējas procedūru. Dalībvalstīm būtu arī jādefinē, uz ko ir attiecināmi direktoru pienākumi, ņemot vērā to, ka jēdziens "direktors" būtu jāinterpretē plaši, lai aptvertu visas personas, kuras vai nu ir atbildīgas par galveno lēmumu pieņemšanu, vai arī tās faktiski pieņem vai tām vajadzētu pieņemt galvenos lēmumus attiecībā uz juridiskās personas vadību.
- (33) Lai nodrošinātu, ka direktori nerīkojas savās interesēs, aizkavējot pieteikuma sākt maksātnespējas procedūru iesniegšanu, neraugoties uz maksātnespējas pazīmēm, dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi, kas uzliek direktoriem civiltiesisko atbildību par pienākuma iesniegt šādu pieteikumu pārkāpumu. Tādā gadījumā direktoriem būtu jākompensē kreditoriem zaudējumi, kas radušies juridiskās personas atgūstamās vērtības samazināšanās dēļ salīdzinājumā ar situāciju, ja pieteikums būtu iesniegts laikus. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieņemt vai saglabāt valsts noteikumus par direktoru civiltiesisko atbildību saistībā ar maksātnespējas pieteikuma iesniegšanu, kas ir stingrāki par šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem.

³⁶ Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula) (OV L 024, 29.1.2004., 1 lpp.).

- (34) Mikrouzņēmumi bieži vien ir viena īpašnieka sabiedrības vai mazas personālsabiedrības, kuru dibinātājiem, īpašniekiem vai dalībniekiem nav ierobežotas atbildības aizsardzības un tādējādi tiem ir neierobežota atbildība par uzņēmumu parādsaistībām. Ja mikrouzņēmumi darbojas kā struktūras ar ierobežotu atbildību, ierobežotas atbildības aizsardzība mikrouzņēmumu īpašniekiem parasti ir iluzora, jo bieži tiek sagaidīts, ka tie nodrošinās mikrouzņēmumu parādsaistības, kā nodrošinājumu izmantojot savus personīgos aktīvus. Turklāt, tā kā mikrouzņēmumi ir ļoti atkarīgi no savu klientu maksājumiem, tie bieži saskaras ar naudas plūsmas problēmām un lielāku saistību nepildīšanas risku, kas rodas nozīmīga uzņēmuma partnera zaudēšanas vai klientu kavētu maksājumu dēļ. Turklāt mikrouzņēmumi saskaras arī ar apgrozāmā kapitāla trūkumu, augstākām procentu likmēm un lielākām nodrošinājuma prasībām, kas padara finansējuma piesaisti apgrūtinātu vai pat neiespējamu, it īpaši finansiālu grūtību situācijā. Tādējādi tie var būt pakļauti maksātnespējai biežāk nekā lielāki uzņēmumi.
- (35) Valsts maksātnespējas noteikumi ne vienmēr ir piemēroti, lai nodrošinātu pienācīgu un samērīgu rīcību ar maksātnespējīgiem mikrouzņēmumiem. Ņemot vērā mikrouzņēmumu unikālās īpašības un to īpašās vajadzības finansiālu grūtību situācijā, jo īpaši būtu jāatzīst ātrāku, vienkāršāku un pieejamu procedūru nepieciešamība, valsts līmenī būtu jāizstrādā atsevišķas maksātnespējas procedūras saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem. Lai gan šīs direktīvas noteikumi par vienkāršotu likvidācijas procedūru attiecas tikai uz mikrouzņēmumiem, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai tos piemērot arī mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas nav mikrouzņēmumi.
- (36) Ir atbilstoši nodrošināt, ka dalībvalstīs vienkāršotu likvidācijas procedūru vadīšanu un uzraudzību var uzticēt kompetentai iestādei, kas ir tiesa vai administratīva struktūra. Izvēle cita starpā būtu atkarīga no dalībvalstu administratīvajām un tiesiskajām sistēmām, kā arī no tiesu spējām un nepieciešamības nodrošināt tiesvedības izmaksu efektivitāti un ātrumu.
- (37) Maksājumu pārtraukšanas kritērijs un bilances pārbaude ir divi parastie ierosinātājfaktori dalībvalstīs standarta maksātnespējas procedūru sākšanai. Tomēr mikrouzņēmuma debitoriem varētu neiespējami veikt bilances pārbaudi, it īpaši tad, ja parādnieks ir individuāls uzņēmējs, jo varētu nebūt pienācīgas uzskaites un skaidri nošķirtu personīgo un uzņēmuma aktīvu un saistību. Tāpēc nespējai samaksāt parādsaistības noteiktajā termiņā vajadzētu būt kritērijam, lai sāktu vienkāršotu likvidācijas procedūru. Dalībvalstīm būtu arī jādefinē konkrēti nosacījumi, kad šis kritērijs ir izpildīts, un šiem nosacījumiem ir jābūt skaidriem, vienkāršiem un attiecīgajam mikrouzņēmumam viegli pārbaudāmiem.
- (38) Lai izveidotu izmaksu ziņā efektīvu un ātru vienkāršotu likvidācijas procedūru mikrouzņēmumiem, būtu jāievieš īsi termiņi. Turklāt līdz minimumam būtu jāsamazina visu procesuālo darbību formalitātes, citstarp attiecībā uz procedūras sākšanu, prasījumu iesniegšanu un atzīšanu, maksātnespējīgā parādnieka mantas novērtēšanu un aktīvu realizāciju. Lai iesniegtu pieteikumu sākt vienkāršotu likvidācijas procedūru, būtu jāizmanto standarta veidlapa, un visai saziņai starp kompetento iestādi un attiecīgā gadījumā maksātnespējas procesa administratoru un procesā iesaistītajām personām būtu jāizmanto elektroniski līdzekļi.
- (39) Visiem mikrouzņēmumiem vajadzētu būt iespējai sākt procedūras, lai risinātu savas finanšu grūtības un panāktu parādsaistību dzēšanu. Piekļuvei vienkāršotai likvidācijas procedūrai nevajadzētu būt atkarīgai no mikrouzņēmuma spējas segt šādu procedūru administratīvās izmaksas. Dalībvalstu tiesību aktos būtu jāievieš noteikumi par

vienkāršotu likvidācijas procedūru administrēšanas izmaksu segšanu, ja parādnieka aktīvi un ieņēmumu avoti nav pietiekami, lai segtu šīs izmaksas.

- (40) Vienkāršotās likvidācijas procedūrās maksātnespējas procesa administratora iecelšana parasti nav nepieciešama, ņemot vērā mikrouzņēmumu veiktās vienkāršās saimnieciskās darbības, kas padara kompetentās iestādes veikto uzraudzību iespējamu un pietiekamu. Tāpēc parādniekam būtu jā saglabā kontrole pār saviem aktīviem un uzņēmuma ikdienas darbību. Vienlaikus, lai nodrošinātu, ka vienkāršotu likvidācijas procedūru var veikt efektīvi un produktīvi, parādniekam procedūras sākumā un tās laikā būtu jāsniedz precīza, uzticama un pilnīga informācija par savu finanšu stāvokli un uzņēmuma darījumiem.
- (41) Mikrouzņēmumam, kurš ir parādnieks, vajadzētu būt iespējai izmantot atsevišķu izpildes panākšanas darbību pagaidu apturēšanu, lai varētu saglabāt maksātnespējīgā parādnieka mantas vērtību un nodrošināt taisnīgu un sakārotu procedūras norisi. Tomēr dalībvalstis var atļaut kompetentajām iestādēm skaidri definētos apstākļos izslēgt noteiktus prasījumus no apturēšanas darbības jomas.
- (42) Apstrīdētie prasījumi būtu jāizskata tā, lai nevajadzīgi nesarežģītu mikrouzņēmumu vienkāršotās likvidācijas procedūras. Ja apstrīdētos prasījumus nevar izskatīt ātri, iespēju apstrīdēt prasījumu var izmantot, lai radītu nevajadzīgu kavēšanos. Pieņemot lēmumu par apstrīdēta prasījuma izskatīšanu, kompetentajai iestādei vajadzētu būt pilnvarotai atļaut turpināt vienkāršoto likvidācijas procedūru tikai attiecībā uz neapstrīdētajiem prasījumiem.
- (43) Vienkāršotu likvidācijas procedūru kontekstā apstrīdēšanas prasības drīkstētu ierosināt tikai kreditors vai maksātnespējas procesa administrators, ja tāds ir iecelts. Pieņemot lēmumu pārveidot vienkāršoto likvidācijas procedūru par standarta maksātnespējas procedūru, lai īstenotu apstrīdēšanas procedūru, kompetentajai iestādei būtu jāizvērtē dažādi apsvērumi, citstarp paredzamās izmaksas, apstrīdēšanas procedūras ilgums un sarežģītība, veiksmīgas aktīvu atgūšanas iespējamība un sagaidāmie ieguvumi visiem kreditoriem.
- (44) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka vienkāršotā likvidācijas procedūrā maksātnespējīgā parādnieka mantā ietilpstošos aktīvus var realizēt tiesas rīkotā atklātā tiešsaistes izsolē, ja kompetentā iestāde uzskata, ka šāds aktīvu realizācijas veids ir piemērots. Tādēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to teritorijā minētajam nolūkam tiek uzturēta viena vai vairākas elektronisko izsoļu sistēmas. Šim pienākumam nevajadzētu skart vairākas platformas, kas pastāv dažās dalībvalstīs konkrētu aktīvu veidu tiesu rīkotu tiešsaistes izsoļu vajadzībām.
- (45) Izsoļu sistēmām, ko izmanto, lai realizētu parādnieku aktīvus vienkāršotās likvidācijas procedūrās, vajadzētu būt savstarpēji savienotām, izmantojot Eiropas e-tiesiskuma portālu. E-tiesiskuma portāls būtu jāizmanto kā centrālais elektroniskas piekļuves punkts tiesu rīkotajiem tiešsaistes izsoļu procesiem, kas notiek valsts sistēmā vai sistēmās, jānodrošina lietotājiem meklēšanas iespēja un jānovirza viņi uz attiecīgajām valsts tiešsaistes platformām, ja viņi plāno piedalīties izsolē. Nosakot minētās savstarpējas savienojamības sistēmas tehniskās specifikācijas, izmantojot īstenošanas aktu, Komisijai saskaņā ar Komisijas divu pīlāru pieeju³⁷ būtu vai nu jāiesniedz Komisijas jau iesniegto esošo risinājumu analīzes rezultāts ar iespēju tos atkārtoti

³⁷ Digitālo risinājumu gadījumā divu pīlāru pieeja ir esošo risinājumu, citstarp korporatīvo elementu, atkārtota izmantošana, pirms tiek apsvērti gatavi tirgus risinājumi. Pielāgota izstrāde ir pēdējā iespēja. Sk. Eiropas Komisijas digitālo stratēģiju "Nākamās paaudzes digitālā komisija" (C(2022) 4388 final, 13. lpp.).

izmantot, vai arī jāveic tirgus pārbaude, lai atrastu potenciālus gatavus komerciālus risinājumus, kurus izmantot tādos, kādi tie ir, vai nedaudz pielāgotus.

- (46) Neierobežotas atbildības mikrouzņēmuma, kas ir parādnieks, maksātnespējas gadījumā personas, kuras ir personīgi atbildīgas par parādnieka parādsaistībām, nedrīkstētu būt personīgi atbildīgas par neapmierinātiem prasījumiem pēc maksātnespējīgā parādnieka mantas likvidācijas. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka vienkāršotās likvidācijas procedūrās uzņēmēji, kas ir parādnieki, kā arī tie neierobežotas atbildības mikrouzņēmuma, kas ir parādnieks, dibinātāji, īpašnieki vai dalībnieki, kuri ir personīgi atbildīgi par tā mikrouzņēmuma parādsaistībām, uz kuru attiecas vienkāršotā likvidācijas procedūra, tiek pilnībā atbrīvoti no viņu parādsaistībām. Lai piešķirtu šādu atbrīvojumu, dalībvalstīm *mutatis mutandis* būtu jāpiemēro Direktīvas (ES) 2019/1023 III sadaļa.
- (47) Maksātnespējas procesā ir svarīgi nodrošināt taisnīgu līdzsvaru starp parādnieka un kreditoru interesēm. Kreditoru komitejas ļauj labāk iesaistīt kreditorus maksātnespējas procedūrās, jo īpaši tad, ja kreditoriem citādi būtu liegts to darīt atsevišķi ierobežoto resursu, prasījumu ekonomiskās nozīmes vai ģeogrāfiskā attāluma dēļ. Kreditoru komitejas var īpaši palīdzēt pārrobežu kreditoriem labāk izmantot savas tiesības un nodrošināt taisnīgu attieksmi pret tiem. Dalībvalstīm būtu jāļauj izveidot kreditoru komiteju pēc procedūras sākšanas. Kreditoru komiteja būtu jāizveido tikai tad, ja kreditori tam piekrīt. Dalībvalstis var arī atļaut to izveidot pirms procedūras sākšanas un pēc maksātnespējas pieteikuma iesniegšanas. Tomēr šajā gadījumā dalībvalstīm būtu jāparedz, ka kreditori kopsapulcē piekrīt tās darbības turpināšanai un sastāvam. Ja kreditori nepiekrīt sastāvam, viņi var arī izveidot jaunu kreditoru komiteju.
- (48) Kreditoru komitejas izveides un darbības izmaksām vajadzētu būt samērīgām ar tās radīto vērtību. Kreditoru komitejas izveide nebūtu attaisnojama gadījumos, kad tās izveides un darbības izmaksas ir ievērojami augstākas nekā tās pieņemto lēmumu ekonomiskā nozīme. Tas var attiekties uz gadījumiem, kad kreditoru ir pārāk maz, ja lielajam kreditoru vairākumam ir neliela daļa pret parādnieku vērstajā prasījumā vai ja summa, ko paredzēts atgūt no maksātnespējīgā parādnieka mantas maksātnespējas procedūrā, ir ievērojami zemāka par kreditoru komitejas izveides un darbības izmaksām. Tā jo īpaši notiek mikrouzņēmumu maksātnespējas gadījumos.
- (49) Dalībvalstīm būtu jāprecizē prasības, pienākumi un procedūras attiecībā uz kreditoru komitejas locekļu iecelšanu, kā arī kreditoru komitejai uzticētās funkcijas. Dalībvalstīm būtu jānodrošina iespēja izlemt, vai iecelšana būtu jāveic kreditoru kopsapulcei vai tiesai. Lai izvairītos no nepamatotas kavēšanās kreditoru komitejas izveidē, tās locekļi būtu jāieceļ paātrināti. Dalībvalstīm būtu jā rūpējas par kreditoru taisnīgu pārstāvību komitejā un jānodrošina, ka kreditoriem, kuru prasījums vēl nav atzīts, vai kreditoriem, kas ir citas dalībvalsts rezidenti, netiek liegta dalība kreditoru komitejā.
- (50) Kreditoru taisnīga pārstāvība kreditoru komitejā ir īpaši svarīga nenodrošinātiem kreditoriem, kas ir mikrouzņēmumi, mazie vai vidējie uzņēmumi, kuri gadījumā, ja parādnieks ir liels uzņēmums un samaksa netiek veikta nekavējoties, arī ir pakļauti maksātnespējai (domino efekts). Pienācīga šādu kreditoru pārstāvība kreditoru komitejā varētu nodrošināt, ka atgūto ieņēmumu sadales gaitā tie saņem savas daļas ātrāk.
- (51) Kreditoru komitejas svarīgam uzdevumam vajadzētu būt pārbaudīt, vai maksātnespējas process tiek veikts tā, lai tiktu aizsargātas kreditoru intereses. Komitejas procedūru taisnīguma un integritātes uzraudzības funkciju var efektīvi veikt

tikai tad, ja kreditoru komiteja un tās locekļi darbojas neatkarīgi no maksātnespējas procesa administratora un ir atbildīgi tikai to kreditoru priekšā, kuri to izveidojuši.

- (52) Kreditoru komitejas locekļu skaitam, no vienas puses, vajadzētu būt pietiekami liels, lai nodrošinātu viedokļu un interešu dažādību komitejā, un, no otras puses, tam ir jāpaliek salīdzinoši ierobežotam, lai efektīvi un savlaicīgi veiktu komitejas uzdevumus. Dalībvalstīm būtu jāprecizē, kad un kā ir jāmaina komitejas sastāvs, kas varētu notikt, ja pārstāvji vairs nespēj rīkoties, citstarp kreditoru interesēs, vai vēlas izstāties. Tām arī būtu jāprecizē nosacījumi to locekļu atcelšanai, kuri nerimstoši rīkojās pretēji kreditoru interesēm.
- (53) Kreditoru komitejas locekļi saglabā rīcības brīvību, organizējot darbu, ja vien darba metodes ir likumīgas, pārskatāmas un efektīvas. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāpieprasa, lai kreditoru komiteja noteiktu darba metodes, precizējot, kā būtu jāvada sanāksmes, kas var piedalīties un balsot un kā tiek nodrošināta komitejas darba objektivitāte un konfidencialitāte. Šajās darba metodēs būtu jāļauj noteikt arī darba devēju pārstāvju uzdevumu vai pārredzamību attiecībā pret citiem kreditoriem. Kreditoriem vajadzētu būt iespējai piedalīties un balsot elektroniski vai deleģēt balsstiesības trešai personai, ja šī persona ir pienācīgi pilnvarota. Šī iespēja būtu īpaši izdevīga kreditoriem, kas ir citu dalībvalstu rezidenti.
- (54) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiesai ir tiesības noteikt kreditoru komitejas darba metodes, ja tās netiek izstrādātas paātrināti. Komisijai būtu jānosaka standarta darba metodes, kas atvieglotu kreditoru komitejas uzdevumu un samazinātu vajadzību tiesām iejaukties, ja darba metodes nav noteiktas.
- (55) Kreditoru komitejai būtu jāpiešķir pietiekamas tiesības, lai tā varētu efektīvi un lietderīgi veikt savas funkcijas. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kreditoru komiteja vajadzības gadījumā var sadarboties ar maksātnespējas procesa administratoriem, tiesām, parādnieku, ārējiem padomdevējiem un kreditoriem, kurus tā pārstāv, lai ļautu komitejai sagatavot un paziņot viedokli par jautājumiem, kuros kreditori ir tieši ieinteresēti un kuri tiem ir svarīgi, un ka šis viedoklis tiek pienācīgi ņemts vērā procedūrās. Dalībvalstis varētu arī pilnvarot kreditoru komiteju pieņemt lēmumus.
- (56) Tā kā kreditoru komitejas darbība rada izdevumus, dalībvalstīm būtu iepriekš jānosaka, kas tos sedz. Dalībvalstīm būtu arī jāievieš aizsardzības pasākumi, lai novērstu to, ka kreditoru komitejas izmaksas nesamērīgi samazina maksātnespējīgā parādnieka mantas atgūšanas vērtību.
- (57) Lai mudinātu kreditorus kļūt par kreditoru komitejas locekļiem, dalībvalstīm būtu jāierobežo viņu individuālā civiltiesiskā atbildība, kad viņi veic funkcijas saskaņā ar šo direktīvu. Tomēr kreditoru komitejas locekļus, kas rīkojas krāpnieciski vai nolaidīgi, veicot šīs funkcijas, var atcelt un saukt pie atbildības par attiecīgajām darbībām. Šādos gadījumos dalībvalstīm būtu jāparedz, ka dalībnieki ir individuāli atbildīgi par kaitējumu, ko nodarījis viņu pārkāpums.
- (58) Lai nodrošinātu lielāku pārredzamību pār valsts maksātnespējas procedūru galvenajām iezīmēm un palīdzētu īpaši pārrobežu kreditoriem aplēst, kas notiktu, ja viņu investīcijas tiktu iesaistītas maksātnespējas procedūrā, ieguldītājiem un potenciālajiem ieguldītājiem būtu jānodrošina viegla piekļuve šai informācijai iepriekš definētā, salīdzināmā un ērti lietojamā formātā. Dalībvalstīm būtu jānosagatavo un jādara pieejama sabiedrībai standartizēta pamatinformācijas fakts lapa. Šis dokuments būtu ļoti svarīgs potenciālajiem ieguldītājiem, lai veiktu maksātnespējas procedūru noteikumu ieskata pārskatu konkrētajā dalībvalstī. Tajā būtu jāietver pietiekami

paskaidrojumi, lai lasītājs varētu saprast tajā ietvērto informāciju, neizmantojot citus dokumentus. Pamatinformācijas faktu lapā jo īpaši būtu jāiekļauj praktiska informācija par maksātspējas izraisītājfaktoru, kā arī par pasākumiem, kas ir jāveic, lai pieprasītu maksātspējas procedūras sākšanu vai iesniegtu prasījumu.

- (59) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā regulējuma īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011.
- (60) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pienācīgi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo atšķirības starp valstīs spēkā esošajiem maksātspējas regulējumiem turpinātu radīt šķēršļus brīvai kapitāla aprītei un brīvībai veikt uzņēmējdarbību, bet tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (61) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību (Hartas 7. pants), tiesības uz persondatu aizsardzību (Hartas 8. pants), brīvība izvēlēties profesiju un tiesības strādāt (Hartas 15. pants), darījumdarbības brīvība (Hartas 16. pants), tiesības uz īpašumu (Hartas 17. pants), darba ņēmēju tiesības uz informāciju un konsultācijām uzņēmumā (Hartas 27. pants), kā arī tiesības uz taisnīgu tiesu (Hartas 47. panta 2. punkts).
- (62) Persondatu apstrādei, ko veic šīs direktīvas īstenošanas nolūkā, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679³⁸. Persondatu apstrādei, ko šīs direktīvas īstenošanas nolūkā veic Savienības iestādēs un struktūrās, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1725³⁹.
- (63) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas savu atzinumu sniedza [*OP: pievienot publikācijas datumu*],

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I sadaļa

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un piemērošanas joma

1. Šajā direktīvā paredzēti kopīgi noteikumi attiecībā uz:
 - a) apstrīdēšanas prasībām;
 - b) maksātspējīgā parādnieka mantā ietilpstošo aktīvu izsekošanu;

³⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

³⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

- c) iepriekšsagatavotām procedūrām;
 - d) direktoru pienākumu iesniegt pieteikumu sākt maksātnespējas procedūru;
 - e) vienkāršotām mikrouzņēmumu likvidācijas procedūrām;
 - f) kreditoru komitejām;
 - g) pamatinformācijas faktu lapu, kas dalībvalstīm jāizstrādā par dažiem savas valsts tiesību aktu elementiem maksātnespējas procedūru jomā.
2. Šī direktīva neattiecas uz šā panta 1. punktā minētajām procedūrām, kas attiecas uz parādniekiem, kuri ir:
- a) apdrošināšanas sabiedrības vai pārapdrošināšanas sabiedrības, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 1. un 4. punktā;
 - b) kredītiestādes, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;
 - c) ieguldījumu brokeru sabiedrības vai kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi, kas definēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 2) un 7) apakšpunktā;
 - d) centrālie darījumu partneri, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 648/2012 2. panta 1) punktā;
 - e) centrālie vērtspapīru depozitāriji, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 909/2014 2. panta 1. punkta 1) apakšpunktā;
 - f) citas finanšu iestādes un vienības, kas uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta pirmajā daļā;
 - g) publiskas struktūras saskaņā ar valsts tiesību aktiem;
 - h) fiziskas personas, izņemot uzņēmējus un attiecībā uz parādsaistību dzēšanas procedūrām tos mikrouzņēmumu ar neierobežotu atbildību, kas ir parādnieki, dibinātājus, īpašniekus vai dalībniekus, kuri ir personīgi atbildīgi par parādnieka parādsaistībām.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) “maksātnespējas procesa administrators” ir administrators, kuru tiesu vai administratīvā iestāde ir iecēlusi saistībā ar pārstrukturēšanu, maksātnespēju un parādsaistību dzēšanu, kā minēts Direktīvas (ES) 2019/1023 26. pantā;
- b) “tiesa” ir dalībvalsts tiesu iestāde;
- c) “kompetentā iestāde” ir dalībvalsts tiesu vai administratīvā iestāde, kas ir atbildīga par vienkāršotu likvidācijas procedūru veikšanu vai uzraudzību vai abām šīm darbībām saskaņā ar šīs direktīvas VI sadaļu;
- d) “centralizēti bankas kontu reģistri” ir saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 32.a panta 1. punktu izveidotie centralizētie automatizētie mehānismi, piemēram, centrālie reģistri vai centrālās elektroniskās datu izguves sistēmas;

- e) “faktisko īpašnieku reģistri” ir Direktīvas (ES) 2015/849 30. un 31. pantā minētie valstu centrālie reģistri, kuros ietverta informācija par faktiskajiem īpašniekiem;
- f) “tiesiska darbība” ir jebkura cilvēka rīcība, arī bezdarbība, kam ir juridiskas sekas;
- g) “izpildāms līgums” ir līgums starp parādnieku un vienu vai vairākiem darījuma partneriem, uz kura pamata laikā, kad tiek sākts maksātnespējas procedūras likvidācijas posms, pusēm joprojām ir pienākumi, kuri tām ir jāizpilda, kā noteikts šīs direktīvas IV sadaļā;
- h) “kreditoru interešu ievērošanas kritērijs” ir kritērijs, saskaņā ar kuru iepriekšsagatavotā procedūrā kreditora stāvoklis saistībā ar likvidāciju nav nelabvēlīgāks par to, kāds tas būtu, ja tiktu piemērota parastā likvidācijas prioritāšu secība, veicot likvidāciju pa daļām;
- i) “pagaidu finansējums” ir jebkāda jauna finansiālā palīdzība, kuru piešķir esošs vai jauns kreditors un kurā ir ietverta vismaz finansiāla palīdzība iepriekšsagatavotā procedūrā, un kura ir pienācīga un nepieciešama uzreiz, lai parādnieka uzņēmums vai tā daļa varētu turpināt darbību vai lai tiktu saglabāta vai palielināta šā uzņēmuma vērtība;
- j) “mikrouzņēmums” ir mikrouzņēmums Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma nozīmē;
- k) “mikrouzņēmums ar neierobežotu atbildību” ir mikrouzņēmums ar atsevišķas juridiskas personas statusu vai tā un bez tā dibinātāju, īpašnieku vai dalībnieku ierobežotas atbildības;
- l) “uzņēmējs” ir uzņēmējs, kā definēts Direktīvas (ES) 2019/1023 2. panta 1. punkta 9) apakšpunktā;
- m) “pilnīga parādsaistību dzēšana” ir situācija, kurā i) prasības uzņēmējiem vai privātpersonām, kas ir mikrouzņēmuma ar neierobežotu atbildību dibinātāji, īpašnieki vai dalībnieki un ir personīgi atbildīgi par mikrouzņēmuma parādsaistībām, samaksāt viņu vēl nesamaksāto dzēšamo parādsaistību summu tiek noraidītas, vai ii) vēl nesamaksātās dzēšamās parādsaistības kā tādas tiek atceltas vienkāršotās likvidācijas procedūrās;
- n) “atmaksas plāns” ir programma, saskaņā ar kuru fiziska persona, kuras parādsaistības tiek pilnībā dzēstas, kreditoriem konkrētos datumos samaksā konkrētas summas, vai plāns, kurā noteikti periodiski fiziskas personas rīcībā esošo ienākumu konkrētas daļas pārvedumi kreditoriem saistību dzēšanas periodā;
- o) “kreditoru komiteja” ir kreditoru pārstāvības struktūra, kura iecelta saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem par maksātnespējas procedūrām un kurai ir padomdevējas un citas pilnvaras, kas noteiktas minētajos tiesību aktos;
- p) “iepriekšsagatavota procedūra” ir paātrināta likvidācijas procedūra, kas ļauj pilnībā vai daļēji pārdot parādnieka uzņēmumu kā uzņēmumu, kas turpina darbību, vislabākajam solītājam, lai likvidētu parādnieka aktīvus pēc tam, kad ir konstatēta parādnieka maksātnespēja;
- q) “ar parādnieku cieši saistīta puse” ir personas, arī juridiskas personas, kurām ir privileģēta piekļuve nepubliskotai informācijai par parādnieka darījumiem.

Ja parādnieks ir fiziska persona, cieši saistītas personas jo īpaši ir:

- i) parādnieka laulātais vai partneris;
- ii) parādnieka vai laulātā, vai partnera augšupējie, lejupējie radnieki, brāļi un māsas, kā arī šo personu laulātie vai partneri;
- iii) personas, kas dzīvo parādnieka māsaimniecībā;
- iv) personas, kuras strādā pie parādnieka saskaņā ar darba līgumu, ar piekļuvi nepubliskotai informācijai par parādnieka darījumiem, vai citādi veic uzdevumus, kas nodrošina tām piekļuvi nepubliskotai informācijai par parādnieka darījumiem, citstarp padomdevēji, grāmatveži vai notāri;
- v) juridiskas personas, kurās parādnieks vai kāda no šīs daļas i) līdz iv) apakšpunktā minētajām personām ir pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūru loceklis vai veic pienākumus, kas nodrošina piekļuvi nepubliskotai informācijai par parādnieka darījumiem.

Ja parādnieks ir juridiska persona, cieši saistītās personas jo īpaši ir:

- i) visi parādnieka pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūru locekļi;
- ii) kapitāla turētāji ar kontrolējošu līdzdalību debitora uzņēmumā;
- iii) personas, kuras veic funkcijas, kas ir līdzīgas tām, kuras veic i) apakšpunktā minētās personas;
- iv) personas, kuras saskaņā ar otro daļu ir cieši saistītas ar personām, kas uzskaitītas šīs daļas i), ii) un iii) apakšpunktā.

3. pants

Atbilstošais brīdis attiecībā uz ciešo saistību

Brīdis, lai noteiktu, vai persona ir cieši saistīta ar parādnieku, ir:

- a) II sadaļas mērķiem — diena, kad tiesiskā darbība, uz kuru attiecas apstrīdēšanas prasība, tika pilnveidota, vai trīs mēneši pirms tiesiskās darbības pilnveides;
- b) IV sadaļas mērķiem — diena, kad sākas sagatavošanās posms, vai trīs mēneši pirms sagatavošanās posma sākuma.

II sadaļa

APSTRĪDĒŠANAS PRASĪBAS

1. nodaļa

Vispārīgi noteikumi par apstrīdēšanas prasībām

4. pants

Apstrīdēšanas prasību vispārīgie priekšnoteikumi

Dalībvalstis nodrošina, ka tiesiskās darbības, kas ir pilnveidotas pirms maksātnespējas procedūras sākšanas un kaitē kreditoru kopumam, var pasludināt par spēkā neesošām saskaņā ar šīs sadaļas 2. nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem.

5. pants

Saistība ar valsts noteikumiem

Šī direktīva neliedz dalībvalstīm pieņemt vai paturēt spēkā noteikumus par tādu tiesisko darbību spēkā neesību, atzīšanu par spēkā neesošām vai neizpildāmību, kas kaitē kreditoru kopumam maksātnespējas procedūras kontekstā, ja šādi noteikumi nodrošina lielāku kreditoru kopuma aizsardzību nekā šīs sadaļas 2. nodaļā izklāstītie noteikumi.

2. nodaļa

Apstrīdēšanas prasību īpašie nosacījumi

6. pants

Priekšrocības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiesiskās darbības, kas ir labvēlīgas kreditoram vai kreditoru grupai, apmierinot prasījumus, sniedzot nodrošinājumus vai jebkādā citā veidā, var pasludināt par spēkā neesošām, ja tās ir pilnveidotas:

- a) trīs mēnešus pirms pieteikuma sākt maksātnespējas procedūru iesniegšanas, ar nosacījumu, ka parādnieks nav spējis samaksāt savas parādsaistības, kam pienācis dzēšanas termiņš; vai
- b) pēc pieteikuma sākt maksātnespējas procedūru iesniegšanas.

Ja vairākas personas ir iesniegušas pieteikumu sākt maksātnespējas procedūru pret vienu un to pašu parādnieku, brīdis, kad iesniegts pirmais atzīstamais pieteikums, ir uzskatāms par šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētā trīs mēnešu perioda sākumu.

2. Ja kreditora prasījums ir apmierināts vai nodrošināts piemērotā veidā, dalībvalstis nodrošina, ka tiesisko darbību var pasludināt par spēkā neesošu tikai tad, ja:

- a) ir izpildīti 1. punktā paredzētie nosacījumi; un
- b) minētais kreditors zināja vai tam būtu vajadzējis zināt, ka parādnieks nespēj samaksāt savas parādsaistības, kam pienācis dzēšanas termiņš, vai ka ir iesniegts pieteikums sākt maksātnespējas procedūru.

Kreditora zināšanas, kas minētas šā panta pirmās daļas b) apakšpunktā, tiek pieņemtas, ja kreditors bija ar parādnieku cieši saistīta puse.

3. Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta, dalībvalstis nodrošina, ka par spēkā neesošām nevar pasludināt šādas tiesiskās darbības:

- a) tiesiskās darbības, kas veiktas tieši pret taisnīgu atlīdzību par labu maksātnespējīgā parādnieka mantai;
- b) maksājumi par pārvedu vekseliem vai čekiem, ja tiesību akti, ar ko reglamentē pārvedu vekselus vai čekus, aizliedz saņēmjuma prasījumus, kas izriet no pārvedu vekseļa vai čeka, pret citu pārvedu vekseļu vai čeku parādniekiem,

piemēram, indosantiem, izdevēju vai saņēmēju, ja tas atsakās no parādnieka maksājuma;

- c) tiesiskās darbības, uz kurām neattiecas apstrīdēšanas prasības saskaņā ar Direktīvām 98/26/EK un 2002/47/EK.

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad runa ir par maksājumiem par pārvedu vekseliem vai čekiem, kā minēts šā panta pirmās daļas b) apakšpunktā, par pārvedu vekseli vai čeku samaksāto summu atgriež pēdējais indosants vai, ja tas ir apstiprinājis pārvedu vekseli trešās personas vārdā, šī persona, ja pēdējais indosants vai trešā persona zināja vai tai būtu vajadzējis zināt, ka parādnieks nespēj samaksāt savas parādsaistības, kam pienācis dzēšanas termiņš, vai ka pārvedu vekseļa apstiprināšanas brīdī vai tad, kad tas tika apstiprināts, ir iesniegts pieteikums sākt maksātnespējas procesu. Šīs zināšanas tiek pieņemtas, ja pēdējais indosants vai trešā persona bija ar parādnieku cieši saistīta puse.

7. pants

Tiesiskās darbības bez atlīdzības vai par acīmredzami neatbilstošu atlīdzību

1. Dalībvalstis nodrošina, ka parādnieka tiesiskās darbības bez atlīdzības vai par acīmredzami neatbilstošu atlīdzību var pasludināt par spēkā neesošām, ja tās ir pilnveidotas vienu gadu pirms pieteikuma sākt maksātnespējas procedūru iesniegšanas vai pēc šāda pieteikuma iesniegšanas.
2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz dāvanām un ziedojumiem ar simbolisku vērtību.
3. Ja vairākas personas ir iesniegušas pieteikumu sākt maksātnespējas procedūru pret vienu un to pašu parādnieku, brīdis, kad iesniegts pirmais atzīstamais pieteikums, ir uzskatāms par 1. punktā minētā viena gada perioda sākumu.

8. pants

Tiesiskās darbības, kas tīši kaitē kreditoriem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiesiskās darbības, ar kurām parādnieks ir tīši nodarījis kaitējumu kreditoru kopumam, var pasludināt par spēkā neesošām, ja ir izpildīti abi šādi nosacījumi:
 - a) minētās darbības tika pilnveidotas četrus gadus pirms pieteikuma sākt maksātnespējas procedūru iesniegšanas vai pēc šāda pieteikuma iesniegšanas;
 - b) tiesiskās darbības otra puse zināja vai tai būtu vajadzējis zināt par parādnieka nodomu nodarīt kaitējumu kreditoru kopumam.Zināšanas, kas minētas šā panta pirmās daļas b) apakšpunktā, tiek pieņemtas, ja tiesiskās darbības otra puse bija ar parādnieku cieši saistīta puse.
2. Ja vairākas personas ir iesniegušas pieteikumu sākt maksātnespējas procedūru pret vienu un to pašu parādnieku, brīdis, kad iesniegts pirmais atzīstamais pieteikums, ir uzskatāms par 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētā četru gadu perioda sākumu.

3. nodaļa

Apstrīdēšanas prasību sekas

9. pants

Vispārīgas sekas

1. Dalībvalsts nodrošina, ka uz prasījumiem, tiesībām vai pienākumiem, kas izriet no tiesiskajām darbībām, kuras ir pasludinātas par spēkā neesošām saskaņā ar šīs sadaļas 2. nodaļu, nevar atsaukties, lai saņemtu maksājumus no attiecīgā maksātnespējīgā parādnieka mantas.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka personai, kas ir guvusi labumu no tiesiskās darbības, kura ir pasludināta par spēkā neesošu, ir pienākums pilnībā kompensēt kaitējumu, kas ar minēto tiesisko darbību ir nodarīts kreditoriem saistībā ar attiecīgā maksātnespējīgā parādnieka mantu.
Uz to, ka iedzīvošanās, kas izriet no tiesiskās darbības, kura ir pasludināta par spēkā neesošu, vairs nav iespējama tai personai, kura guvusi labumu no minētās tiesiskās darbības (“iedzīvošanās pārtraukšana”), var atsaukties tikai tad, ja minētā persona nezināja vai tai nebūtu vajadzējis zināt par apstākļiem, kas ir apstrīdēšanas prasības pamatā.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka noilguma termiņš visiem prasījumiem, kas izriet no tiesiskās darbības, kuru var pasludināt par spēkā neesošu attiecībā pret otru pusi, ir trīs gadi no maksātnespējas procedūras sākšanas dienas.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka prasījumu saņemt pilnu kompensāciju saskaņā ar 2. punkta pirmo daļu var cedēt kreditoram vai trešai personai.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka persona, kurai ir pienākums kompensēt maksātnespējīgā parādnieka mantai nodarīto kaitējumu saskaņā ar 2. punkta pirmo daļu, nevar kompensēt šo pienākumu ar saviem prasījumiem pret maksātnespējīgā parādnieka mantu.
6. Šis pants neskar prasības, kuru pamatā ir vispārējās civiltiesības un komercietības, par tādu zaudējumu atlīdzināšanu, kas kreditoriem radušies tādas tiesiskās darbības dēļ, kuru var atzīt par spēkā neesošu.

10. pants

Sekas personai, kas ir guvusi labumu no tiesiskās darbības, kura ir pasludināta par spēkā neesošu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja persona, kas guvusi labumu no tiesiskās darbības, kura ir pasludināta par spēkā neesošu, kompensē kaitējumu, kas nodarīts maksātnespējīgā parādnieka mantai ar minēto tiesisko darbību, un dara to tādā apmērā, kādā minētā persona ir guvusi labumu no tiesiskās darbības, kura ir pasludināta par spēkā neesošu, tiek atjaunoti visi personas prasījumi, kas tika apmierināti ar minēto tiesisko darbību.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkuras personas, kas guvusi labumu no tiesiskās darbības, kura ir pasludināta par spēkā neesošu, pretizpildījums pēc parādnieka izpildījuma ar minēto tiesisko darbību vai tūlītējā apmaiņā pret to, tiek segts no

maksātnespējīgā parādnieka mantas tik lielā mērā, cik pretizpildījums joprojām ir pieejams maksātnespējīgā parādnieka mantā tādā formā, ko var atšķirt no pārējās maksātnespējīgā parādnieka mantas, vai ja tas aizvien bagātina maksātnespējīgā parādnieka mantu.

Visos gadījumos, kas nav aptverti šā panta pirmajā daļā, persona, kas guvusi labumu no tiesiskās darbības, kura ir pasludināta par spēkā neesošu, var iesniegt prasījumus par pretizpildījuma kompensāciju. Maksātnespējas procesā, nosakot prasījumu sarindošanu, uzskata, ka šis prasījums ir radies pirms maksātnespējas procesa sākšanas.

11. pants

Trešo personu atbildība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 9. pantā noteiktās tiesības ir īstenojamas pret tās puses mantinieku vai citu visu tiesību un saistību pārņēmēju, kura ir guvusi labumu no tiesiskās darbības, kas ir pasludināta par spēkā neesošu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka 9. pantā noteiktās tiesības ir īstenojamas arī pret jebkuru citu par spēkā neesošu pasludinātas tiesiskās darbības otras puses atsevišķu tiesību pārņēmēju, ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:
 - a) tiesību pārņēmējs ir ieguvis aktīvu bez atlīdzības vai par acīmredzami neatbilstošu atlīdzību;
 - b) tiesību pārņēmējs zināja vai viņam būtu vajadzējis zināt par apstākļiem, kas ir apstrīdēšanas prasības pamatā.

Pirmās daļas b) apakšpunktā minētās zināšanas tiek pieņemtas, ja atsevišķais tiesību pārņēmējs ir persona, kas ir cieši saistīta ar personu, kura ir guvusi labumu no tiesiskās darbības, kas ir pasludināta par spēkā neesošu.

12. pants

Saistība ar citiem instrumentiem

1. Šīs sadaļas noteikumi neietekmē Direktīvas (ES) 2019/1023 17. un 18. pantu.

III sadaļa

MAKSĀTNESPĒJĪGĀ PARĀDNIKĀ MANTĀ IETILPSTOŠO AKTĪVU IZSEKOŠANA

1. nodaļa

Norīkoto tiesu piekļuve informācijai par bankas kontiem

13. pants

Norīkotās tiesas

1. Katra dalībvalsts no savām tiesām, kuru kompetencē ir izskatīt lietas, kas saistītas ar pārstrukturēšanas, maksātnespējas vai parādsaistību dzēšanas procedūrām, norīko

tiesas, kuras ir pilnvarotas piekļūt valsts centralizētajam bankas kontu reģistram, kas izveidots saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 32.a pantu, un veikt meklēšanu tajā (“norīkotās tiesas”).

2. Katra dalībvalsts paziņo Komisijai savas norīkotās tiesas līdz [*seši mēneši pēc transponēšanas datuma*], kā arī paziņo Komisijai visas attiecīgās izmaiņas. Komisija šos paziņojumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

14. pants

Norīkoto tiesu piekļuve informācijai par bankas kontiem un meklēšanas veikšana tajā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc notiekošajā maksātnespējas procedūrā ieceltā maksātnespējas procesa administratora pieprasījuma norīkotajām tiesām ir pilnvaras tieši un nekavējoties piekļūt informācijai par bankas kontiem, kas minēta Direktīvas (ES) 2015/849 32.a panta 3. punktā, un veikt tajā meklēšanu, ja tas ir nepieciešams, lai identificētu un izsekotu aktīvus, kas ietilpst maksātnespējīgā parādnieka mantā attiecīgajā procedūrā, citstarp tos, uz kuriem attiecas apstrīdēšanas prasības.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc notiekošajā maksātnespējas procedūrā ieceltā maksātnespējas procesa administratora pieprasījuma norīkotajām tiesām ir pilnvaras tieši un nekavējoties piekļūt informācijai par bankas kontiem un veikt meklēšanu tajā citās dalībvalstīs, kas pieejama, izmantojot bankas kontu reģistru (*BAR*) vienoto piekļuves punktu, kurš izveidots saskaņā ar Direktīvas (ES) YYYY/XX [*OP: jaunā Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas direktīva*] XX. pantu, ja tas ir nepieciešams, lai identificētu un izsekotu aktīvus, kas ietilpst maksātnespējīgā parādnieka mantā attiecīgajā procedūrā, citstarp tos, uz kuriem attiecas apstrīdēšanas prasības.
3. Papildu informācija, ko dalībvalstis uzskata par būtisku un iekļauj centralizētajos bankas kontu reģistros saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 32.a panta 4. punktu, nav pieejama norīkotajām tiesām, un tās neveic meklēšanu šajā informācijā.
4. Šā panta 1. un 2. punkta nolūkos uzskatāms, ka piekļuve un meklēšana notiek tieši un nekavējoties cita starpā arī tad, ja valstu iestādes, kas uztur centralizētos bankas kontu reģistrus, informāciju par bankas kontiem norīkotajām tiesām nosūta ātri, izmantojot automatizētu mehānismu, ar noteikumu, ka pieprasītajiem datiem vai sniedzamajai informācijai nevar piekļūt starpniekiestādes.

15. pants

Norīkoto tiesu piekļuves un veiktās meklēšanas nosacījumi

1. Informācijai par bankas kontiem saskaņā ar [14.](#) pantu katrā gadījumā atsevišķi piekļūst un meklēšanu veic tikai tāds katras norīkotās tiesas personāls, kas ir īpaši iecelts un pilnvarots minēto uzdevumu veikšanai.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka:
 - a) norīkoto tiesu personāls ievēro augstus profesionālos konfidencialitātes un datu aizsardzības standartus un ka tam piemīt augsti morālie standarti un atbilstīgas prasmes;
 - b) ir ieviesti tehniski un organizatoriski pasākumi, lai nodrošinātu datu drošību atbilstoši augstiem tehnoloģiskiem standartiem, lai norīkotās tiesas varētu

īstenot pilnvaras piekļūt informācijai par bankas kontiem un veikt meklēšanu tajā saskaņā ar [14.](#) pantu.

16. pants

Norīkoto tiesu piekļuves un veiktās meklēšanas uzraudzība

1. Dalībvalstis paredz, ka iestādes, kas uztur centralizētos bankas kontu reģistrus, nodrošina to, ka katru reizi tiek saglabāti ieraksti par norīkoto tiesu piekļuvi informācijai par bankas kontiem un veikto meklēšanu tajā. Ieraksti jo īpaši ietver šo:
 - a) lietas atsauces numurs;
 - b) vaicājuma vai meklējuma datums un laiks;
 - c) vaicājuma vai meklējuma veikšanai izmantoto datu veids;
 - d) rezultātu unikālie identifikatori;
 - e) tās norīkotās tiesas nosaukums, kas veikusi vaicājumu vai meklēšanu reģistrā;
 - f) tā norīkotās tiesas darbinieka unikālais lietotāja identifikators, kas veicis vaicājumu vai meklējumu, un – attiecīgā gadījumā – tā tiesneša unikālais lietotāja identifikators, kas uzdevis veikt vaicājumu vai meklējumu, kā arī, ciktāl iespējams, vaicājuma vai meklējuma rezultātu saņēmēja unikālais lietotāja identifikators.
2. Iestādes, kas uztur centralizētos bankas kontu reģistrus, regulāri pārbauda šā panta 1. punktā minētos ierakstus.
3. Šā panta 1. punktā minētos ierakstus izmanto tikai tam, lai uzraudzītu atbilstību šai direktīvai un saistībām, kas izriet no piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem par datu aizsardzību. Uzraudzība ietver pieprasījuma atzīstamības un persondatu apstrādes likumības pārbaudi, kā arī to, vai tiek nodrošināta persondatu integritāte un konfidencialitāte. Ierakstus aizsargā ar atbilstīgiem pasākumiem, lai tiem nepieklūtu nepilnvarotas personas, un tos dzēš piecus gadus pēc to izveides, ja vien tie nav nepieciešami notiekošās uzraudzības procedūrās.

2. nodaļa

Maksātnespējas procesa administratoru piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem

17. pants

Maksātnespējas procesa administratoru piekļuve informācijai par faktiskajiem īpašniekiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātnespējas procesa administratoriem, identificējot un izsekojot aktīvus, kas attiecas uz maksātnespējas procedūru, kuras veikšanai viņi ir iecelti, ir savlaicīga piekļuve informācijai, kas minēta Direktīvas (ES) 2015/849 30. panta 5. punkta otrajā daļā un 31. panta 4. punkta otrajā daļā un kas tiek glabāta dalībvalstīs izveidotajos faktisko īpašnieku reģistros un ir pieejama, izmantojot faktisko īpašnieku reģistru savstarpējās savienojamības sistēmu, kura izveidota saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 30. panta 10. punktu un 31. panta 9. punktu.

2. Maksātnespējas procesa administratoru piekļuve informācijai saskaņā ar šā panta 1. punktu ir likumīga interese, ja tā ir nepieciešama, lai identificētu un izsekotu aktīvus, kas ietilpst maksātnespējīgā parādnieka mantā notiekošā maksātnespējas procedūrā, un aprobežojas ar šādu informāciju:
 - a) likumīgā īpašnieka vārds, uzvārds, dzimšanas mēnesis un gads, dzīvesvietas valsts un valstspiederība;
 - b) faktiskā īpašnieka turēto kapitāla daļu veids un apmērs.

3. nodaļa

Maksātnespējas procesa administratoru piekļuve aktīvu valsts reģistriem

18. pants

Maksātnespējas procesa administratoru piekļuve aktīvu valsts reģistriem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātnespējas procesa administratoriem neatkarīgi no dalībvalsts, kurā viņi ir iecelti, ir tieša un ātra piekļuve pielikumā minētajiem aktīvu valsts reģistriem, kas atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā, ja tādi ir pieejami.
2. Attiecībā uz piekļuvi pielikumā minētajiem aktīvu valsts reģistriem katra dalībvalsts nodrošina, ka citā dalībvalstī ieceltajiem maksātnespējas procesa administratoriem nepiemēro piekļuves nosacījumus, kuri ir *de jure* vai *de facto* mazāk labvēlīgi nekā nosacījumi, kas noteikti attiecībā uz šajā dalībvalstī ieceltajiem maksātnespējas procesa administratoriem.

IV sadaļa

IEPRIEKŠSAGATAVOTAS PROCEDŪRAS

1. nodaļa

Vispārīgi noteikumi

19. pants

Iepriekšsagatavotas procedūras

1. Dalībvalstis nodrošina, ka iepriekšsagatavotas procedūras sastāv no šādiem diviem secīgiem posmiem:
 - a) sagatavošanās posms, kura mērķis ir atrast piemērotu pircēju parādnieka uzņēmumam vai tā daļai;
 - b) likvidācijas posms, kura mērķis ir apstiprināt un veikt parādnieka uzņēmuma vai tā daļas pārdošanu un sadalīt ieņēmumus kreditoriem.
2. Iepriekšsagatavotas procedūras atbilst šajā sadaļā izklāstītajiem nosacījumiem. Attiecībā uz visiem citiem jautājumiem, citstarp prasījumu sarindošanu un noteikumiem par ieņēmumu sadali, dalībvalstis piemēro valsts noteikumus par

likvidācijas procedūrām, ja tie ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem, arī šajā sadaļā izklāstītajiem noteikumiem.

20. pants

Saistība ar citiem Savienības tiesību aktiem

1. Šīs direktīvas [19.](#) panta 1. punktā minēto likvidācijas posmu uzskata par maksātnespējas procedūru, kā definēts Regulas (ES) 2015/848 2. panta 4) punktā.
Šīs direktīvas [22.](#) pantā minētos uzraugus var uzskatīt par maksātnespējas procesa administratoriem, kā definēts Regulas (ES) 2015/848 2. panta 5) punktā.
2. Padomes Direktīvas 2001/23/EK⁴⁰ 5. panta 1. punkta nozīmē likvidācijas posmu uzskata par bankrota vai maksātnespējas procedūru, kas sāpta nolūkā veikt aktīvu realizāciju kompetentas valsts iestādes uzraudzībā.

21. pants

Jurisdikcija iepriekšsagatavotās procedūrās

Tiesai, kuras jurisdikcijā ir iepriekšsagatavotās procedūras, ir ekskluzīva jurisdikcija lietās, kas attiecas uz parādnieka uzņēmuma vai tā daļas pārdošanas apjomu iepriekšsagatavotās procedūrās un sekām attiecībā uz parādiem un saistībām, kā minēts [28.](#) pantā.

2. nodaļa

Sagatavošanās posms

22. pants

Uzraugs

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc parādnieka pieprasījuma tiesa ieceļ uzraugu.
Ar uzrauga iecelšanu sākas šīs direktīvas [19.](#) panta 1. punktā minētais sagatavošanās posms.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraugs:
 - a) dokumentē katru pārdošanas procesa posmu un ziņo par tiem;
 - b) pamato, kāpēc tas uzskata, ka pārdošanas process ir balstīts uz konkurenci, pārredzams, taisnīgs un atbilst tirgus standartiem;
 - c) iesaka vislabāko solītāju kā pircēju iepriekšsagatavotā procedūrā saskaņā ar šīs direktīvas [30.](#) pantu;
 - d) norāda, vai tas uzskata, ka ar vislabāko piedāvājumu netiek acīmredzami pārkāpts kreditoru interešu ievērošanas kritērijs.Šā punkta pirmajā daļā minētās uzrauga darbības veic rakstiski, un tās dara pieejamas digitālā formātā un laikus visām sagatavošanās posmā iesaistītajām personām.

⁴⁰ Padomes Direktīva 2001/23/EK (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējiesabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējiesabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā (OV L 82, 22.3.2001., 16. lpp.).

3. Dalībvalstis nodrošina, ka par uzraugu var iecelt tikai tās personas, kuras atbilst abiem šādiem nosacījumiem:
 - a) tās izpilda atbilstības kritērijus, kas piemērojami maksātnespējas procesa administratoriem dalībvalstī, kurā ir sāktas iepriekšsagatavotās procedūras;
 - b) tās faktiski var iecelt par maksātnespējas procesa administratoriem sekojošajā likvidācijas posmā.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka sagatavošanas posmā parādnieks saglabā kontroli pār saviem aktīviem un uzņēmuma ikdienas darbību.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka atlīdzību uzraugam izmaksā:
 - a) parādnieks, ja neseko likvidācijas posms;
 - b) no maksātnespējīgā parādnieka mantas kā preferenciālus administratīvos izdevumus, ja seko likvidācijas posms.

23. pants

Atsevišķu izpildes panākšanas darbību apturēšana

Dalībvalstis nodrošina, ka sagatavošanās posmā, ja parādnieks ir iespējamās maksātnespējas situācijā vai ir maksātnespējīgs saskaņā ar valsts tiesību aktiem, tas var gūt labumu no atsevišķu izpildes panākšanas darbību apturēšanas saskaņā ar Direktīvas (ES) 2019/1023 6. un 7. pantu, kad dalībvalsts atvieglo iepriekšsagatavotas procedūras netraucētu un rezultatīvu īstenošanu. Pirms lēmuma par atsevišķu izpildes panākšanas darbību apturēšanu pieņemšanas tiek uzklauts uzraugs.

24. pants

Pārdošanas procesā piemērojami principi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pārdošanas process, kas tiek veikts sagatavošanās posmā, ir balstīts uz konkurenci, pārredzams, taisnīgs un atbilst tirgus standartiem.
2. Ja pārdošanas procesā tiek saņemts tikai viens saistošs piedāvājums, uzskata, ka šis piedāvājums atspoguļo uzņēmuma tirgus cenu.
3. Dalībvalstis var atkāpties no šā panta 1. punkta tikai tad, ja tiesa rīko publisku izsoli likvidācijas posmā saskaņā ar [26.](#) pantu. Šajā gadījumā [22.](#) panta 2. punkta b) apakšpunktu nepiemēro.

3. nodaļa

Likvidācijas posms

25. pants

Maksātnespējas procesa administratora iecelšana

Dalībvalstis nodrošina, ka, sākot likvidācijas posmu, tiesa iecel [22.](#) pantā minēto uzraugu par maksātnespējas procesa administratoru.

26. pants

Atļauja pārdot parādnieka uzņēmumu vai tā daļu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, kad tiek sākts likvidācijas posms, tiesa atļauj pārdot parādnieka uzņēmumu vai tā daļu uzrauga ierosinātajam ieguvējam, ja tas ir sniedzis atzinumu, kas apstiprina, ka pārdošanas procesa norise sagatavošanās posmā atbilst [22.](#) panta 2. un 3. punktā un [24.](#) panta 1. un 2. punktā noteiktajām prasībām.

Tiesa neatļauj pārdošanu, ja nav izpildītas [22.](#) panta 2. un 3. punktā un [24.](#) panta 1. un 2. punktā noteiktās prasības. Dalībvalstis nodrošina, ka pēdējā minētajā gadījumā tiesa turpina maksātnespējas procedūru.

2. Ja dalībvalstis piemēro [24.](#) panta 3. punktu, šajā noteikumā minētā publiskā izsole ilgst ne ilgāk kā četras nedēļas un to sāk divas nedēļas pēc likvidācijas posma sākuma. Uzrauga izvēlēto piedāvājumu izmanto kā sākotnējo piedāvājumu publiskajā izsolē. Dalībvalstis nodrošina, ka aizsardzības pasākumi, kas sagatavošanās posmā piemēroti sākotnējam solītājam, piemēram, atlīdzība par izdevumiem vai maksa par vienpusēju atteikumu pildīt saistības, ir samērīgi un proporcionāli un neattur potenciāli ieinteresētās personas no solīšanas likvidācijas posmā.

27. pants

Izpildāmo līgumu cesija vai izbeigšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka parādnieka uzņēmuma vai tā daļas ieguvējam tiek cedēti izpildāmie līgumi, kas ir nepieciešami parādnieka uzņēmējdarbības turpināšanai un kuru apturēšana izraisītu uzņēmējdarbības apturēšanu. Lai veiktu cesiju, nav nepieciešama parādnieka darījuma partnera vai partneru piekrišana.

Šā punkta pirmo daļu nepiemēro, ja parādnieka uzņēmuma vai tā daļas ieguvējs ir parādnieka darījuma partnera vai darījumu partneru konkurents.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka tiesa var nolemt izbeigt šā panta 1. punkta pirmajā daļā minētos izpildāmos līgumus, ja ir spēkā viens no šādiem nosacījumiem:
 - a) izbeigšana notiek parādnieka uzņēmuma vai tā daļas interesēs;
 - b) izpildāmajā līgumā ir ietvertas sabiedrisko pakalpojumu saistības, kuru izpildē darījuma partneris ir valsts iestāde un parādnieka uzņēmuma vai tā daļas ieguvējs nepilda tehniskās un juridiskās saistības, lai sniegtu šādā līgumā paredzētos pakalpojumus.

Šā panta pirmās daļas a) apakšpunktu nepiemēro izpildāmiem līgumiem saistībā ar intelektuālā un rūpnieciskā īpašuma tiesību licencēm.

3. Cesijai vai izpildāmo līgumu izbeigšanai piemērojami tiesību akti ir tās dalībvalsts tiesību akti, kurā ir sākts likvidācijas posms.

28. pants

Uzņēmuma parādi un saistības, kas iegūtas iepriekšsagatavotās procedūrās

Dalībvalstis nodrošina, ka ieguvējs iegūst parādnieka uzņēmumu vai tā daļu bez parādiem un saistībām, izņemot, ja ieguvējs nepārprotami piekrīt uzņemt uzņēmuma vai tā daļas parādus un saistības.

29. pants

Īpaši noteikumi par apelācijas sūdzību apturošo ietekmi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka apelācijas sūdzībām pret tiesas lēmumiem, kas attiecas uz parādnieka uzņēmuma vai tā daļas pārdošanas atļaušanu vai izpildi, var būt apturoša ietekme tikai tad, ja sūdzības iesniedzējs sniedz nodrošinājumu, kas ir pietiekams, lai segtu zaudējumus, kuri varētu rasties pārdošanas apturēšanas dēļ.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka tiesai, kas izskata apelācijas sūdzību, ir rīcības brīvība pilnībā vai daļēji atbrīvojot apelācijas sūdzības iesniedzēju, kas ir fiziska persona, no pienākuma sniegt nodrošinājumu, ja tā uzskata šādu atbrīvojumu par piemērotu, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus.

4. nodaļa

Noteikumi, kas attiecas uz abiem iepriekšsagatavoto procedūru posmiem

30. pants

Kritēriji labākā piedāvājuma izvēlei

Dalībvalstis nodrošina, ka kritēriji labākā piedāvājuma izvēlei iepriekšsagatavotās procedūrās ir tādi paši kā kritēriji, ko izmanto, lai atlasītu konkurējošus piedāvājumus likvidācijas procedūrā.

31. pants

Uzrauga un maksātnespējas procesa administratora civiltiesiskā atbildība

Dalībvalstis nodrošina, ka uzraugs un maksātnespējas procesa administrators ir atbildīgi par zaudējumiem, ko viņu pienākumu nepildīšana saskaņā ar šo sadaļu rada kreditoriem un trešām personām, kuras skar iepriekšsagatavotās procedūras.

32. pants

Ar parādnieku cieši saistītas personas pārdošanas procesā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ar parādnieku cieši saistītas personas ir tiesīgas iegādāties parādnieka uzņēmumu vai tā daļu, ja ir izpildīti visi tālāk minētie nosacījumi:
 - a) tās savlaicīgi atklāj uzraugam un tiesai savu saistību ar parādnieku;
 - b) pārējās pārdošanas procesā iesaistītās personas saņem pietiekamu informāciju par to personu esību, kas ir cieši saistītas ar parādnieku, un par to saistību ar parādnieku;
 - c) personām, kas nav cieši saistītas ar parādnieku, tiek dots pietiekami daudz laika, lai izteiktu piedāvājumu.

Dalībvalstis var noteikt, ka tad, ja tiek pierādīts, ka ir pārkāpts šā panta pirmās daļas a) apakšpunktā minētais pienākums atklāt informāciju, tiesa atceļ [28.](#) pantā minētos ieguvumus.

2. Ja piedāvājums, ko izteikusi ar parādnieku cieši saistīta puse, ir vienīgais piedāvājums, dalībvalstis ievieš papildu aizsardzības pasākumus, lai atļautu un veiktu

parādnieka uzņēmuma vai tā daļas pārdošanu. Šie aizsardzības pasākumi ietver vismaz pienākumu uzraugam un maksātnespējas procesa administratoram noraidīt ar parādnieku cieši saistītas puses piedāvājumu, ja minētais piedāvājums neatbilst kreditoru interešu ievērošanas kritērijiem.

33. pants

Pasākumi, lai maksimāli palielinātu parādnieka uzņēmuma vai tā daļas vērtību

1. Ja ir nepieciešams pagaidu finansējums, dalībvalstis nodrošina, ka:
 - a) uzraugs vai maksātnespējas procesa administrators veic vajadzīgos pasākumus, lai iegūtu pagaidu finansējumu ar viszemākajām iespējamajām izmaksām;
 - b) personām, kas piešķir pagaidu finansējumu, tiek piešķirtas tiesības saņemt maksājumu ar augstāku prioritāti turpmāku maksātnespējas procedūru kontekstā salīdzinājumā ar citiem kreditoriem, kuru prasījumiem citādi būtu augstāka vai vienāda prioritāte;
 - c) personām, kas piešķir pagaidu finansējumu, var piešķirt no nodrošinājuma izrietošas tiesības attiecībā uz pārdošanas ieņēmumiem, lai nodrošinātu atlīdzību;
 - d) pagaidu finansējumu var kompensēt ar cenu, kas jāizmaksā saskaņā ar pieņemto piedāvājumu, ja to nodrošina ieinteresētie pretendenti.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka pretendentiem netiek piešķirtas pirmpirkuma tiesības.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad no nodrošinājuma izrietošas tiesības apgrūtina uzņēmējdarbību, uz kuru attiecas iepriekšsagatavotās procedūras, kreditori, kas ir šo no nodrošinājuma izrietošo tiesību ieguvēji, var kompensēt savus prasījumus savā piedāvājumā tikai tad, ja minēto prasījumu vērtība ir ievērojami zemāka par uzņēmuma tirgus vērtību.

34. pants

Kreditoru interešu aizsardzība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kreditoriem, kā arī parādnieka uzņēmuma kapitāla turētājiem ir tiesības tikt uzklautiem tiesā pirms atļaujas piešķiršanas parādnieka uzņēmuma vai tā daļas pārdošanai vai pirms pārdošanas veikšanas.

Dalībvalstis paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai nodrošinātu šā panta pirmajā daļā paredzēto tiesību tikt uzklautam efektīvu izmantošanu.
2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalstis ar likumu var nepiešķirt tiesības tikt uzklautam:
 - a) kreditoriem vai kapitāla turētājiem, kuri nesaņemtu nekādu maksājumu vai nepaturētu kapitāla daļas saskaņā ar parasto likvidācijas prioritāšu noteikšanas kārtību, kā noteikts valsts tiesību aktos;
 - b) izpildāmo līgumu kreditoriem, kuru prasījumi pret parādnieku ir radušies pirms atļaujas pārdot parādnieka uzņēmumu vai tā daļu piešķiršanas un kurus vajadzētu pilnībā apmaksāt saskaņā ar iepriekšsagatavotā procedūrā saņemtā piedāvājuma noteikumiem.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka no nodrošinājuma izrietošās tiesības tiek atbrīvotas iepriekšsagatavotās procedūrās saskaņā ar tām pašām prasībām, kuras tiktu piemērotas likvidācijas procedūrās.
4. Dalībvalstis, kurās ir vajadzīga nodrošināto prasījumu turētāju piekrišana likvidācijas procedūrās, lai varētu izmantot no nodrošinājuma izrietošās tiesības, var atkāpties no šādas prasības, ja no nodrošinājuma izrietošās tiesības attiecas uz aktīviem, kas ir nepieciešami, lai turpinātu parādnieka uzņēmuma vai tā daļas ikdienas darbību, un ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:
 - a) nodrošināto prasījumu kreditori nevar pierādīt, ka iepriekšsagatavotajā procedūrā saņemtais piedāvājums neatbilst kreditoru interešu ievērošanas kritērijiem;
 - b) nodrošināto prasījumu kreditori nav iesnieguši (tieši vai ar trešās personas starpniecību) alternatīvu saistošu iegādes piedāvājumu, kas ļautu atgūt lielāku maksātnespējīgā parādnieka mantas vērtību nekā ar ierosināto iepriekšsagatavotajā procedūrā saņemto piedāvājumu.

35. pants

Konkurences tiesību procedūru ietekme uz piedāvājuma termiņu vai labvēlīgu iznākumu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja pastāv ievērojams aizkavēšanās risks, kas izriet no procedūras, kuras pamatā ir konkurences tiesības, vai risks, ka konkurences iestāde pieņems nelabvēlīgu lēmumu saistībā ar piedāvājumu, kas izteikts sagatavošanās posmā, uzraugs atvieglo alternatīvu piedāvājumu iesniegšanu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraugs var saņemt informāciju par piemērojamām konkurences tiesību procedūrām un to iznākumiem, kas var ietekmēt piedāvājuma termiņu vai labvēlīgu iznākumu, jo īpaši attiecīgā gadījumā pretendentiem izpaužot informāciju vai nodrošinot atbrīvojumu no pienākuma apmainīties ar informāciju ar konkurences iestādēm. Šajā saistībā uz uzraugu attiecas pilnīgas konfidencialitātes pienākums.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja piedāvājums rada ievērojamu aizkavēšanās risku, kā minēts šā panta 1. punktā, minēto piedāvājumu var neņemt vērā, ja ir spēkā abi šādi nosacījumi:
 - a) šāds piedāvājums nav vienīgais piedāvājums;
 - b) aizkavēšanās, noslēdzot iepriekšsagatavotu uzņēmuma pārdošanas darījumu ar attiecīgo solītāju, radītu kaitējumu parādnieka uzņēmumam vai tā daļai.

V sadaļa

DIREKTORU PIENĀKUMS PIEPRASĪT MAKSĀTNESPĒJAS PROCEDŪRAS SĀKŠANU UN CIVILATBILDĪBA

36. pants

Pienākums pieprasīt maksātnespējas procedūras sākšanu

Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja juridiska persona kļūst maksātnespējīga, tās direktoriem ir pienākums iesniegt tiesā pieteikumu par maksātnespējas procedūras sākšanu ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad direktori uzzināja vai kad viņiem būtu vajadzējis uzzināt, ka juridiskā persona ir maksātnespējīga.

37. pants

Direktoru civiltiesiskā atbildība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātnespējīgās juridiskās personas direktori, ja viņi neizpilda 36. pantā noteikto pienākumu, ir atbildīgi par zaudējumiem, kas tā rezultātā radušies kreditoriem.
2. Šā panta 1. punkts neskar tādus valsts noteikumus par civiltiesisko atbildību saistībā ar direktoru pienākuma iesniegt pieteikumu par maksātnespējas procedūras sākšanu, kā noteikts 36. pantā, pārkāpumu, kas ir stingrāki attiecībā uz direktoriem.

VI sadaļa

MAKSĀTNESPĒJĪGU MIKROUZŅĒMUMU LIKVIDĒŠANA

1. nodaļa

Vispārīgi noteikumi

38. pants

Mikrouzņēmumu likvidācijas noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mikrouzņēmumiem maksātnespējas gadījumā ir piekļuve vienkāršotām likvidācijas procedūrām, kas atbilst šajā sadaļā izklāstītajiem noteikumiem.
2. Mikrouzņēmumu uzskata par maksātnespējīgu vienkāršotu likvidācijas procedūru mērķiem, ja tas kopumā nespēj samaksāt savas parādsaistības, kad iestājas to dzēšanas termiņš. Dalībvalstis paredz nosacījumus, saskaņā ar kuriem tiek uzskatīts, ka mikrouzņēmums kopumā nespēj samaksāt savas parādsaistības, kad iestājas to dzēšanas termiņš, un nodrošina, ka šie nosacījumi ir skaidri, vienkārši un attiecīgajam mikrouzņēmumam viegli pārbaudāmi.
3. Vienkāršotas likvidācijas procedūras sākšanu un veikšanu nevar liegt, pamatojoties uz to, ka parādniekam nav aktīvu vai tā aktīvi nav pietiekami, lai segtu vienkāršotās likvidācijas procedūras izmaksas.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka vienkāršotās likvidācijas procedūras izmaksas tiek segtas situācijās, kas noteiktas šā panta 3. punktā.

39. pants

Maksātnespējas procesa administrators

Dalībvalstis nodrošina, ka vienkāršotā likvidācijas procedūrā maksātnespējas procesa administratoru var iecelt tikai tad, ja ir izpildīti abi šādi nosacījumi:

- a) parādnieks, kreditors vai kreditoru grupa pieprasa šādu iecelšanu;
- b) maksātnespējas procesa administratora darbības izmaksas var segt vai nu no maksātnespējīgā parādnieka mantas, vai arī tās var segt persona, kas pieprasījusi maksātnespējas procesa administratora iecelšanu.

40. pants

Saziņas līdzekļi

Dalībvalstis nodrošina, ka vienkāršotās likvidācijas procedūrās visa saziņa starp kompetento iestādi un attiecīgā gadījumā maksātnespējas procesa administratoru, no vienas puses, un šādā procedūrā iesaistītajām personām, no otras puses, var notikt, izmantojot elektroniskās saziņas līdzekļus saskaņā ar Direktīvas (ES) 2019/1023 28. pantu.

2. nodaļa

Vienkāršotas likvidācijas procedūras sākšana

41. pants

Pieteikums sākt vienkāršotu likvidācijas procedūru

1. Dalībvalstis nodrošina, ka maksātnespējīgi mikrouzņēmumi var iesniegt kompetentajai iestādei pieteikumu sākt vienkāršotu likvidācijas procedūru.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka ikviens maksātnespējīga mikrouzņēmuma kreditors var iesniegt kompetentajai iestādei pieteikumu sākt vienkāršotu mikrouzņēmuma likvidācijas procedūru. Attiecīgajam mikrouzņēmumam dod iespēju atbildēt uz pieteikumu, to apstrīdot vai piekrītot tam.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka mikrouzņēmumi var iesniegt pieteikumu sākt vienkāršotu likvidācijas procedūru, izmantojot standarta veidlapu.
4. Standarta veidlapā, kas minēta šā panta 3. punktā, cita starpā var iekļaut šādu informāciju:
 - a) ja mikrouzņēmums ir juridiska persona — parādnieka nosaukums, reģistrācijas numurs, juridiskā adrese vai, ja tās atšķiras, pasta adrese;
 - b) ja mikrouzņēmums ir uzņēmējs — parādnieka vārds, uzvārds, reģistrācijas numurs, ja tāds ir, un pasta adrese vai, ja adrese ir aizsargāta, parādnieka dzimšanas vieta un datums;
 - c) mikrouzņēmuma aktīvu saraksts;
 - d) mikrouzņēmuma kreditoru nosaukums, adrese vai cita kontaktinformācija, kas mikrouzņēmumam ir zināma pieteikuma iesniegšanas laikā;
 - e) pret mikrouzņēmumu vērsto prasījumu saraksts un katram prasījumam tā summa, norādot pamatsummu un attiecīgā gadījumā procentus un datumu, kurā tie radušies, kā arī procentu atmaksas datumu (ja tas ir atšķirīgs);
 - f) vai prasījums ir nodrošināts ar lietu tiesībām, vai arī ir paturētas īpašuma tiesības attiecībā uz prasījumu, un, ja tā, kādus aktīvus aptver no nodrošinājuma izrietošās tiesības.

5. Komisija šā panta 3. punktā minēto standarta veidlapu nosaka ar īstenošanas aktiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 69. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka tad, ja kreditors iesniedz pieteikumu sākt vienkāršotu likvidācijas procedūru un mikrouzņēmums ir izteicis piekrišanu procedūras sākšanai, mikrouzņēmumam kopā ar šā panta 2. punktā minēto atbildi ir jāiesniedz šā panta 4. punktā minētā informācija, ja tāda ir pieejama.
7. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad pieteikumu sākt vienkāršotu likvidācijas procedūru iesniedz kreditors un kompetentā iestāde sāk šādu procedūru, neraugoties uz to, ka mikrouzņēmums apstrīd pieteikumu vai neatbild uz to, mikrouzņēmumam ir jāiesniedz šā panta 4. punktā minētā informācija ne vēlāk kā divās nedēļās pēc paziņojuma par procedūras sākšanu saņemšanas.

42. pants

Lēmums par pieteikumu sākt vienkāršotu likvidācijas procedūru

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde pieņem lēmumu par pieteikumu sākt vienkāršotu likvidācijas procedūru ne vēlāk kā divās nedēļās pēc šāda pieteikuma saņemšanas.
2. Vienkāršotas likvidācijas procedūras sākšanu var atteikt tikai tad, ja ir izpildīts viens vai vairāki no šādiem nosacījumiem:
 - a) parādnieks nav mikrouzņēmums;
 - b) parādnieks nav maksātnespējīgs saskaņā ar šīs direktīvas 38. panta 2. punktu;
 - c) lieta nav tās kompetentās iestādes jurisdikcijā, kurai tika iesniegts pieteikums;
 - d) lieta nav tās dalībvalsts starptautiskajā jurisdikcijā, kurā tika iesniegts pieteikums.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka mikrouzņēmums vai jebkurš mikrouzņēmuma kreditors var apstrīdēt tiesā lēmumu par pieteikumu sākt vienkāršotu likvidācijas procedūru. Apstrīdēšanai nav apturošas ietekmes uz vienkāršotas likvidācijas procedūras sākšanu, un tiesa to nekavējoties izskata.

43. pants

Parādnieks, kura manta ir paša valdījumā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, ievērojot šā panta 2., 3. un 4. punktā izklāstītos nosacījumus, parādnieki, kas nonāk vienkāršotā likvidācijas procedūrā, joprojām kontrolē savus aktīvus un uzņēmuma ikdienas darbību.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka, ieceļot maksātnespējas procesa administratoru, kompetentā iestāde lēmumā par ieceļšanu norāda, vai tiesības un pienākumi pārvaldīt parādnieka aktīvus un atsavināt tos tiek nodoti maksātnespējas procesa administratoram.
3. Dalībvalstis precizē apstākļus, kādos kompetentā iestāde izņēmuma kārtā var nolemt atņemt parādniekam tiesības pārvaldīt savus aktīvus un rīkoties ar tiem. Šāda lēmuma pamatā ir jābūt katra gadījuma novērtējumam, kurā ņemti vērā visi attiecīgie tiesību un faktu elementi.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad parādniekam vairs nav tiesību pārvaldīt savus aktīvus un rīkoties ar tiem un nav iecelts maksātnespējas procesa administrators, tiek piemērots viens no šiem nosacījumiem:
 - a) visi parādnieka lēmumi šajā saistībā ir jāapstiprina kompetentajai iestādei; vai
 - b) kompetentā iestāde uztic kreditoram tiesības pārvaldīt un atsavināt parādnieka aktīvus.

44. pants

Atsevišķu izpildes panākšanas darbību apturēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka parādnieki gūst labumu no atsevišķu izpildes panākšanas darbību apturēšanas pēc kompetentās iestādes lēmuma sākt vienkāršotu likvidācijas procedūru un līdz minētās procedūras slēgšanai.
2. Dalībvalstis var noteikt, ka kompetentā iestāde pēc parādnieka vai kreditora pieprasījuma izslēdz prasījumu no atsevišķu izpildes panākšanas darbību apturēšanas jomas, ja ir izpildīti abi šādi nosacījumi:
 - a) izpildes panākšana, visticamāk, neapdraudēs kreditoru kopuma tiesisko paļāvību; un
 - b) apturēšana netaisnīgi nelabvēlīgi ietekmētu minēto prasījumu izvirzījušo kreditoru.

45. pants

Vienkāršotas likvidācijas procedūras sākšanas publiskošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija par vienkāršotas likvidācijas procedūras sākšanu tiek publicēta Regulas (ES) 2015/848 24. pantā minētajā maksātnespējas reģistrā iespējami drīz pēc procedūras sākšanas.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde nekavējoties ar individuāliem paziņojumiem informē parādnieku un visus zināmos kreditorus par vienkāršotas likvidācijas procedūras sākšanu.

Paziņojumā jo īpaši iekļauj:

- a) pret parādnieku vērsto prasījumu sarakstu, ko norādījis parādnieks;
- b) uzaicinājumu kreditoram ne vēlāk kā 30 dienās pēc paziņojuma saņemšanas iesniegt visus prasījumus, kas nav iekļauti šā panta a) apakšpunktā minētajā sarakstā, vai labot jebkuru nepareizu paziņojumu par šiem prasījumiem;
- c) paziņojumu par to, ka tad, ja nesekos kreditora turpmāka rīcība, šā panta a) apakšpunktā minētajā sarakstā iekļautie prasījumi tiks uzskatīti par prasījumiem, ko iesniedzis attiecīgais kreditors.

3. nodaļa

Prasījumu saraksts un maksātnespējīgā parādnieka mantas novērtēšana

46. pants

Prasījumu iesniegšana un atzīšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pret parādnieku vērstie prasījumi ir uzskatāmi par iesniegtiem, ja attiecīgie kreditori neveic nekādas turpmākas darbības un ja parādnieks minētos prasījumus norāda vienā no šādiem iesniegumiem:
 - a) savā pieteikumā sākt vienkāršotu likvidācijas procedūru;
 - b) atbildē uz kreditora iesniegto pieteikumu sākt šādu procedūru;
 - c) savā iesniegumā saskaņā ar 41. panta 7. punktu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka ikviens kreditors var iesniegt prasījumus, kas nav ietverti 1. punktā minētajos iesniegumos, vai sniegt iebildumus paziņojumus vai paust bažas par prasījumiem, kas iekļauti vienā no minētajiem iesniegumiem, 30 dienās pēc tam, kad maksātnespējas reģistrā ir publicēts vienkāršotās likvidācijas procedūras sākšanas datums vai, ja kreditors ir zināms, pēc 45. pantā minētā individuālā paziņojuma saņemšanas, izvēloties vēlāko no šiem datumiem.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumā, ja kreditors 2. punktā norādītajā termiņā nav iesniedzis iebildumus vai paudis bažas, prasījums, kas iekļauts 1. punktā minētajos iesniegumos, ir uzskatāms par neapstrīdētu un tiek pilnībā atzīts, kāds tas ir.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde vai maksātnespējas procesa administrators, ja tas ir iecelts, papildus 1. punktā minētajiem prasījumiem saskaņā ar 2. punktu un attiecīgajiem valsts tiesībās definētajiem kritērijiem var atļaut vai atteikt kreditora iesniegto prasījumu atzīšanu.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka apstrīdētos prasījumus nekavējoties izskata kompetentā iestāde vai tiesa. Kompetentā iestāde var nolemt turpināt vienkāršoto likvidācijas procedūru attiecībā uz neapstrīdētiem prasījumiem.

47. pants

Apstrīdēšanas prasības

Dalībvalstis nodrošina, ka noteikumus par apstrīdēšanas prasībām vienkāršotā likvidācijas procedūrā piemēro šādi:

- a) apstrīdēšanas prasību veikšana un izpilde nav obligāta, bet to atstāj kreditoru vai attiecīgā gadījumā maksātnespējas procesa administratora ziņā;
- b) kreditoru lēmums neierosināt apstrīdēšanas prasības neietekmē parādnieka civiltiesisko vai krimināltiesisko atbildību, ja vēlāk tiek atklāts, ka parādnieka sniegtā informācija par aktīviem vai saistībām tika slēpta vai viltota;
- c) kompetentā iestāde var pārveidot vienkāršotu likvidācijas procedūru par standarta maksātnespējas procedūru, ja apstrīdēšanas prasību īstenošana saskaņā ar vienkāršotu likvidācijas procedūru nebūtu iespējama, jo prasījumi, uz kuriem attiecas apstrīdēšanas prasības, būtu nozīmīgi attiecībā pret

maksātnešpējīgā parādnieka mantas vērtību, kā arī paredzamā apstrīdēšanas procedūras ilguma dēļ.

48. pants

Maksātnešpējīgā parādnieka mantas novērtēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde vai maksātnešpējas procesa administrators, ja tas ir iecelts, nosaka galīgo aktīvu sarakstu, kas veido maksātnešpējīgā parādnieka mantu, pamatojoties uz parādnieka iesniegto aktīvu sarakstu, kā minēts 41. panta 4. punkta [c\)](#) apakšpunktā, un attiecīgo papildu informāciju, kas saņemta pēc tam.
2. Maksātnešpējīgā parādnieka mantā ietilpstošie aktīvi ietver aktīvus, kas ir parādnieka valdījumā laikā, kad tiek sākota vienkāršotā likvidācijas procedūra, aktīvus, kas iegūti pēc pieteikuma sākt šādu procedūru iesniegšanas, un aktīvus, kas atgūti ar apstrīdēšanas prasībām vai citām darbībām.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad parādnieks ir uzņēmējs, kompetentā iestāde vai maksātnešpējas procesa administrators, ja tas ir iecelts, norāda, kuri aktīvi ir izslēgti no maksātnešpējīgā parādnieka mantas un kurus tāpēc parādnieks var paturēt.

4. nodaļa

Aktīvu realizācija un ieņēmumu sadale

49. pants

Lēmums par izmantojamo procedūru

1. Dalībvalstis nodrošina, ka vienkāršotā likvidācijas procedūrā pēc tam, kad ir novērtēta maksātnešpējīgā parādnieka manta un ir noteikts pret parādnieku vērsto prasījumu saraksts, kompetentā iestāde:
 - a) realizē aktīvus un sadala ieņēmumus; vai
 - b) saskaņā ar šā panta 2. punktu pieņem lēmumu par vienkāršotās likvidācijas procedūras slēgšanu, nerealizējot aktīvus.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu par vienkāršotās likvidācijas procedūras tūlītēju slēgšanu, nerealizējot aktīvus, tikai tad, ja ir izpildīts kāds no šiem nosacījumiem:
 - a) maksātnešpējīgā parādnieka mantā nav aktīvu;
 - b) maksātnešpējīgā parādnieka mantā ietilpstošo aktīvu vērtība ir tik zema, ka tas neattaisnotu to pārdošanas un ieņēmumu sadales izmaksas vai laiku;
 - c) apgrūtināto aktīvu šķietamā vērtība ir mazāka par summu, ko parādnieks ir parādā nodrošinātajam(-iem) kreditoram(-iem), un kompetentā iestāde uzskata par pamatotu ļaut šim nodrošinātajam(-iem) kreditoram(-iem) pārņemt aktīvu(-us).
3. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad kompetentā iestāde turpina parādnieka aktīvu realizāciju, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, kompetentā iestāde arī norāda aktīvu realizācijas veidus. Citus veidus, kas nav parādnieka aktīvu pārdošana

elektroniskā publiskā izsolē, var izvēlēties tikai tad, ja to izmantošana ir uzskatāma par piemērotāku, ņemot vērā aktīvu veidu vai procedūras apstākļus.

50. pants

Elektronisko izsoļu sistēmas parādnieka aktīvu pārdošanai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā tiek izveidota un uzturēta viena vai vairākas elektronisko izsoļu platformas maksātnespējīgā parādnieka aktīvu pārdošanai vienkāršotā likvidācijas procedūrā.

Dalībvalstis var noteikt, ka parādnieka aktīvu pārdošanas vajadzībām lietotāji var arī iesniegt piedāvājumus iegādāties parādnieka uzņēmumu kā uzņēmumu, kas turpina darbību.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētās elektroniskās izsoļu platformas tiek izmantotas ikreiz, kad parādnieka uzņēmumu vai aktīvus, uz kuriem attiecas vienkāršota likvidācijas procedūra, pārdod izsolē.
3. Dalībvalstis var paplašināt 1. punktā minēto elektronisko izsoļu sistēmu izmantošanu, ietverot parādnieka uzņēmuma vai aktīvu pārdošanu gadījumā, kad uz tiem attiecas cita veida maksātnespējas procedūras, kas sāktas to teritorijā.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētās elektronisko izsoļu platformas ir pieejamas visām fiziskām un juridiskām personām, kuru domicils vai juridiskā adrese ir to vai citas dalībvalsts teritorijā. Piekļuve izsoļu sistēmai var būt atkarīga no lietotāja elektroniskās identifikācijas, un tādā gadījumā personas, kuru domicils vai reģistrācijas vieta ir citā dalībvalstī, var izmantot savas valsts elektroniskās identifikācijas shēmas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 910/2014⁴¹.

51. pants

Elektronisko izsoļu sistēmu savstarpēja savienojamība

1. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, izveido sistēmu valstu elektronisko izsoļu sistēmu savstarpējai savienojamībai, kā minēts 50. pantā. Minētā sistēma sastāv no valsts elektronisko izsoļu sistēmām, kas ir savstarpēji savienotas, izmantojot Eiropas e-tiesiskuma portālu, kurš ir centrāls sistēmas elektroniskās piekļuves punkts. Sistēmā visās Savienības oficiālajās valodās ir sniegta informācija par visiem izsoļu procesiem, kas izsludināti valstu elektronisko izsoļu platformās, tā nodrošina iespēju veikt meklēšanu šajos izsoļu procesos un tajā ir norādītas hipersaites uz valstu sistēmu lapām, kurās var tieši iesniegt piedāvājumus.
2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, nosaka tehniskās specifikācijas un procedūras, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu dalībvalstu valsts elektronisko izsoļu sistēmu savstarpēju savienojamību, nosakot:
 - a) tehnisko specifikāciju vai specifikācijas, kurās definētas saziņas un informācijas apmaiņas elektroniskā veidā metodes, pamatojoties uz izveidoto elektronisko izsoļu sistēmu savstarpējās savienojamības sistēmas saskarnes specifikāciju;

⁴¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

- b) tehniskos pasākumus, kas attiecībā uz informācijas paziņošanu un izplatīšanu elektronisko izsoļu sistēmu savstarpējās savienojamības sistēmā nodrošina minimālos informācijas tehnoloģijas drošības standartus;
- c) minimālo informācijas kopumu, kas jādara pieejams, izmantojot centrālo platformu;
- d) minimālos kritērijus attiecībā uz izsludināto izsoles procesu uzrādīšanu, izmantojot Eiropas e-tiesiskuma portālu;
- e) minimālos kritērijus attiecībā uz meklēšanu izsludinātajos izsoles procesos, izmantojot Eiropas e-tiesiskuma portālu;
- f) minimālos kritērijus attiecībā uz lietotāju novirzīšanu uz tās dalībvalsts valsts izsoļu sistēmas platformu, kurā viņi var tieši iesniegt savus piedāvājumus izsludinātajos izsoles procesos;
- g) savstarpējās savienojamības sistēmas sniegto pakalpojumu pieejamības līdzekļus un tehniskos nosacījumus;
- h) Direktīvas (ES) 2017/1132⁴² 16. panta 1. punktā minētā Eiropas vienotā identifikācijas numura izmantošanu;
- i) specifikāciju par to, kuriem persondatiem var piekļūt;
- j) datu aizsardzības garantijas.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 69. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru līdz [viens gads pēc transponēšanas termiņa].

52. pants

Elektronisko izsoļu sistēmu izveides un savstarpējās savienošanas izmaksas

1. Elektronisko izsoļu sistēmu savstarpējās savienojamības sistēmas izveidi, uzturēšanu un turpmāko attīstību, kā minēts 50. pantā, finansē no Savienības vispārējā budžeta.
2. Katra dalībvalsts sedz izmaksas, kas rodas, izveidojot un pielāgojot savas valsts elektronisko izsoļu sistēmas, lai tās būtu savienojamas ar Eiropas e-tiesiskuma portālu, kā arī sedz izmaksas, kas rodas, pārvaldot, lietojot un uzturot minētās sistēmas. Tas neskar iespēju saskaņā ar Savienības finanšu programmām pieteikties dotācijām minēto pasākumu atbalstīšanai.

53. pants

Komisijas pienākumi saistībā ar persondatu apstrādi elektronisko izsoļu platformu savstarpējās savienojamības sistēmā

1. Komisija pilda datu pārziņa pienākumus saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 3. panta 8) punktu atbilstīgi šajā pantā definētajiem attiecīgajiem pienākumiem.
2. Komisija definē politiku un piemēro tehniskos risinājumus, kas vajadzīgi, lai tā izpildītu savus pienākumus, kas ietilpst pārziņa darbības jomā.

⁴² 16. panta 1. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem.

3. Komisija īsteno tehniskos pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu persondatu drošību to pārsūtīšanas laikā, jo īpaši konfidencialitāti un integritāti ikvienā gadījumā, kad datus pārsūta uz Eiropas e-tiesiskuma portālu un no tā.
4. Attiecībā uz informāciju, ko iegūst no savstarpēji savienotām valstu izsoļu sistēmām, Eiropas e-tiesiskuma portālā netiek uzglabāti nekādi persondati, kas attiecas uz datu subjektiem. Visus šādus datus uzglabā valstu izsoļu sistēmās, ko uztur dalībvalstis vai citas struktūras.

54. pants

Aktīvu pārdošana elektroniskā izsolē

1. Dalībvalstis nodrošina, ka par maksātnespējīgā parādnieka mantā ietilpstošo aktīvu elektronisko izsoli vienkāršotā likvidācijas procedūrā savlaicīgi tiek iepriekš paziņots [50.](#) pantā minētajā elektronisko izsoļu platformā.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā maksātnespējas procesa administrators ar individuāliem paziņojumiem informē visus zināmos kreditorus par elektroniskās izsoles priekšmetu, laiku un datumu, kā arī par prasībām dalībai tajā.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkurai ieinteresētajai personai, citstarp esošajiem parādnieka akcionāriem vai direktoriem, ir atļauts piedalīties elektroniskajā izsolē un iesniegt piedāvājumu.
4. Ja tiek iesniegti piedāvājumi gan par parādnieka uzņēmuma kā darbību turpinoša uzņēmuma iegādi, gan par atsevišķu maksātnespējīgā parādnieka mantā ietilpstošo aktīvu iegādi, kreditori izlemj, kurai no alternatīvām viņi dod priekšroku.

55. pants

Lēmums par vienkāršotās likvidācijas procedūras slēgšanu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc tam, kad ir sadalīti no parādnieka uzņēmuma vai aktīvu pārdošanas gūtie ieņēmumi, kompetentā iestāde ne vēlāk kā divās nedēļās pēc ieņēmumu sadales pabeigšanas pieņem lēmumu par vienkāršotās likvidācijas procedūras slēgšanu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka lēmumā par vienkāršotās likvidācijas procedūras slēgšanu ir iekļauts precizējums par laikposmu, kurā uzņēmējs, kas ir parādnieks, vai tie mikrouzņēmuma ar neierobežotu atbildību, kas ir parādnieks, dibinātāji, īpašnieki vai dalībnieki, kuri ir personīgi atbildīgi par parādnieka parādsaistībām, tiek atbrīvoti no parādsaistībām.

5. nodaļa

Uzņēmēju parādsaistību dzēšana vienkāršotās likvidācijas procedūrās

56. pants

Saistību dzēšanas iespējas

Dalībvalstis nodrošina, ka vienkāršotās likvidācijas procedūrās uzņēmēji, kas ir parādnieki, kā arī tie neierobežotas atbildības mikrouzņēmuma, kas ir parādnieks, dibinātāji, īpašnieki vai dalībnieki, kuri ir personīgi atbildīgi par tā mikrouzņēmuma parādsaistībām, tiek pilnībā atbrīvoti no parādsaistībām saskaņā ar Direktīvas (ES) 2019/1023 III sadaļu.

57. pants

Rīcība ar personīgām garantijām, kas sniegtas ar uzņēmējdarbību saistītiem parādiem

Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad ir ierosināta maksātnespējas procedūra vai individuāla izpildes panākšanas procedūra par personīgo garantiju, kas sniegta tāda mikrouzņēmuma uzņēmējdarbības vajadzībām, kurš ir parādnieks vienkāršotā likvidācijas procedūrā, pret galvotāju, kurš gadījumā, ja attiecīgais mikrouzņēmums ir juridiska persona, ir šīs juridiskās personas dibinātājs, īpašnieks vai dalībnieks, vai, ja attiecīgais mikrouzņēmums ir uzņēmējs, šā uzņēmēja ģimenes loceklis, procedūra attiecībā uz personīgo garantiju tiek saskaņota vai apvienota ar vienkāršoto likvidācijas procedūru.

VII sadaļa

KREDITORU KOMITEJA

1. nodaļa

Kreditoru komitejas izveide un locekļi

58. pants

Kreditoru komitejas izveide

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kreditoru komiteja tiek izveidota tikai tad, ja kreditoru kopsapulce tā nolemj.
2. Atkāpjoties no [1.](#) punkta, dalībvalstis var noteikt, ka pirms maksātnespējas procedūras sākšanas kreditoru komiteju var izveidot no pieteikuma sākt maksātnespējas procedūru iesniegšanas dienas, ja viens vai vairāki kreditori iesniedz tiesai lūgumu izveidot šādu komiteju.

Dalībvalstis nodrošina, ka pirmā kreditoru kopsapulce pieņem lēmumu par kreditoru komitejas, kas izveidota saskaņā ar šā punkta 1. daļu, darbības turpināšanu un sastāvu.

3. Dalībvalstis var valsts tiesību aktos izslēgt iespēju izveidot kreditoru komiteju maksātnespējas procedūrā, ja šādas komitejas iesaistīšanas kopējās izmaksas nav pamatotas, ņemot vērā maksātnespējīgā parādnieka mantas mazo ekonomisko nozīmi, kreditoru skaitu vai to, ka parādnieks ir mikrouzņēmums.

59. pants

Kreditoru komitejas locekļu iecelšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kreditoru komitejas locekļus ieceļ kreditoru kopsapulcē vai ar tiesas lēmumu 30 dienās no 24. panta 2. punktā minētās procedūras sākšanas dienas, kā noteiks Regulas (ES) 2015/848 24. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

2. Ja kreditoru komitejas locekļus iecel kreditoru kopsapulcē, dalībvalstis nodrošina, ka tiesa apstiprina iecelšanu piecās dienās no dienas, kad tiesai paziņots par šādu iecelšanu.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka ieceltie kreditoru komitejas locekļi taisnīgi pārstāv kreditoru vai to grupu dažādās intereses.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka kreditori, kuru prasījumi ir atzīti tikai provizoriski, un pārrobežu kreditori arī ir tiesīgi tikt iecelti kreditoru komitejā.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkura ieinteresētā persona var apstrīdēt tiesā viena vai vairāku kreditoru komitejas locekļu iecelšanu, pamatojoties uz to, ka šī iecelšana nav notikusi saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem.

60. pants

Kreditoru kā kreditoru komitejas locekļu pienākums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kreditoru komitejas locekļi pārstāv vienīgi visa kreditoru kopuma intereses un darbojas neatkarīgi no maksātnespējas procesa administratora.
Atkāpjoties no šā punkta iepriekšējās daļas, dalībvalstis var saglabāt valsts noteikumus, kas ļauj izveidot vairākas kreditoru komitejas, kuras vienā un tajā pašā maksātnespējas procedūrā pārstāv dažādas kreditoru grupas. Šajā gadījumā kreditoru komitejas locekļi pārstāv tikai to kreditoru intereses, kuri viņus iecēla.
2. Kreditoru komitejai ir pienākumi pret visiem kreditoriem, kurus tā pārstāv.

61. pants

Kreditoru komitejas locekļu skaits

Dalībvalstis nodrošina, ka kreditoru komitejā ir vismaz trīs un ne vairāk kā septiņi locekļi.

62. pants

Kreditoru komitejas locekļa atcelšana un aizstāšana

1. Dalībvalstis pieņem noteikumus, kuros precizē gan kreditoru komitejas locekļu atcelšanas un aizstāšanas iemeslus, gan saistītās procedūras. Minētie noteikumi attiecas arī uz situāciju, kad kreditoru komitejas locekļi atkāpjas no amata vai nespēj veikt vajadzīgās funkcijas, piemēram, smagas slimības vai nāves gadījumā.
2. Atcelšanas iemesli ietver vismaz krāpniecisku rīcību vai rupju nolaidību, tīšu pārkāpumu vai fiduciāru pienākumu pārkāpumu attiecībā uz kreditoru interesēm.

2. nodaļa

Kreditoru komitejas darba metodes un funkcija

63. pants

Kreditoru komitejas darba metode

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kreditoru komiteja 15 darbdienu laikā pēc tās locekļu iecelšanas nosaka darba metožu protokolu. Ja kreditoru komiteja neizpilda šo pienākumu, tiesa ir pilnvarota kreditoru komitejas vārdā noteikt protokolu

15 darbdienās pēc pirmo 15 darbdienu termiņa beigām. Pirmajā kreditoru komitejas sēdē tās locekļi ar klātesošo locekļu vienkāršu balsu vairākumu apstiprina darba metodes.

2. Šajā 1. punktā minētajā protokolā aplūko vismaz šādus jautājumus:
 - a) tiesības apmeklēt kreditoru komitejas sanāksmes un piedalīties tajās;
 - b) tiesības balsot un nepieciešamais kvorums;
 - c) interešu konflikts;
 - d) informācijas konfidencialitāte.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētais protokols ir pieejams visiem kreditoriem, tiesai un maksātnespējas procesa administratoram.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka kreditoru komitejas locekļiem tiek dota iespēja piedalīties un balsot vai nu personīgi, vai izmantojot elektroniskus līdzekļus.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka kreditoru komitejas locekļus var pārstāvēt persona, kurai ir izsniegta pilnvara.
6. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, nosaka standarta protokolu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 69. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

64. pants

Kreditoru komitejas funkcija, tiesības, pienākumi un pilnvaras

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kreditoru komitejas funkcija ir nodrošināt, ka maksātnespējas procedūras norisē tiek aizsargātas kreditoru intereses un iesaistīti atsevišķi kreditori.

Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka kreditoru komitejai ir vismaz šādas tiesības, pienākumi un pilnvaras:

 - a) tiesības jebkurā laikā uzklaut maksātnespējas procesa administratoru;
 - b) tiesības iesaistīties un tikt uzklautai maksātnespējas procedūrā;
 - c) pienākums uzraudzīt maksātnespējas procesa administratora darbību, citstarp apspriežoties ar viņu un informējot viņu par kreditoru vēlmēm;
 - d) pilnvaras jebkurā laikā maksātnespējas procedūras gaitā pieprasīt būtisku un nepieciešamu informāciju no parādnieka, tiesas vai maksātnespējas procesa administratora;
 - e) pienākums sniegt informāciju kreditoriem, kurus pārstāv kreditoru komiteja, un tiesības saņemt informāciju no minētajiem kreditoriem;
 - f) tiesības saņemt paziņojumu un apspriesties par jautājumiem, kuros ir ieinteresēti kreditoru komitejas pārstāvētie kreditori, citstarp par aktīvu pārdošanu ārpus parastās uzņēmējdarbības;
 - g) pilnvaras pieprasīt ārēju ieteikumu jautājumos, kuros ir ieinteresēti kreditoru komitejas pārstāvētie kreditori.
2. Ja dalībvalstis uztic kreditoru komitejai pilnvaras apstiprināt noteiktus lēmumus vai tiesību aktus, tās skaidri norāda jautājumus, kuros šāda apstiprināšana ir vajadzīga.

65. pants

Izdevumi un atlīdzība

1. Dalībvalstis precizē, kas sedz izdevumus, kuri radušies kreditoru komitejai, pildot savu 64. pantā minēto funkciju.
2. Ja 1. punktā minētos izdevumus sedz no maksātnespējīgā parādnieka mantas, dalībvalstis nodrošina, ka kreditoru komiteja veic šādu izdevumu uzskaiti un ka tiesai ir tiesības ierobežot nepamatotus un nesamērīgus izdevumus.
3. Ja dalībvalstis atļauj kreditoru komitejas locekļiem saņemt atlīdzību un šāda atlīdzība tiek segta no maksātnespējīgā parādnieka mantas, tās nodrošina, ka atlīdzība ir samērīga ar locekļu veiktajām funkcijām un ka kreditoru komiteja to reģistrē.

66. pants

Atbildība

Kreditoru komitejas locekļi ir atbrīvoti no individuālas atbildības par darbībām, ko viņi veic kā komitejas locekļi, ja vien viņi nav pieļāvuši rupju nolaidību, krāpniecisku rīcību, tīšu pārkāpumu vai nav pārkāpuši fiduciāro pienākumu pret kreditoriem, kurus viņi pārstāv.

67. pants

Apelācija

1. Ja dalībvalstis uztic kreditoru komitejai pilnvaras apstiprināt noteiktus lēmumus vai darījumus, tās arī paredz tiesības pārsūdzēt šādu apstiprinājumu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka pārsūdzības procedūra ir efektīva un ātra.

VIII sadaļa

PASĀKUMI, KAS UZLABO VALSTS MAKSĀTNESPĒJAS TIESĪBU AKTU PĀRSKATĀMĪBU

68. pants

Pamatinformācijas faktu lapa

1. Dalībvalstis Eiropas e-tiesiskuma portālā nodrošina pamatinformācijas faktu lapu par dažiem valsts tiesību aktu elementiem maksātnespējas procedūru jomā.
2. Šā panta 1. punktā minētās pamatinformācijas faktu lapas saturs ir precīzs, skaidrs un nemaldinošs, un tajā fakti ir izklāstīti līdzsvaroti un taisnīgi. Tas atbilst citai informācijai par maksātnespējas vai bankrota tiesībām, kas sniegta Eiropas e-tiesiskuma portālā saskaņā ar Regulas (ES) 2015/848 86. pantu.
3. Pamatinformācijas faktu lapa:
 - a) ir sagatavota un iesniegta Komisijai kādā no Savienības oficiālajām valodām līdz [seši mēneši pēc šīs direktīvas transponēšanas termiņa];
 - b) drukātā veidā nepārsniedz piecas A4 formāta papīra lapas, izmantojot salasāma izmēra rakstzīmes;
 - c) ir rakstfīta skaidrā, netehniskā un saprotamā valodā.

4. Pamatinformācijas faktu lapā ir šādas sadaļas šādā secībā:
 - a) nosacījumi maksātnespējas procedūras sākšanai;
 - b) normas, kas reglamentē prasījumu iesniegšanu, pārbaudi un atzīšanu;
 - c) normas, kas reglamentē kreditoru prasījumu sarindošanu un no aktīvu realizācijas gūto ieņēmumu sadali, kura izriet no maksātnespējas procedūras;
 - d) vidējais paziņotais maksātnespējas procedūru ilgums, kā minēts Direktīvas (ES) 2019/1023⁴³ 29. panta 1. punkta b) apakšpunktā.
 5. Sadaļā, kas minēta 4. punkta [a](#)) apakšpunktā, iekļauj:
 - a) to personu sarakstu, kuras var pieprasīt maksātnespējas procedūras sākšanu;
 - b) to nosacījumu sarakstu, kas izraisa maksātnespējas procedūras sākšanu;
 - c) kur un kā var iesniegt pieteikumu sākt maksātnespējas procedūru;
 - d) kā un kad parādniekam tiek paziņots par maksātnespējas procedūras sākšanu.
 6. Sadaļā, kas minēta 4. punkta [b](#)) apakšpunktā, iekļauj:
 - a) to personu sarakstu, kuras var iesniegt prasījumu;
 - b) prasījuma iesniegšanas nosacījumu sarakstu;
 - c) prasījuma iesniegšanas termiņu;
 - d) kur var atrast veidlapu prasījuma iesniegšanai, ja tāda ir;
 - e) kā un kur iesniegt prasījumu;
 - f) kā prasījums tiek pārbaudīts un apstiprināts.
 7. Sadaļā, kas minēta 4. punkta [c](#)) apakšpunktā, iekļauj:
 - a) īsu aprakstu par to, kā tiek noteiktas kreditoru tiesību un prasījumu prioritātes;
 - b) īsu aprakstu par to, kā tiek sadalīti ieņēmumi.
 8. Dalībvalstis atjaunina 4. punktā minēto informāciju mēnesi pēc attiecīgo valsts tiesību aktu grozījumu stāšanās spēkā. Pamatinformācijas faktu lapā iekļauj šādu paziņojumu: “Šī pamatinformācijas faktu lapa ir precīza [*datums, kad informācija tika iesniegta Komisijai, vai datums, kad informācija tika atjaunināta*]”.
- Komisija nodrošina šīs pamatinformācijas faktu lapas tulkojumu angļu, franču un vācu valodā vai, ja pamatinformācijas faktu lapa ir sagatavota vienā no minētajām valodām, pārējās divās no tām, un dara to pieejamu sabiedrībai Eiropas e-tiesiskuma portālā, katras dalībvalsts sadaļā par maksātnespēju/bankrotu.
9. Komisija ir pilnvarota ar īstenošanas aktiem grozīt pamatinformācijas faktu lapas formātu vai paplašināt vai samazināt tajā sniegtās tehniskās informācijas apjomu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 69. panta [2.](#) punktā minēto pārbaudes procedūru.

⁴³ EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2019/1023 (2019. gada 20. jūnijs) par preventīvās pārstrukturēšanas regulējumu, parādsaistību dzēšanu un diskvalifikāciju un ar pārstrukturēšanu, maksātnespēju un parādsaistību dzēšanu saistīto procedūru efektivitātes palielināšanas pasākumiem un ar ko groza Direktīvu (ES) 2017/1132.

IX sadaļa

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

69. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Pārstrukturēšanas un maksātspējas komiteja ("Komiteja"), kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/1023 30. pantā. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

70. pants

Izskatīšana

Līdz [*pieci gadi pēc šīs direktīvas transponēšanas termiņa*] Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu un ietekmi.

71. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, vēlākais, līdz [*divi gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā*]. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.
Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā šāda atsauce izdarāma.
2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, kurus tās pieņem jomā, uz ko attiecas šī direktīva.

72. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā [...] dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

73. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētāja
[..]*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
[..]*